

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ

Katedra sociální a kulturní ekologie

Bc. Barbora Matušková

Náplavky jako veřejný prostor

Případová studie Rašínova nábřeží

diplomová práce

Autor

Bc. Barbora Matušková

Vedoucí práce

PhDr. Ivan Rynda

Praha 2017

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně a s použitím pramenů a literatury řádně citovaných a uvedených v seznamu literatury. Práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu. Souhlasím, aby práce byla v elektronické podobě zveřejněna.

V Praze, 4. května 2017

.....

Bc. Barbora Matušková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala za pomoc a udělené rady vedoucímu práce panu PhDr. Ivanu Ryndovi, mé rodině a přátelům za podporu při studiu a všem respondentům za ochotu zúčastnit se výzkumu.

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje tématice náplavek v Praze. Náplavka je pobřežní prostor, který se vyskytuje v nižší úrovni než samotné nábřeží. Náplavky dříve sloužily jako přístaviště nákladních i osobních lodí a ke skladování písku. V současnosti plní hlavně rekreační a společensko kulturní funkci. Případová studie je věnována jedné pražské náplavce, náplavce na Rašínově nábřeží. V diplomové práci se budu soustředit na popis a vysvětlení využití náplavky na Rašínově nábřeží, její praktický provoz, na střety zájmů jednotlivých aktérů a dopady na životní prostředí a bezprostřední okolí.

Klíčová slova

Nábřeží, náplavka, veřejný prostor, případová studie

Abstract

This diploma thesis is devoted to the topic of riverside docks in Prague. Riverside dock is a coastal area, which is on a lower level than an embankment. Previously used as docks for cargo and passenger ships and storage of sand. Nowadays they fulfill mainly recreational and socio-cultural function. The case study is focused on one of Prague's riverside docks, the riverside dock on Rašínovo nabrezi. In this thesis, I will focus on the description and explanation of the use of the riverside dock on Rašínovo nábřeží. Concentrating on its practical operation, conflicts of interests of individual participants and the impact on the environment and on the direct surroundings.

Key words

Embankment, riverside dock, public area, case study

OBSAH

1. Úvod.....	1
2. Struktura a cíle práce.....	2
3. Teoretická část.....	4
3. 1. Vltava.....	4
3. 2. Historie.....	5
3. 2. 1. Vznik nábřeží.....	5
3. 2. 1. 1. Pravý břeh.....	5
3. 2. 1. 2. Levý břeh.....	7
3. 2. 2. Právo řece.....	7
3. 2. 3. Doprava na Vltavě.....	9
3. 2. 3. 1. Voroplavba.....	9
3. 2. 3. 2. Paroplavba.....	10
3. 2. 3. 3. Nákladní plavba.....	11
3. 3. Povodně na Vltavě.....	12
3. 3. 1. Největší pražské povodně do roku 1900.....	13
3. 3. 2. Největší pražské povodně 20 a 21. století.....	14
3. 4. Veřejný prostor.....	14
3. 4. 1. Veřejnost a veřejný prostor.....	17
3. 4. 2. Městský veřejný prostor.....	18
3. 4. 3. Kancelář veřejného prostoru.....	19
3. 4. 4. Úloha veřejného prostoru.....	20
3. 4. 5. Koncepce pražských břehů.....	21
3. 5. Současnost.....	22
3. 5. 1. Náplavka.....	22
3. 5. 1. 1. Náplavka a doprava.....	23
3. 5. 1. 2. Náplavka jako trh.....	23
3. 5. 1. 3. Náplavka jako kulturní prostor, korzo.....	24
3. 5. 1. 4. Náplavka jako politický, občanský prostor.....	25
3. 5. 1. 5. Náplavka jako intimní prostor.....	25
3. 5. 1. 6. Náplavka a média.....	25
3. 6. Trvale udržitelný rozvoj.....	27
3. 6. 1. Místní Agenda 21.....	27

3. 6. 2. Rozhodovací procesy.....	29
3. 6. 3. Strategické plánování.....	29
3. 6. 4. Regionální rozvoj.....	29
3. 7. Teorie vztahující se k empirické části.....	30
3. 7. 1. Kvalitativní výzkum.....	30
3. 7. 2. Případová studie.....	31
3. 7. 3. Triangulace.....	33
4. Empirická část.....	36
4. 1. Případová studie Rašínova nábřeží.....	36
4. 1. 1. Expertní rozhovory.....	36
4. 1. 2. Etika výzkumu.....	38
4. 1. 3. Polostandardizované rozhovory s návštěvníky náplavky.....	38
4. 1. 4. Zúčastněné pozorování.....	39
4. 1. 6. Rámcová analýza dat.....	39
4. 1. 6. Právo na informace.....	40
4. 2 Analýza expertních rozhovorů.....	41
4. 2. 1. Ekonomický pilíř.....	44
4. 2. 1. 1. Správa náplavky.....	44
4. 2. 1. 2. Praktické využití.....	47
4. 2. 2. Environmentální pilíř.....	49
4. 2. 2. 1. Dopad na životní prostředí.....	49
4. 2. 2. 2. Dopad na bezprostřední okolí.....	49
4. 2. 3. Lidský pilíř – střety zájmů.....	50
4. 2. 4. Sociální pilíř.....	52
4. 2. 4. 1. Participace.....	52
4. 2. 4. 2. Vývoj a vize.....	53
4. 3. Analýza rozhovorů s návštěvníků náplavky.....	55
4. 3. 1. Ekonomický pilíř.....	60
4. 3. 1. 1. Vizuální a užitná stránka – pozitiva.....	60
4. 3. 1. 2. Vizuální a užitná stránka – negativa.....	61
4. 3. 2. Environmentální pilíř.....	62
4. 3. 2. 1. Dopad na bezprostřední okolí.....	62
4. 3. 2. 2. Dopad na životní prostředí.....	63

4. 3. 3. Lidský pilíř.....	64
4. 3. 3. 1. Střety zájmů.....	64
4. 3. 3. 2. Bezpečí.....	66
4. 3. 4. Sociální pilíř.....	67
4. 3. 4. 1. Participace.....	67
4. 3. 4. 2. Život na náplavce.....	68
4.4. Výsledky pozorování.....	72
4. 4. 1. Život na náplavce.....	73
4. 4. 2. Vizuální a užitná stránka.....	74
4. 4. 3. Střety zájmů.....	75
4. 4. 4. Dopad na ŽP a bezprostřední okolí.....	75
4. 4. 5. Pozorování Etnologický ústav.....	76
4. 5. Náplavka jako.....	80
4. 5. 1. Náplavka a doprava.....	80
4. 5. 2. Náplavka jako trh.....	81
4. 5. 3. Náplavka jako kulturní prostor/korzo.....	81
4. 5. 4. Náplavka jako politický/občanský prostor.....	81
4. 5. 5. Náplavka jako intimní prostor.....	81
5. Závěr.....	82
6. Seznam použité literatury.....	86
7. Přílohy.....	89

1. Úvod

V době volby tématu diplomové práce bylo téma náplavek v Praze velmi aktuální. Od té doby došlo k určitému posunu. Aktuálnost tématu se bohužel příliš nezměnila. Určitě se však změnilo to, co je potřeba v tomto významném prostoru momentálně řešit. Dříve zájem rezonoval hlavně v oblastech ryze praktických. Co si s náplavkou počít, jak ji začít lépe využívat, jak nenechat tento veřejný prostor ležet ladem nebo pro využití k parkování aut. Po určitých iniciativách se auta podařilo z nábřeží vymístit a pomalu náplavku oživovat. Počátek „života“ na náplavce se zdá být velkou zásluhou zdola tvořených aktivit a iniciativ. Později se do zvelebování prostoru na náplavce pouští i město a situace nabírá rychlý spád. Náplavka stává velice známým místem a na jejích březích přibývá návštěvníků. Nyní jsme se pravděpodobně dostali do bodu, kdy už není kam se posouvat. Více lidí již náplavka nepobere, nábřeží se nerozrostne, více lodí stát u břehu již nemůže, více reklamy už tento prostor nezvládne. Další hlučné akce obyvatelé nábřeží již nesnesou.

Aktuálně je nutné se postarat o náplavku snad více než kdy jindy. Vydáním Koncepte pražských břehů se Praha snažila přinést koncepční dokument, ve kterém bylo uvedeno, jak se v pražském měřítku starat o vltavská nábřeží. Bohužel potenciál v tomto dokumentu poněkud zapadl, alespoň co se náplavky na Rašínově nábřeží týká. Ne mnoho cílů, které si zhotovovatelé koncepte předsevzali, se podařilo naplnit.

V roli správce nábřeží nyní vystupuje firma Trade Centre Praha. Určitým způsobem se o náplavku stará, ale nabízí se myšlenka, že správa celé náplavky je zatížena velkým chaosem. Náplavka si tak trochu žije svým vlastním životem, což je na jednu stranu krásné a živelné, přesto je potřeba přijít s nějakými mantinely, které by v tak významném prostoru měly rozhodně existovat. Pokud nebudou existovat alespoň nějaké regulace, jak pro provozovatele nebo uživatele náplavky, mohlo by se stát, že ta výjimečnost, která se s náplavkou pojí, by mohla odplavat někam daleko po vodě.

V této diplomové práci se budu soustředit na výzkumné problémy, jimiž jsou využití náplavky na Rašínově nábřeží, praktický provoz, střety zájmů jednotlivých aktérů a dopady na bezprostřední okolí a životní prostředí. K vysvětlení výzkumných problémů dojde skrze metodu případové studie.

2. Struktura a cíle práce

Diplomová práce se skládá ze dvou částí, teoretické a praktické. V teoretické části se snažím prostřednictvím vybrané literatury charakterizovat pojmy, které shledávám relevantními vzhledem ke zvolenému tématu. Jsou to témata jako historie nábřeží, právo k řece, doprava na Vltavě, povodně, náplavka, veřejný prostor, trvale udržitelný rozvoj, rozhodovací procesy atd. V teoretické části je cílem vzhled do zvoleného tématu, abych se dále mohla soustředit na výzkumný problém, jímž je využití náplavky na Rašínově nábřeží, praktický provoz, střety zájmů jednotlivých aktérů a dopady na bezprostřední okolí a životní prostředí.

V teoretické části je velký prostor věnován historii nábřeží a jeho vzniku, jelikož vltavské břehy jsou pro Prahu velmi cenným prostorem a na to, jak dnes vypadají, měla bezpochyby vliv i dlouhá historie. Dále se v práci z teoretického hlediska věnuji veřejnému prostoru, jakožto základnímu výkladovému rámci.

V praktické části ze začátku popisuji zvolenou metodologii. V rámci případové studie se snažím celostně popsat náplavku na Rašínově nábřeží. Prostřednictvím expertních rozhovorů, rozhovorů s účastníky náplavky a zúčastněného pozorování se budu snažit vyřešit výzkumný problém, který jsem si zvolila.

Výsledkem diplomové práce má být vysvětlení „života“ na náplavce na Rašínově nábřeží a nastínění případných návrhů na zlepšení „kvality života“ na náplavce. Práce rozšíří dosavadní znalosti o současném fenoménu náplavek a bude příspěvkem k obecnému tématu veřejného městského prostoru.

Teoretická část

3. Teoretická část

3. 1. Vltava

Řeky vždy sloužily jako významné dopravní tepny, nejinak je tomu také u Vltavy. Voroplavba, paroplavba, zásobování solí apod. Řeka také sloužila jako zdroj vody, jak té užitkové, která se čerpala do městských kašen a dala vzniknout pražskému průmyslu, který se ve velké míře soustřeďoval v pražských předměstských obcích podél Vltavy, tak také té pitné, která se z Vltavy filtrovala a zásobovala Pražany vodou. Výrobu první elektřiny taktéž provázela voda z Vltavy. Své živobytí měli na Vltavě postavené hlavně obyvatelé Podskalí. Nešlo pouze o voraře a majitelé skladů s dřevem, ale také o ty, kteří se živili těžbou písku z vltavského dna, rybolovem nebo vysekáváním ledu v zimních měsících pro zásobu pivovarů, restaurací a dalších podniků. Z některých obyvatel zabývajících se vorařstvím se postupem času, stejně jak vorařství později upadalo, stávali zaměstnanci Pražské společnosti pro paroplavbu. Vltava byla taktéž významná pro majitele vodních mlýnů a mlynáře. Řeka poskytovala nejen živobytí, ale také zábavu. Podél jejích břehů a na ostrovech vznikaly hostince a hospody, kam Pražané tak rádi chodívali. V průběhu 19. století začaly vznikat veřejné plovárny a na a přelomu 19. a 20. století již obyvatelé Prahy ve velkém obsazovali břehy Bráníka, Podolí, Císařské louky nebo Štvanice, aby se zde koupali. V období tuhých mrazů poskytovala Vltava zase prostor pro stovky bruslařů. S rozvojem tělesné výchovy, který probíhal od 60. let 19. století, se Vltava postupně stávala dějištěm různých veslařských, jachtařských nebo plaveckých závodů. [Hubert 2012: 4-5]

V průběhu let se vztah lidí k Vltavě proměňoval. Dříve se s Vltavou pojila hlavně skupina lidí u řeky pracujících. Voraři, ledaři, piskaři... Kromě obchodníků se dřevem se jednalo vesměs o lidi chudé. Pro tyto lidi byl vztah k Vltavě pravděpodobně citovější, než vztah dělníků k továrnám, které jim poskytovaly obživu, stejně jako Vltava poskytovala obživu obyvatelům Podskalí. Od 60. let 19. století se začíná sociální skladba Pražanů spojených s Vltavou měnit. V této době se rozvíjí paroplavba a vodní sporty a k jejich provozování je potřeba větších investic. Jedná se hlavně o střední třídu, která se živí jinde než u řeky. Často jsou to lidé bohatí s vyšším postavením. Později se stavbou vltavských přehrad upadá kdysi masově rozšířená vodní turistika na Vltavě a hladina Vltavy utichá. K Vltavě chodí jen pejskaři krmit kachny a racky a množství turistů. [Hubert 2012: 7-8]

V dnešní době se vztah Pražanů k Vltavě zase mění a jistou zásluhu na tom mají různé občanské aktivity, které si kladou za úkol zvelebovat město a oprášovat místa, která si to zaslouží. K oživení města a návratu k Vltavě jistě přispívají náplavky, kde se v posledních zhruba pěti letech objevuje úplně nový život. Místo, které kdysi sloužilo k úplně jiným účelům, dnes vytváří prostor k potkávání různých lidí a pořádání zajímavých akcí. Vytváří veřejný prostor.

3. 2. Historie

3. 2. 1. Vznik nábřeží

Vltava je naší nejdélší řekou, měří 430 kilometrů. [Melková 2014: 87] Pramení na Šumavě a vlévá se do Labe u Mělníka. Historie Vltavy, tak jak ji dnes známe, sahá do čtvrtohor. Jde o široké údolí s postupně se zvedajícími terasami (Lysolajská, Suchdolská, Pankrácká, Kralupská, Vinohradská, Letenská, Dejvická, Veltruská a Maninská, která se dělí na další tři dílčí stupně). Říční terasy později ovlivnily ráz historické Prahy a umožnily vytvořit typické městské panorama. Díky meandrům a četností vedlejších ramen s písčinami a tůňemi dala Vltava vzniknout velkému množství pražských ostrovů. [Dudák 2011: 14-15]

Od raného středověku se člověk stává novou geologickou silou a podílí se na proměnách Vltavy. Jezy, které v té době na Vltavě vznikají, zvedají hladinu a rozšiřují řeku. To má za následek zpomalení toku za jezem, který nestačí odvádět písky nashromážděné na dně a ty se pak usazují. Následně je nutné zvyšování jezů, které se i několikrát opakuje. [Dudák 2011: 16-17]

3. 2. 1. 1. Pravý břeh

K překonání řeky Vltavy sloužil až do poloviny 19. století pouze jeden most. Karlův most. [Dudák 2011: 17] Druhý pražský most, most Františka I. (v místech dnešního mostu Legií) byl postaven roku 1841 Vojtěchem Lannou. Bylo to z iniciativy hraběte Karla Chotka. Z podnětu Františka I. byla poté prodloužena břehová podpěrná zeď směrem ke Karlovu mostu a roku 1846 tak vzniklo první pražské nábřeží, Františkovo (dnešní Smetanovo nábřeží, od ulice Na Struze). Do roku 1855 bylo nábřeží přistavěno také na druhou stranu, k Štítkovským mlýnům (dnešní Mánes) a také postavena nová lávka na ostrov Žofín. K další stavbě nábřeží dala roku 1876 opět podnět stavba mostu, a to Palackého, který byl nakonec dostaven v roce 1878. Spojuje

Nové Město pražské a Smíchov. Nábřežní opěrná zeď Palackého mostu byla v letech 1876 až 1890 prodloužena k Štítkovským mlýnům z druhé strany a vznikla tak část dnešního Rašínova nábřeží (dříve zvané Palackého nábřeží). Původně vyrůstala nábřežní zeď přímo z vody. Náplavka pod Rašínovým nábřežím, jak ji známe nyní, vznikla v letech 1900 až 1905. V těchto letech bylo také spojeno Masarykovo nábřeží u Mánesa s náplavkou pomocí rampy a také bylo vystavěno předmostí pro Jiráskův most, jehož stavba probíhala v letech 1925 až 1933. Rašínovo nábřeží (dříve Palackého) bylo v letech 1878 až 1906 prodlouženo až na Výtoň, k Železničnímu mostu a souběžně při tom probíhalo bourání starého Podskalí. [Hubert 2012: 29-34]

Náplavka na Rašínově nábřeží původně sloužila jako přístaviště nákladních lodí, pražských osobních parníků a ke skladování písku. Také zde kotvily různé restaurační lodě, toto využití se zachovalo dodnes. I na druhé straně řeky je náplavka s nábřežní silnicí spojena rampou. Pro veřejnost jsou z nábřeží na náplavku vystavěna visutá schodiště. Od roku 1910 vede po tomto nábřeží i tramvajová trať. Ze starého Podskalí zbyla pouze budova bývalé celnice Na Výtoni, v jejíchž prostorách se v současnosti ukrývá Muzeum hlavního města Prahy s expozicí dějin Podskalí, voroplavby a nákladní i osobní plavby na Vltavě. Vyšehradské nábřeží, tedy to za železničním mostem, bylo vystavěno v letech 1905 až 1908 a nemá náplavku, pouze plošinu, u které kdysi přistávala pramice, která převážela lidi na Císařskou louku. Přístup k vodě z nábřeží zajišťuje schodiště. Vyšehradské nábřeží končí u vyšehradské skály, v níž byl v letech 1902 až 1905 proražen tunel pro pobřežní silnici, následně i pro tramvajovou trať. V této době bylo také postaveno Libušino nábřeží (nyní Podolské), které pokračuje za Vyšehradským tunelem až k Podolskému přístavu, vystavěného v letech 1867 až 1869. Tímto nábřežím uzavíráme pravý břeh Vltavy směrem na sever. [Hubert 2012: 29-34]

Zpět v centru se ocitáme u Staroměstských mlýnů (dnešní Novotného lávka), kde končí Smetanovo nábřeží. Za Karlovým mostem začíná, na Platněřskou ulici navazující, nábřeží Alšovo, které bylo budováno v letech 1885 až 1887. Dále na jih pokračuje nábřeží souvislým pásem, mezi Mánesovým a Čechovým mostem přechází v nábřeží Dvořákovo, dále pak nábřeží Na Františku a za Štefáníkovým mostem nábřeží Ludvíka Svobody. Pouť po pravém břehu Vltavy končí Rohanským nábřežím. Tato nábřeží vznikala současně s asanací Josefova a výstavbou zdymadla u Štvanice v letech 1900 až 1912 a po celé své délce mají široké náplavky, které se kdysi využívaly jako přístaviště a odstavné plochy povozů. Nyní se tyto prostory využívají jako nástupní místa

k některým vyhlídkovým plavbám a jako přístav pro zahraniční turistické lodě. [Hubert 2012: 34]

3. 2. 1. 2. Levý břeh

Nejstarším nábřežím na levé straně Vltavy je nábřeží Janáčkovo (kdysi Ferdinandovo) a rozprostírá se mezi mosty Palackého, Jiráskovým až k mostu Legií. Jeho výstavba započala v roce 1874 a byla dokončena až v roce 1906, kdy byla dostavena i část u mostu Palackého. Směrem po proudu následuje nábřeží Malostranské, které je pravděpodobně postaveno v roce 1920, jednak jako levobřežní zeď smíchovského plavebního kanálu a také jako obezdění ostrova Kampa. Od Mánesova mostu pokračuje Kosárkovo nábřeží stavěné v letech 1905 až 1907, které dále přechází v nábřeží Edvarda Beneše, jež bylo vystavěno ve stejném období. Štefánikův most ukončuje nábřeží Edvarda Beneše a současně jím začíná nábřeží Kapitána Jaroše z let 1907 až 1913 a vede k Hlávkovu mostu. Za tímto mostem začíná poslední pražské nábřeží, a to Bubenské nábřeží, které postupně přechází v nízku břehovou vyzdívku před Libeňským mostem. Nejmladším nábřežím je nábřeží Hořejší vybudované jako moderní prostor s potřebnými překladišti a náplavkami v letech 1914 až 1926 z důvodu ochrany města před povodněmi, při zachování přístupnosti řeky pro další plavební účely. [Hubert 2012: 34-35]

3. 2. 2. Právo k řece

Řeka Vltava jako majetek se poprvé objevuje pravděpodobně se vznikem Starého Města. Řeka i jednotlivé přilehlé břehy byly dříve součástí mlýnů a majetkem kláštera, kterému tyto mlýny patřily, avšak po husitských válkách, v 15. století se všeho zmocnila obec Staroměstská a stala se výhradním vlastníkem řeky Vltavy. Dne 22. července roku 1436 Zikmund Lucemburský Starému Městu právo k řece uznal a potvrdil. Takto bylo právo k řece obcí Staroměstskou užíváno až do roku 1547, kdy bylo právo stavy konfiskováno. Obec utrpěla ztrátu vykonávat požívačné právo na řece Vltavě a právo na říční břehy. [Čelakovský 1882: 4-5, Soukup 1905: 47]

Roku 1562 bylo Ferdinandem I. právo k řece Vltavě Starému Městu navraceno. Veškeré clo z mostu Pražského (v místě Karlova mostu), clo z rybolovu, mlýnů, pil, městských lázní a dalších staveb a činností souvisejících s řekou Vltavou opět náleželo Starému Městu. [Čelakovský 1882: 3-4] Spory o řeku Vltavu tímto však nekončily.

Staroměstští svému právu totiž rozuměli způsobem takovým, že jim náleželo potud, pokud někdo ze sousedů nemohl dokázat, že má právo řeku užívat také. Ale jelikož během konfiskace po husitských válkách bylo Nové Město součástí Města Starého, činili si Novoměstští požívačného práva k řece Vltavě taktéž. [Soukup 1905: 49-50]

Od roku 1678 byl veden spor mezi Starým a Novým Městem pražským o hranice, kam až řeka náleží jednomu nebo druhému. Pře byla ukončena roku 1691, kdy Staroměstští uznali Novému Městu právo k řece od mostu Františka I. (dnešní most Legií) až k ústí Botiče do Vltavy pod Železničním mostem. [Čelakovský 1882: 13-14]

Podobné spory o právo k řece Vltavě na určitém místě se vedly až do roku 1784, kdy dochází ke spojení všech měst pražských a celá řeka Vltava v úseku od ústí Botiče do Vltavy po bývalé Helmovské mlýny (dnešní Helmova ulice, na úrovni začátku ostrova Štvanice) patří do majetku spojené obce pražské. Spory se ovšem vedly o úseky Vltavy od Helmových mlýnů po hranice Libeňského panství, jež nakonec připadlo Starému Městu pražskému, jelikož se nalézá v jeho městském obvodu a nenašel se nikdo jiný, komu by právoplatně náleželo právo k řece v těchto místech. Poslední spor se vedl mezi Staroměstskou obcí a vrchností Vršovickou a Vyšehradskou o úsek od ústí Botiče do Vltavy k Branickým pozemkům, kde se nacházejí Branické skály, které od roku 1328 náleží Starému Městu pražskému. Obec Staroměstská též v roce 1559 odkoupila Branické panství, ke kterému řeka Vltava bez pochyby patřila a na základě tohoto si proto dělala nárok na zdejší území řeky Vltavy. Jak tato rozepře dopadla, se bohužel nedochovalo. [Čelakovský 1882: 15-17]

Na březích v Podskalí v té době kvetl obchod s dřívím, které se sem svázané v pramenu dostávalo po řece. Již roku 1316 měli Staroměstští přednostní právo toto dříví odkupovat a až poté mohlo být nabídnuto ostatním obyvatelům Podskalí. V době založení Nového Města pražského (Karel IV., 1348) připadá Podskalí Novoměstským a roku 1549 jim Ferdinand I. navrátil práv na clo ze dříví, z přívozů, ze zahrad, chmelnic a mlýnů, ale zároveň muselo být ponecháno svobodné plavení skrz jezy. V pozdějších dekretech z let 1645–1737 bylo stanoveno, „*že žádný živnosti plavecké požívati nemá, kterýž by břehu svého neměl.*“ [Čelakovský 1882: 11] Plavci byli tímto nuceni, aby si ke svým domkům přikupovali části břehů. Obec Novoměstská však z důvodu svobodného přístupu k řece prodávala pouze břehy od řeky vzdálenější. V druhé polovině 19. století, kdy byl stavěn most Palackého, musela obec pražská některé břehy vykupovat zpět. [Čelakovský 1882: 11-12]

3. 2. 3. Doprava na Vltavě

3. 2. 3. 1. Voroplavba

Řeky vždy sloužily jako významné dopravní tepny, ne jinak je tomu také u Vltavy. Ve větší míře se začala řeka využívat až k plavení dřeva. První spolehlivý doklad se váže k roku 1316 a Janu Lucemburskému, který Starému Městu pražskému vystavil privilegium, jež Staroměstským zaručovalo přednostní nabídku ke koupi dřeva doplaveného po Vltavě. Až poté smělo být nabídnuto ostatním zájemcům. [Čáka 2002: 9] Voroplavba pravděpodobně však probíhala již dříve. Podél řek vznikaly plavecké hospody a osady. Plavecké proto, že vorařům se za dob jejich slávy říkalo plavci. Slovo „vorař“ vzniká až v 50. letech 20. století, v době, kdy se začíná voroplavba dokumentovat. [Svobodová, Havel, Sdružení JODI 2001]

Ve 2. polovině 14. století se snažil voroplavbu podporovat Karel IV. Vydal nařízení týkající se systému cla a také jezů, jež měly mít v propusti 20 loktů (necelé 2 metry). Jezy měly být též udržovány v dobrém stavu. Otec vlasti také koketoval s myšlenkou propojení Vltavy s Dunajem. To však nakonec přerušila panovníkova smrt. [Čáka 2002: 9]

Další úprava řeky se váže ke jménu Kryšpína Fuka, opata Strahovského kláštera. Při samotné plavbě se musely vory potýkat s nepříjemnými úseky řek; jedním z takových míst byly Svatojánské proudy patřící k panství Hradištko, které bylo od roku 1638 majetkem Strahovského kláštera. Již zmiňovaný opat Kryšpín Fuk se rozhodl tuto část Vltavy splavnit. Povedlo se. Po úspěchu na Svatojánských proudech se mu podařilo roku 1643 splavnit Vltavu po celém jejím toku. [Čáka 2002: 12-13]

Po strastiplné cestě plavci pak svou cestu končili na pravém břehu Vltavy, v pražském Podskalí. Dnešní Výtoň. Výtoň proto, že se z vorů vytínaly kusy dřeva jako mýtné. [Hubert 2012: 39]

Dalšími úpravami byl českými stavy pověřen Jan Ferdinand Schor. Ten se regulačním úpravám Vltavy věnoval od roku 1724, a to především činností jako čištění koryta a stavbě plavebních komor, které do té doby v našich zemích nikdo neznal. Ve 2. polovině 18. století dochází k výraznému oživení voroplavby na Vltavě, a to přičiněním Marie Terezie. Roku 1772 vydává patent, který ruší veškerá cla a mýta na Vltavě, s výjimkou toho pražského v Podskalí. [Čáka 2002: 16]

Na začátku 19. století se opět objevuje myšlenka propojení Vltavy s Dunajem. Tentokrát se pojí se jménem Františka Gerstnera, který zjišťuje, že projekt je sice technicky proveditelný, avšak zcela finančně nevýhodný. Místo průplavu Gerstner navrhuje vybudování koněspřežní železnice Linec – České Budějovice, která se později uskuteční a pomalu tak přináší předzvěst konce voroplavby. (Čáka 2002: 17-18)

Dalším pomyslným hřebíčkem do rakve voroplavby byla 1. světová válka. Většina plavců totiž musela narukovat a plavení vorů tím ztrácí na významu, který už po válce nenabude zpátky.[Vltavan Čechy: 2000]

3. 2. 3. 2. Paroplavba

Počátky osobní lodní dopravy na Vltavě jsou spojeny se jmény dvou Angličanů, jsou to lodní stavitel Joseph John Ruston a plavební podnikatel John Andrews. Andrews stavbu financoval a Ruston dodal plány. Na jejich základě byl postaven parník Bohemia, který v květnu roku 1841 vyplul na první plavbu do Drážďan. Plavba mezi Prahou a Drážďanami fungovala pouze za příznivého stavu vody, jinak museli být cestující část cesty dopravováni dostavníkem. Plavba byla takto, ještě se dvěma dalšími parníky Germanií a Constitutionem, provozována do roku 1851. [Jungmann 2005: 90]

O pravidelné zavedení paroplavby na Vltavě se zasloužil podskalský rodák František Dittrich, pozdější primátor Prahy. V roce 1865 vznikla z jeho iniciativy akciová společnost Pražská společnost pro paroplavbu na řece Vltavě a Dittrich se stává jejím předsedou. Jedním z jejích nejvýznamnějších akcionářů byl podnikatel Vojtěch Lanna. Roku 1865 vyráží na úspěšnou plavbu na trase Podskalí – Štěchovice parník Praha, který byl vyroben v karlínské strojárně Ruston. Na témže místě byl vyroben i druhý parník nesoucí název Vyšehrad, který napomohl k rozvoji Pražské společnosti pro paroplavbu na řece Vltavě, jež za rok 1870 přepravila na lince do Štěchovic 85 tisíc pasažérů. Po roce 1873 však dochází vlivem hospodářské krize v Rakousku-Uhersku k určité stagnaci. [Jungmann 2005: 92]

V 80 a 90. letech 19. století dochází opět k rozmachu paroplavby. Společnost odkupuje od konkurenčních podniků Parrau a syn a Pražská salónní paroplavba několik parníků a vzhledem k zájmu Pražanů o výlety na Vltavě nechala postavit i nové parníky. V důsledku výstavby zdymadel na dolní Vltavě dochází postupně k prodloužení dopravní linky až k Labi, na základě čehož se společnost přejmenovává na Pražskou

společnost pro paroplavbu na Vltavě a Labi v Čechách. Roku 1913 dochází k dalšímu přejmenování na Pražskou paroplavební společnost. [Jungmann 2005: 94-98]

Během 1. světové války dochází k dalšímu útlumu, avšak po jejím konci se Pražská paroplavební společnost opět zvedá a v letech 1920-1921 dosáhla rekordu v počtu přepravených osob, těch bylo 2,1 milionu a znovu dochází k rozšíření lodního parku. Od roku 1927 do začátku 30. let si společnost, během počátků provozu osobních motorových lodí, pořizuje čtyři nové motorové lodě. Nesou jména Oreb, Sázava, Berounka a Vltava. [Jungmann 2005: 100]

Roku 1939 po německé okupaci musela být společnost přejmenována a byl přijat dvojjazyčný název Dampfschiffahrts-Gesellschaft – Pražská paroplavební společnost a od roku 1942 byly lodě pojmenovávány výlučně německy. K 1. lednu 1949 je společnost znárodněna a stává se součástí státního podniku Československá plavba labská (od roku 1952 Československá plavba labsko-oderská). Po válce je obnoven provoz na Labi a rozšířeny pravidelné linky na Labi i na Vltavě. V roce 1961 byla z Československé plavby labsko-oderské vyčleněna osobní doprava a stala se součástí Dopravního podniku hl. města Prahy. Lodní park je v té době doplňován motorovými loděmi. Díky rozvoji automobilismu a změny způsobu života ztrácí čím dál tím více lidí o plavbu zájem a počet cestujících klesá. V polovině 80. let dochází ke stagnaci a historické parníky chátrají. Od roku 1992 je osobní lodní doprava privatizována a Pražská paroplavební společnost se stává součástí firmy Evropská lodní doprava. V současnosti kromě Evropské lodní dopravy podniká na Vltavě několik soukromých společností, které se většinou omezují na krátké vyhlídkové plavby. [Jungmann 2005: 106-110]

3. 2. 3. 3. Nákladní plavba

Semínko moderní nákladní dopravy v Čechách zasela Labská plavební akta z roku 1821. Plavba po Labi se stala svobodnou a velký význam to mělo i pro Prahu. Došlo tím ke spojení Prahy se světem prostřednictvím Vltavy. Od roku 1897 probíhala kanalizace Vltavy a roku 1921 byla dokončena otevřením plavební komory na Smíchově. Hlavním přístavem pro Prahu se stal přístav v Karlíně, který byl následně vystřídán přístavem v Holešovicích a dále v Libni. Roku 1822 vzniká Pražská plavební společnost, která se zabývá dopravou zboží mezi Prahou a Hamburkem. Podnik nedisponoval základnou vlastních lodí, nýbrž využíval služeb mnohých soukromých

loďařů. V roce 1857 vzniká kapitálovým rozšířením z Pražské plavební společnosti Pražská společnost pro plavbu parní a plachetní. Do Prahy však mohly zajíždět pouze za příznivého stavu malé remorkéry s menším ponorem. Od roku 1880 se začínají využívat čluny se smíšenou konstrukcí s dřevěným dnem a ocelovými boky, na kterých se vyváží především cukr, ječmen a slad, dováží se zejména bavlna, rýže, hnojiva a oleje. [Jungmann 2005: 76-77]

Po vzniku samostatného československého státu roku 1918 se hlavním provozovatelem nákladní dopravy na Vltavě a na Labi stává Československá plavební akciová společnost, založená roku 1922. Společnost nechává postavit čtyři motorové nákladní lodě a zahajuje přímou nákladní dopravu mezi Prahou a Hamburkem. Cesta je dlouhá 771 km, trvá čtyři a půl dne a proti proudu pět a půl dne. Roku 1930 vznikají v Holešovicích nová moderní skladiště. Stále se nejvíce vyváží cukr, dále obilí, luštěniny a mouka. Nově se dováží tabák, káva, čaj a tropické ovoce. [Jungmann 2005: 80]

Po válce roku 1949 dochází ke znárodnění všech plavebních podniků a sloučení v Československou plavbu labskou. Dalším sloučením vzniká v roce 1952 Československá plavba labsko – oderská a převáží se hlavně materiály jako písek a uhlí. Od 30. let se začínají více prosazovat motorové nákladní lodě, kterým nakonec parníky v 60. letech ustoupily. [Jungmann 2005: 83]

3. 3. Povodně na Vltavě

K příspěvku o historii řeky Vltavy jistě stojí za zmínku povodně, které řeku potkaly během její historie. Povodně se na Vltavě vyskytují od nepaměti. Lidé se postupně naučili řeku ctít a respektovat ji i s jejími vrtochy. Řeka se ze svých břehů vylévala pravidelně, několikrát ročně a člověk si zvykl považovat to za normální a přirozené. Místa, která byla vodou ohrožována, proto Pražané nechávali nezastavěná stabilními sídly. V těchto místech se nejvíce vystavovaly hlavně zařízení na vodní pohon, jako mlýny, hamry apod. Od konce první poloviny 19. století začíná docházet ke změnám říčního koryta a to v důsledku stavby jednotlivých pražských nábřehů. Pražané tím nabyli dojmu, že povodně se jich již netýkají a začali se stavbou celých nových sídelních celků na dříve nedotknutelném území. Jednou z nejvíce ohrožených oblastí se tak stává dnešní Karlín, dříve malá osada Špitálsko. [Státníková 2012: 5-6]

3. 3. 1. Největší pražské povodně do roku 1900

První skutečně věrohodně doložená povodeň byla ze září roku 1118. Ve své kronice ji zaznamenal kronikář Kosmas a z jeho záznamů lze soudit, že se jednalo o opravdu velkou povodeň způsobenou deštěm. Údajně měla dosahovat 8-9 metrů nad hranici průměrné hladiny řeky, nicméně tento údaj nelze potvrdit žádnými jinými prameny. V roce 1280 přichází do Prahy další rána, přívalová povodeň. Po silném dešti dochází k poničení několika budov. Ze základů jsou vyvráceny zdi objektu u kostela Sv. Jiří na Pražském hradě. V roce 1342 přichází po tuhé a kruté zimě na konci ledna povodeň, jež sebou na několika místech odnáší také pražský Juditin most a tím dochází k přerušení spojení levého a pravého břehu řeky Vltavy. Následně byly zbytky mostu strženy a nahrazeny mostem prozatímním, který bude nahrazen mostem Karlovým. Následují další velké povodně roku 1432 a 1501. Roku 1598 jsou Pražané vystaveni hned dvěma povodním, a to v měsících březnu a srpnu, následně dalšími velkými vodami v letech 1655 a 1657. K nejvýrazněji popsaným klimatickým extrémům nejen v Praze, ale i v Čechách patří záplava v roce 1784. Tato velká voda se netýkala pouze Prahy, potažmo Čech, ale týkala se množství povodí v celé Evropě. Od Dunaje a Odry, přes Labe a Rýn, až po Seinu a Loiru. Tato velká katastrofa byla dána dlouhotrvající tuhou zimou, během které se nastřádala mimořádně vysoká sněhová pokrývka, též enormní tloušťka ledu a promrzlá půda, která po příchodu náhlé oblevy nebyla schopna tající sníh pojmout a došlo tak k nebyvalé povodňové vlně. Ta měla za následek poškození Karlova mostu v míře podemletí jednoho z pilířů a poškození dalších pěti pilířů. Další povodně následovaly roku 1845 a 1862, po kterých došlo k vydání opatření, jak se chovat za povodně a předejít tak škodám na životech i majetku. Druhou přívalovou povodeň zastihla Prahu nepřipravenou v květnu 1872, tato velká voda má za následek mnoho lidských obětí a postihla taktéž Berounku s některými jejími přítoky. Díky vydatným letním srážkám přichází v září 1890 další záplava, během které dochází ke stržení Karlova mostu. Spoluviníkem na této tragédii je kromě rozbouřené vody také množství naplavených předmětů z břehů, jako vory, mola a další dřeva. Následně dochází k vydání nových opatření, která zahrnovala informace jako například, kde mají být skladovány lodě a náradí určená k zásahům proti následkům velké vody, přesné pokyny pro úředníky a představitele města a jejich úkoly při povodni atd. [Státníková 2012: 8-18]

3. 3. 2. Největší pražské povodně 20. a 21. století

Ve 20. století by se daly zmínit dvě velké povodně, jejichž ničivost však nedosahuje povodní předešlých a nastávají v letech 1940 a 1954. V 21. století se ve jménu záplav v Praze pojí Vltava s dalšími dvěma roky. Jsou to rok 2002 a 2013. Bezmezná víra ve vltavskou kaskádu, která Pražany před jakoukoliv pohromou podobného typu jako v létech minulých dokáže ochránit, byla mylná. V létě 2002 po vydatných deštích přišla povodeň, která postihla skoro celé Čechy. Kulminační průtok Vltavy v Praze byl naměřen k hodnotám, které odpovídají pětisetleté vodě. Pozdějším měřením a modelovými situacemi bylo zjištěno a potvrzeno, že tento průtok nebyl ovlivněn existencí kaskády na Vltavě. [Státníková 2012: 18-19]

Zatím poslední velkou povodní v Praze byla ta v roce 2013. Byla způsobena několika vlnami vydatných srážek a řadou lokálních přívalových dešťů. Specifická byla především v tom, že se přímo v hlavním městě nevídaně rozvodnily pravostranné přítoky Vltavy, Botič a Rokytka. Evidována je ztráta 15 lidských životů a četné materiální škody. [Kol. autorů 2013–2014: 2-13]

3. 4. Veřejný prostor

Pojmu veřejný prostor/veřejné prostranství se budeme muset věnovat poněkud zevrubněji, jelikož to není pojem jednoduchý nebo snad jednoznačný. Každý si pod tímto pojmem může představit trochu něco jiného a mnoho autorů jej také odlišně popisuje a vymezuje. Ukažme si několik z nich, kteří se tomuto termínu věnují.

V českém zákoně jsou definována veřejná prostranství jako „*všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru*“ [Zákon 128/2000 Sb., §34] Tato definice se zdá být problematická, jelikož pojem přístupnost každému bez omezení je poněkud matoucí. Na základě takto definovaného veřejného prostranství se například Havlíčkovy sady veřejným prostranstvím nestávají, protože se na několik málo hodin v noci zavírají, naproti tomu park na náměstí Míru veřejným prostranstvím je, protože je přístupný neustále. Václav Vondrášek dodává, že tato disproporce vzniká hlavně tím, že v českém právu dochází obvykle k výkladu doslovně podle textu, nikoliv podle smyslu, jak nabádá ústavní premisa pro lidská práva. [Vondrášek 2016: 52]

Strategie rozvoje veřejných prostranství hlavního města Prahy definuje veřejný prostor jako „*veřejně přístupnou komplexní fyzickou část prostředí, kterou je kromě veřejných prostranství také například veřejně přístupný prostor exteriéru města, vnitrobloků i vnitřního prostoru budov. Zároveň je pojem veřejný prostor používán pro nehmotnou rovinu prostředí zahrnující vztahy, myšlenky, děje, média apod. Pojem veřejný prostor lze současně vnímat jako celek či kontinuum.*“ [Melková et al. 2014: 12]

Historickým předobrazem veřejného prostoru je řecká agora. Prostor, o kterém Aristoteles tvrdí, že generuje demokracii. Ta předpokládá, že lidé neberou v potaz pouze své vlastní názory, ale i názory jiných. K tomuto vědomí odlišnosti snáze dochází ve městech, kde společné místo k sobě přitahuje členy odlišných rodin a kmenů, soupeřící ekonomické zájmy nebo domorodce a cizince. Odlišností měl Aristoteles na mysli nejen odlišnost rasy, genderu nebo třídy, ale hlavně zkušenosti odlišných činností a jednání různými způsoby. Lidé si tím zvyknou na rozmanité komplexní prostředí a ve střetu s něčím neobvyklým a cizorodým přestanou jednat násilně. V takovém prostředí se poté vytváří prostor pro diskuzi o odlišných názorech a soupeřících zájmech. V agoře se odlišnosti nejen koncentrovaly, ale vzájemně na sebe působily. A to hlavně díky absenci vizuálních bariér a dobře definovanou zónou přechodu mezi veřejnou a soukromou sférou. [Kratochvíl 2012: 25]

V publikaci *Architektura a veřejný prostor* definuje Petr Kratochvíl pět dimenzí, díky nimž můžeme shrnout, co je to veřejný prostor.

- Rovnost při rozdělení zdrojů (veřejný prostor by měl být v praxi využitelný pro všechny sociální skupiny, to, jak a čím je prostor tvořen, poté určuje, kdo ho bude navštěvovat. Například pokud bude v parku hřiště na badminton, nebudou jej navštěvovat lidé, kteří by si chtěli zahrát basketbal atd.)
- Přístupnost (zde přichází do popředí umístění veřejného prostoru, pokud je prostor nepřístupný, nemůže být skutečně veřejný. Vyjma prostorů, jejichž charakter si to žádá, například z environmentálních důvodů).
- Nediskriminující kontrola (tato vlastnost veřejného prostoru, je velice důležitá, jelikož vyloučením jakékoliv sociální skupiny z možnosti využívání veřejného prostoru tento ztrácí veřejný charakter.
- Estetická kvalita (ovlivňuje to, jak a pro koho je místo atraktivní)

- Environmentální udržitelnost (udržitelnost je důležitá sama o sobě, jelikož cokoliv neudržitelného nemá šanci na přežití). [Kratochvíl 2012: 47-48]

Na otázku, proč je téma veřejného prostoru v současnosti tak aktuální, vidí Kratochvíl v jeho nesamozřejmosti. A důvod této nesamozřejmosti je ve dvojí rovině. S počátkem moderní architektury dochází ke zpochybnění tradičních fyzických forem veřejného prostoru a tím pádem k odmítání koridorových ulic a jasně definované linie blokové zástavby. Tím se rozrušuje jasný obrys veřejného prostoru a existuje jen jako prázdno mezi solitérními stavbami. Druhá rovina nesamozřejmosti souvisí se samou povahou dnešního světa. Lidé jsou čím dál více mobilní, jak fyzicky tak mentálně. Vazby na konkrétní místa se oslabují, jsme neustále v pohybu, za prací, za nákupy, na dovolenou. Čím dál více žijeme ve virtuálním světě, který se vyskytuje jakoby mimo fyzický svět. Svůj život trávíme v obchodních centrech a zábavních komplexech, kde člověk nalezne veškeré služby „pod střechou“ a dochází k odklonu od tradičních veřejných prostor. [Durdík 2013: 21]

Walter Siebel a Walter Wehrheim přicházejí s definicí, kde hlavní roli hrají čtyři dimenze, v nichž se snaží definovat veřejný prostor v protikladu k prostoru soukromému. Tyto dimenze se nazývají:

- legální (je založena na zákonném rámci, který na rozdíl od prostoru soukromého, veřejný prostor nějak určuje a usměrňuje)
- funkcionální (funkce veřejného prostoru je především politická a obchodní, kdežto hlavní náplní soukromého prostoru jsou procesy produkce a reprodukce)
- sociální (veřejný prostor jako „jeviště“, soukromý prostor jako „zákulisí“)
- materiální a symbolická (tato dimenze je určena řadou architektonických a symbolických prvků, které od sebe veřejný a soukromý prostor oddělují). [Pospěch 2013: 77]

Pavel Pospěch ve svém článku v Sociologickém časopise navazuje na De Certeaua a jeho rozlišení mezi místem a prostorem, kde místo je pouhá fyzická, stabilní pozice, ale prostor je takzvané „používané místo“, je výsledkem činnosti a aktivit. Pospěch také tvrdí, „že veřejný prostor je něco, co nemůže vzniknout na rýsovacím stole, ale až ve skutečné interakci obyvatel a návštěvníků města. Veřejný prostor – právě

proto, že je prostorem a ne „pouze“ místem – nevzniká ekologicky, odvozením od fyzického prostředí, ale skrze jednání.“ [Pospěch 2013: 78]

Toto pojetí je však nutno poněkud zúžit a to hlavně proto, že v tomto obsahu jej není možné empiricky použít. Pro praktické využití je tato definice příliš široká, proto bychom se měli na veřejný prostor soustředit jako na prostor, který je utvářen na veřejných prostranstvích města. [Pospěch 2013: 78]

Pojem veřejný se dá v rámci negativního vymezení označit jako nesoukromý. Avšak toto vymezení se stává sporným, když status veřejného prostranství může být přiřknut například soukromě vlastněným obchodním centrům, a to na základě toho, že je do nich veřejnost přizvána. Naopak u některých veřejných prostranstvích jsou zavedena taková opatření, která z těchto míst některou část veřejnosti vylučují. Je asi užitečnější se vyhnout definicím založených na vlastnictví jednotlivých prostranstvích a soustředit se na definice vymezující veřejný prostor na základě jeho přístupnosti. [Pospěch 2013: 78-79]

Jan Gehl tvrdí, že jádrem veřejného prostoru je souhra mezi životem a prostorem ve všech jeho podobách. Veřejný prostor totiž nesmí být chápán pouze jako suma ulic, uliček, budov a náměstí, ne pouze zastavěné prostředí, ale také život mezi tím. Život, který se koná mezi budovami, na cestě do práce, z práce, do školy, chůze, jízda na kole. Tento život je neustále v pohybu, mění se v průběhu dne, týdne, měsíce nebo roku a navíc tu jsou faktory jako pohlaví, věk, finanční zdroje nebo kultura, které nás určují k tomu, jak budeme používat nebo nepoužívat veřejný prostor. [Gehl 2013: 2]

3. 4. 1. Veřejnost a veřejný prostor

V rámci výzkumu Etnologického ústavu Akademie věd na téma konceptualizace veřejného prostoru se uskutečnila focus group se třinácti respondenty z NNO, místní samosprávy, studujících a akademických pracovišť, během níž se aktéři měli pokusit definovat veřejný prostor. Toho se nakonec nedopustil nikdo z diskutujících, avšak z jednotlivých promluv byl veřejný prostor chápán jako prostor veřejně přístupný, který je protipólem soukromému prostoru. Také jej respondenti viděli jako prostor, ve kterém se pohybuje veřejnost. Spadají do něj náměstí, městská zeleň, komunikace a prostor pro nekomerční využití. Veřejný prostor a komerce se v diskusích jeví jako něco neslučitelného. Účelem veřejného prostoru by měly být různé akce, měl by „žít“, pokud se tomu tak neděje, přestává být veřejným prostorem. Někteří respondenti ovšem

zdůrazňovali konkrétní veřejné prostory jako zóny klidu. Diskutující dále vnímají stav veřejného prostoru v Praze velice negativně. Dle jejich názoru je příliš komercializován, zanedbáván a akce, které se zde konají, cílí na nesprávné skupiny obyvatel. Například Staroměstské náměstí je příliš podřízeno poptávce turismu. S tím se váže také to, že respondenti se v rámci dichotomizace „my“, „oni“ vymezují vůči turistům a podnikatelům, kteří se velkým množstvím stávají rušivým a zbytečným elementem veřejných prostor. [Beranská, Uherek 2014: 19-22]

Diskusní skupina se v rámci uvažování o veřejném prostoru často uchylovala k prostorům pod otevřeným nebem, kde je ruch, zábava a množství podnětů k rozptýlení, naopak nebyla řeč o pasážích, veřejných budovách soudů a radnic, obchodních domech, ani o dopravních prostředcích. Veřejný prostor byl vnímán jako demokratický, kde je potřeba sociální kontroly. Necelý půlrok po první focus group proběhla druhá focus group s dalšími osmi účastníky na stejné téma, nicméně poznatky nebyly dále rozšířeny. [Beranská, Uherek 2014: 19-22]

3. 4. 2. Městský veřejný prostor

Městský veřejný prostor je svým způsobem specifický. Teprve až ve městech se projevuje skutečná veřejná sféra. V opozici k tomu se objevuje soukromý prostor, který nabízí intimitu před vystavením veřejným kontaktům. Bahrdt tvrdí, podle Kratochvíla, že město je sídlem, kde se život odehrává v těchto sférách, které jsou ve vzájemném kontaktu, čímž se může prohlubovat jejich polarita. [Kratochvíl 2015: 16]

V úvaze nad městským prostředím Jan Sedlák uvádí, že veřejný prostor lze z hlediska vjemu členit na část trvalou a část krátkodobou. Část trvalá je dlouhodobě prakticky neměnná, je tvořena stavbami a vizuálními konstantami. Trvalé složky vytváří oporu v běhu času a propojují nás s předchozími generacemi. Část krátkodobá neboli dočasná průběžně spoluvytváří podobu místa. Promítá se skrze vlastní životní prožitky a zvyky. Tyto atributy se velice rychle proměňují a patří mezi ně například vystavované zboží, podoba dopravních prostředků, lidé, jejich chování, ale také třeba to, jak jsou oblečení. Obě tyto součásti se v mysli každého prolínají a vytváří zcela vlastní scénu. Dočasná složka však není tvořena pouze vnější podobou. Problémem, který je patrný v pražském centru, je návrat ke komerčně pojatému parteru města, k jehož umrtnění došlo před rokem 1989. Dochází ke koncentraci do obchodních center s „vlastním veřejným prostorem“, zároveň se tím oslabuje poptávka po drobných

provozovných v ulicích města, starých pasáží, které chřadnou a mnohdy se stávají nebezpečnými místy. Vedle naleštěných nových obchodních center se tady pak objevují místa naprostého úpadku. [Sedlák 2015: 17-19]

Městský veřejný prostor je podle Sedláka zahlcen reklamou, která odvádí pozornost od původní tváře města, od průčelí domů, štukových dekorů nebo třeba sochařských výzdob. Měřítka některých reklamních obrazů je mnohdy až absurdní. Enormně zvětšené vizualizace šperků, parfémů, ale i koleček salámu deformují proporce skutečného prostředí. Narůstání měřítka nejen v reklamě, ale i u obchodních domů činí město zážitkově chudším a prázdnějším a to je prohřešek proti „městskosti“. Kultura městského života i jeho estetická hodnota upadá znepokojivým tempem. Dynamika veřejného prostoru je součástí vizuality města, ale důležitá je míra a kvalita. Současný stav je výsledkem naší nekultury a laxnosti. Náprava by nemusela být nesnadná, v podobě určité koncepce a následné kontroly kvality projevů veřejného prostoru. Nejpodstatnější však je naše vnitřní přesvědčení o potřebnosti změn založených na kulturním vědomí toho, co městský život (ne)znamená. [Sedlák 2015: 19-20]

Ke konci této kapitoly bych ráda uvedla definici, která se mi jeví jako zdařilá. Objevit ji můžeme v projektu Analýza uživatelů a užívání městského veřejného prostoru hl. města Prahy, o kterém již byla řeč: „*veřejný prostor chápeme jako všeobecně přístupný a uživatelsky otevřený prostor, jehož základním posláním je komunikace v tom nejširším slova smyslu (komunikací se rozumí i pohyb z jednoho místa na druhé). Charakteristikou takového prostoru je otevřený přístup a relativně svobodné, striktně nelimitované užívání tohoto prostoru, které je omezováno pouze základními hodnotovými a normativními pravidly zamezujícími patologické chování a ohrožování ostatních.*“ [Beranská, Uherek 2014: 9]

3. 4. 3. Kancelář veřejného prostoru

Instituce, která se v České republice zabývá veřejným prostorem, se nazývá Institut plánování a rozvoje hl. města Prahy (IPR Praha). Jeho součástí se v roce 2013 stala Kancelář veřejného prostoru. Do té doby neexistoval žádný koncepční přístup k rozvoji veřejných prostranství. Do dnešní doby Kancelář veřejného prostoru vytvořila dvě díla Návrh strategie rozvoje veřejných prostranství a Manuál tvorby veřejných prostranství. Tyto dva dokumenty spolu úzce souvisí. „*Návrh strategie rozvoje*

veřejných prostranství se zabývá zejména obecnou analýzou současných problémů a definováním obecných cílů. Nastiňuje možné směry řešení a volby nástrojů. Lze jej také současně chápat jako důvodovou zprávu a úvod k Manuálu tvorby veřejných prostranství“ [Melková ed al. 2014: 9]

Tyto dokumenty jsou zároveň pouze dílčími stupni Koncepce rozvoje veřejných prostranství a jako první byly vydány z důvodu nezbytnosti, aby mohly co nejdříve ovlivnit chystané záměry veřejných prostranství. [Melková ed al. 2014: 9]

3. 4. 4. Úloha veřejného prostoru

Smyslem veřejného prostoru a veřejných prostranství je z hlediska celku společnosti zastávat tyto úlohy:

- úloha v urbanismu města (urbánní struktura města je utvářena veřejnými prostranství, proto je potřeba jejich logice podřídít jednotlivé stavby a stavební celky)
- infrastrukturní a technická úloha (cílem této podpůrné úlohy je vytvářet zázemí a oporu pro ostatní úlohy, systémově logické vedení dopravy má za cíl zvýšení kvality dotčených lokalit)
- ideová úloha (vytváření města by mělo být výsledkem celospolečenské dohody o chtěném obrazu města, veřejný prostor je ztělesněním této dohody, tvoří základní ideovou strukturu města)
 - úloha politická (kvalita veřejného prostoru je odrazem demokracie ve společnosti)
 - humanistická úloha (projevuje se ve vlastnostech přesahující technický, utilitární a instrumentální rozměr prostředí, výraznou roli hrála při historickém formování veřejného prostoru, k úpadku dochází v důsledku technické revoluce a související změnou hodnot, veřejný prostor je prostředkem vztahování nás samých ke světu a lidské společnosti)
 - úloha kulturně – společenská (veřejný prostor je základem sociálních interakcí ve městě, v moderní době je tato úloha částečně přebírána prostorem virtuálním, veřejný prostor má schopnost ovlivňovat vzorce chování a tím může vést ke kultivaci celé společnosti)

- úloha v ochraně a rozvíjení kulturního dědictví (veřejný prostor rámcuje a reprezentuje kulturu společnosti a stává se tak součástí kulturního dědictví pro budoucí generace, chápeme-li péči o kulturní dědictví jako veřejný zájem, je třeba ji vytvářet skrze veřejný prostor, předmětem ochrany tedy musí být také ideový obsah, ne jen jednotlivé objekty či soubory)
 - úloha ekonomická (zkvalitnění veřejného prostoru může přinášet ekonomické výhody jak pro přilehlá území, tak pro město jako celek, může být impulsem ekonomického a společenského rozvoje)
 - úloha environmentální (veřejná prostranství jakožto základní struktura města, musí být též základem strategie města v oblasti environmentálních opatření). [Melková ed al. 2014: 25-26]

3. 4. 5. Koncepce pražských břehů

Do roku 2014 nemělo město Praha žádný koncepční dokument, který by se věnoval rozvoji vltavských břehů. V minulosti se objevily pokusy, jak pražské břehy revitalizovat a oživit. [Melková 2014: 6] Městská část Praha 1 v polovině roku 2007 na svých stránkách avizuje změny, ke kterým má na některých náplavkách na pravém břehu dojít. Má se podstatně omezit parkování na náplavkách, plánuje se vystavět cyklistická stezka, přibudou občerstvovací místa, WC, půjčovny plavidel a dětská hřiště. Má dojít k celkovému oživení náplavek se zaměřením na kulturní a společenské aktivity. Jako předobraz vidí starostové Prahy 1 a 2 evropské metropole jako Berlín, Hamburk nebo Londýn, kde se ukazuje, že dobrý projekt může pozitivně ovlivnit tvář města. V roce 2007 spravuje pražské náplavky společnost Parking Praha, kterým byly prostory pronajaté od Technické správy komunikací. [Web 1]

V roce 2009 se na webových stránkách městské části Praha 1 zveřejňuje článek z MF Dnes ze dne 29. 5., kde městská část lehce bilancuje neutěšenou situaci: „náplavky se probouzejí k životu jen párkrát do roka.“ [Web 2]

Praha se stále snaží vytlačit z náplavek četná parkující auta a přivést sem více života. Plány nastíněné před dvěma lety se nepodařilo uskutečnit. V předchozích letech se tu pár akcí pořádalo, ale potenciál náplavek je určitě větší. [Web2]

Koncepce pražských břehů byla vydána v únoru 2014. Dokument se zajímá o řeku jako o celoměstsky významný prostor. Pochopení takového významu je pro další

rozhodování zcela zásadní. Velkou změnou je vytvoření pozice takzvaného Městského správce nábřeží, ten „*bude přímým zástupcem hl. m. Prahy ve věcech rozvoje, správy a využití nábřeží, bude transparentně komunikovat s nájemci a provozovateli služeb v prostoru nábřeží, bude přímý partner ve vztahu ke státním správcům vodního toku a k veřejnosti*“. [Melková 2014: 188]

Městský správce má úzce spolupracovat s komisí odborníků. Komise odborníků má za úkol posuzovat výběr nájemců a provozovatelů služeb, rozhodovat o fyzických zásadách a dočasných instalacích. Jedním z hlavních úkolů správce nábřeží je připravovat programový scénář pro jednotlivá nábřeží s ohledem na jejich charakter. Na tvorbě scénáře se budou podílet Kancelář veřejného prostoru, Povodí Vltavy a Státní plavební správa. Na základě tohoto scénáře budou vypisována výběrová řízení na pozice vhodných provozovatelů konkrétních činností. [Melková 2014: 188]

Současným správcem nábřeží není fyzická osoba, nýbrž firma Trade Centre Praha. Jedná se o akciovou společnost, která má kromě pražských nábřeží na starosti také jiné objekty. Kromě nábřeží Rašínova, Na Františku, Dvořákova, Alšova a Hořejšího spravuje taktéž například Hudební divadlo Karlín nebo třeba Sovovy Mlýny. Mimo správu a údržbu nemovitostí vykonává firma Trade Centre Praha též realitní a inženýrskou činnost. [Web 3]

3. 5. Současnost

3. 5. 1. Náplavka

Náplavka je pobřežní prostor, který se nachází v nižší úrovni než samotné nábřeží. Náplavky mohou mít přírodní charakter nebo je může tvořit kamenné nábřeží či tzv. navigace, která v centru Prahy převažuje a v současnosti slouží hlavně společenskému a rekreačnímu využití. V historii sehrávaly náplavky a v současnosti stále sehrávají důležitou roli při povodních, vytvářejí totiž prostor, kam se může řeka bez větších potíží vylévat. Náplavky taktéž poskytují obyvatelům přístup k řece, ale také k lodím a přívozům. [Web 4, Web 5] V následujícím textu se pokouším s využitím příslušné literatury, ale už i na základě vlastních pozorování a výzkumů, vymezit základní funkce náplavek.

3. 5. 1. 1. Náplavka a doprava

Náplavka byla vždy spojena s nějakým typem dopravy. Ať už s voroplavbou, nákladní dopravou různých surovin nebo paroplavbou, která se na Vltavě drží dodnes. V současnosti lze náplavku v rámci dopravy spojit nejen s výletními plavbami, ale také lze náplavku využívat především pro pěší a pro cyklisty. Nicméně cyklisté by měli projíždět se zvýšenou opatrností a přizpůsobit svou jízdu okolí, průjezd si nemohou vynutit. Cyklisté by zřejmě měli průjezd náplavkou v určitých denních chvílích, o víkendech a při pořádání různých akcí promyslet. [Web 4] Na náplavce je umístěno kotviště přívozu, kterým se dostanete na Smíchovskou náplavku nebo na Císařskou louku. Na Rašínově nábřeží jsou dlouhodobými nájemci Pražská paroplavební společnost a společnost Lodě Bohemia, které mimo jiné pořádají plavby historickým centrem Prahy nebo plavby na Slapy. [Web 6, Web 7]

3. 5. 1. 2. Náplavka jako trh

Trh je místem, kde se navzájem setkávají cizí lidé, a přesto mezi nimi dochází ke komunikaci. Například během, v našich končinách nepříliš běžného, smlouvání. [Kratochvíl 2015: 15]

Trh jako takový se na náplavce odehrává každou sobotu od osmi do čtrnácti hodin a to prostřednictvím Farmářských trhů. Dobře fungující lokální tržiště může určovat charakter regionu a na veřejném prostranství má určitě své místo a to z několika důvodů.

- Trh může podporovat lidskou kreativitu, pokud je člověk zručný a umí plést například ponožky nebo má rodinný recept na výrobu marmelády, může být právě blízký lokální trh prvním odbytištěm, které za malé náklady umožní přímý prodej.
- Pokud nakupujeme přímo od zemědělce, napomáháme vytvářet lokální společenství.
- Produkty, které jsou na trzích k mání, jsou sklizené v plné zralosti a konzumací sezónních potravin tak nejdeme „proti přírodě“. Tyto produkty navíc mají největší potenciál se ke koncovému zákazníkovi dostat co možná nejčerstvější.

- Nákupem na tržišťích podporujeme přímo výrobce/pěstitele/chovatele a pomáháme tím udržet alternativu k obchodním řetězcům.

- Místní produkty podporují biologickou rozmanitost. V průmyslovém zemědělství, kde jsou důležité vlastnosti jako odolnost vůči sklízecím technikám nebo dlouhodobému skladování v regálech, se prosazuje spíše omezený počet plodin. Naopak malé farmy, aby si zajistily lepší ochranu proti nepřízní počasí, pěstují často různé druhy a odrůdy plodin.

- V neposlední řadě prospívají místní produkty životnímu prostředí. Dopravování potravin na dlouhé vzdálenosti jej totiž značně zatěžuje. [Web 8]

3. 5. 1. 3. Náplavka jako kulturní prostor, korzo

Kulturním prostorem náplavka bezesporu je. Kotví zde Loď Tajemství, aneb divadlo bratří Formanů. O jistou kulturní scénu se zde stará také podnik Bajkazyl, který na náplavce provozuje jak bar, tak servis a půjčovnu kol a takzvaný kulturák, v rámci kterého produkují koncerty, promítají filmy a podporují taneční večírky a jak tvrdí na svých internetových stránkách: „*budují prostor pro všechny, kdo mají chuť definovat kulturu svou vlastní cestou.*“ [Web 9]

Myslím, že náplavka by mohla být i určitým korzem. Dlouhá široká promenáda podél vody s krásnými výhledy k tomu jenom vybízí. Korzování je volnočasovou aktivitou v městském prostoru, jejímž primárním cílem není pohyb na zdravém vzduchu, ale spíše společenský kontakt a určitá sebe prezentace. Lidé se při korzování mísí a potkávají a dělají se zastávky, aby se mohli zdravít, či konverzovat. Do českých zemí se korzování dostává s industriální érou a stává se významným prostředkem nejen pro podnikatele, bohaté občany a politické představitele, ale také pro mladé lidi, kteří během korzování mohou navazovat kontakty s opačným pohlavím sice pod společenskou kontrolou, ale mnohem méně formálně než třeba na plesech nebo během domácích návštěv. Způsob korzování též odrážel rysy společenské stratifikace [Beranská, Uherek 2014: 16] V dnešní době je zřejmě již korzování určitým přežitkem, ale v přeneseném slovy smyslu by mohlo jít o korzo i na náplavce. I dnes jsou k vidění jednotlivci i skupinky chodící sem a tam a bavící se s ostatními návštěvníky. Zřejmě i dnes by mohlo jít v rámci navštěvování a korzování po náplavce o určitou

sebe prezentaci, která zřejmě byla silnější v začátcích života náplavky, kdy byla sama o sobě považována za něco velmi alternativního.

3. 5. 1. 4. Náplavka jako politický, občanský prostor

Veřejný prostor nemusí být pouze fyzické místo, prostřednictvím lidského jednání se může konstituovat prakticky kdekoliv. V očích Hannah Arendtové je povaha tohoto jednání politická, nebo spíše před politická. Ve veřejném prostoru jde v první řadě o jednání vůči lidem, vzájemné vymezování se, ale i hledání společného. Jde o hledání základních elementárních vztahů ještě před tím, než jsou tyto vztahy institucionalizovány ve skutečnou politiku. Arendtová vidí historický předobraz tohoto jednání v antické agoře. [Kratochvíl 2015: 14]

3. 5. 1. 5. Náplavka jako intimní prostor

Spojení náplavky a intimního prostoru se mi zdá trochu jako oxymóron. V době před pár lety, kdy z náplavky zmizela auta a začaly přilétat první vlaštovky jak v podobě návštěvníků, tak v podobě pořádání různých kulturních akcí a výstav, by se náplavka dala označit ještě za něco intimního. Tyto doby jsou již dávno pryč. Hlavně v letní sezóně. Intimita se na náplavku dle mého názoru vrací s pozdějšími podzimními dny a nadcházející zimou. Z náplavky začínají mizet davy lidí, začínají se vracet cyklisti, pro které je toto místo přes léto téměř zapovězené.

3. 5. 1. 6. Náplavka a média

V následující kapitole bych chtěla přinést pár názorů na náplavku jako na veřejný prostor, jež se vyskytují v jednotlivých médiích, hlavně pak na internetu a sociálních sítích.

Jako první uvedu oficiální web pražských náplavek www.prazskenaaplavky.cz, na kterém se můžeme dozvědět o plánovaných akcích na jednotlivých nábřežích, můžeme si zde přečíst návštěvní řád, něco málo se dozvíme o historii města a řeky, je zde k dostání kontakt na správce nábřeží a zjistíme informaci, jak postupovat, kdybychom měli zájem například o pronájem prostoru na náplavce. [Web 10]

Modifikaci této internetové stránky můžeme najít také na sociální síti facebook, kde je snaha s uživateli více komunikovat a zvát je na nadcházející akce hlavně skrze fotografie. [Web 11]

Internetová televize Stream vysílá pořad, kde architekt Adam Gebrian hodnotí a komentuje stavby a prostory v České republice i v zahraničí z hlediska funkčnosti, estetičnosti nebo například předraženosti atd. V jednom ze svých videí se zaměřil i na náplavku na Rašínově nábřeží, kterou hodnotí jako jedno z nejkrásnějších a nejdůležitějších míst Prahy. Tento díl byl vytvořen již v roce 2012, takže není úplně z těch nejaktuálnějších, nicméně ne všechny problémy, o kterých Gebrian hovoří, se do dnešní doby povedlo nějak vyřešit. Negativum tohoto prostoru vidí především v některých detailech. Jedním z nich je parkování aut, což se částečně podařilo vyřešit, velké množství aut se podařilo odstranit, nicméně jich ještě pár, především na začátku náplavky při vstupu od Mánesa, stále parkuje. Myslím, že parkování těchto aut není nutností, případné zásobování jednotlivých podniků lze určitě vyřešit jednorázově. Dalším problémem se zdají být především lavičky a další prvky, které jsou na náplavce upevněny nastálo, jelikož zřejmě existuje obava z odcizení těchto objektů. S názorem nedostatečně vyřešeného sezení souhlasí tvůrci Koncepce pražských břehů, kteří v budoucnu počítají s projektem Pražské nábřežní lavice, jenž má prvky na sezení sjednotit a zkultivovat užívání náplavky. Lavice by se měla stát alternativou hraně náplavky, kterou v současné době většina lidí využívá. Třetím problémem je řešení odpadkových košů a kontejnerů. Odpadkové koše se v nedávné minulosti podařilo sjednotit, nicméně kontejnery na tříděný odpad se zde vyskytují stále. Dalším neduhem je řešení takzvaných kobek, jež město nechalo ohraničit mřížemi a sjednotilo je tak ne příliš vzhledným způsobem. K realizaci se tak nedostal projekt architekta Petra Jandy, který navrhoval mříže nahradit skleněným kruhem, který by dovnitř propouštěl světlo a prostory by spolu více propojoval. Dalším velkým problémem, který přetrvává do současnosti, se zdá být reklama v prostoru náplavky. Vyskytuje se jí tam zbytečně mnoho a s postupem času se zdá, že situace se spíše ještě zhoršila. S přibývajícím množstvím podniků, přibývá i reklama. Stablním problémem jsou, jak již v roce 2012, tak v současnosti toalety. Plastové přenosné toalety se na takto významné místo určitě nehodí. [Web 12]

Náplavka je médií označována za pozitivní příklad využití veřejného prostoru. [Web 13] O víkendech je hodně spojována s Farmářskými trhy, které se na náplavce pořádají každou sobotu [Web 14] a dalšími akcemi, které se především o víkendech na náplavce konají. [Web 10]

3. 6. Trvale udržitelný rozvoj

Trvale udržitelný rozvoj je koncept, který nezmínit by byl hřích, jelikož se dotýká prakticky všech částí našich životů. S první definicí trvale udržitelného rozvoje přišla v roce 1987 ministerská předsedkyně Norska Gro Harlem Brundtlandová, která tvrdí, že „*trvale udržitelný rozvoj je takový způsob rozvoje, který uspokojuje potřeby přítomnosti, aniž by oslaboval možnosti budoucích generací naplňovat jejich vlastní potřeby.*“ [Brundtlandová 1991: 47]

Zákon 17/1992 Sb. definuje „*trvale udržitelný rozvoj jako rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní životní potřeby, a přitom nesnižuje rozmanitost přírody a zachovává přirozené funkce ekosystémů*“. [Zákon 17/1992 Sb., § 6]

Avšak mnohem komplexnější definicí je ta z úst sociálního ekologa Ivana Ryndy, která zní: „*Trvale udržitelný rozvoj je komplexní soubor strategií, které umožňují pomocí ekonomických nástrojů a technologií uspokojovat sociální potřeby lidí, materiální i duchovní, při plném respektování environmentálních limitů. Aby to bylo v globálním měřítku současného světa možné, je nutné redefinovat na lokální, regionální i globální úrovni jejich instituce a procesy*“. [Rynda 2000: 2]

Tato definice totiž obsahuje všechny čtyři podstatné pilíře. A to pilíř ekonomický, environmentální, lidský a sociopolitický, ve kterém je podstatná redefinice institucí a procesů.

Cílem je vytvoření otevřené liberální občanské společnosti, která je založená na principech subsidiarity a participace a je rozmanitá ve svých členech a aktérech. Princip subsidiarity nám říká, že rozhodování ve veřejných záležitostech by se mělo vést na takovém stupni veřejné správy, který je nejbližší občanům. Vyšší úrovně správy mají rozhodovat pouze tam, kde si to vyžaduje povaha věcí. Aby toto mělo význam, musí docházet k co největší možné míře participace. Občané by měli být co nejvíce informováni, měli by se o záležitosti ve svém okolí zajímat a spoluvytvářet rozhodnutí. [Rynda 2014: 144]

3. 6. 1. Místní Agenda 21

Dobrym příkladem zavádění principů trvale udržitelného rozvoje do praxe na místní a regionální úrovni je Místní agenda 21, která vychází z dokumentu Agenda 21, jenž byl přijat na Summitu Země v roce 1992 v Riu de Janeiro. Agenda 21 je komplexní

dokument, ve kterém se země OSN shodli, jak nejlépe směřovat k trvale udržitelnému rozvoji. Základním faktorem místní Agendy 21 je místní samospráva a státní správa. *„Řádná správa věcí veřejných má být založena na otevřenosti, zodpovědnosti a efektivnosti institucí, na účasti veřejnosti na rozhodovacích a dalších procesech; zahrnuje transparentnost, bezúhonnost, vhodný management, efektivní a dostupné služby, partnerství mezi sektory a neustálý rozvoj institucí veřejné správy.“* [Web 15]

3. 6. 2. Rozhodovací procesy

Jak jsem se již zmínila, dobře nastavené rozhodovací procesy jsou základem kvalitního společenství. Každý projektový záměr, který se dotýká veřejného zájmu, by měl respektovat určitá pravidla:

- předem známá pravidla rozhodování, včetně konečné odvolávací instituce
- nastavení rozhodovacích kritérií (nákladnost, bezpečnost, pracovní příležitosti, dopad na životní prostředí,...)
- projekt by měl být zpracováván v několika variantách, všechny varianty by měly být zpracované ve stejné míře podrobností, současně by měla být zpracována nulová varianta (co se stane, když se nic nestane)
- předložení projektu co nejširší veřejnosti k připomínkování (dotčená veřejnost musí být k připomínkování přizvána určitě)
- doplnění kritérií a určení vah jednotlivých kritérií
- přijímání a zodpovídání připomínek podle nově určených kritérií a vah, ne všechny připomínky musí být zohledněny, ale všechny by měly být zodpovězeny
- zvláštní zhodnocení negativních vlivů
- nabídka kompenzací za negativní dopady, nejprve v naturální formě (nově vysazené stromy za zničení veřejné zeleně), pokud to nelze, pak ve finanční formě
- následně přichází rozhodnutí o ne/realizaci projektu. [Rynda 2014: 110-111]

3. 6. 3. Strategické plánování

Rozhodovací procesy z dlouhodobého hlediska se řeší strategickým plánováním. Jedná se o systematické řízení obce, regionu, nebo jakékoliv organizace. Subjekt vede k tomu, aby efektivně využíval vlastní zdroje, včas a správně reagoval na okolní změny a pomáhá řešit problémy dlouhodobě a komplexně. Během stanovování cílů je vhodné postupovat dle pravidel SMART:

- **Specific** (jsou cíle specifické, konkrétní?)
- **Measurable** (jsou cíle, výsledky měřitelné?)
- **Achiavable/Agreed** (jsou cíle dosažitelné, odsouhlasené partnery?)
- **Realistic/Resourced** (jsou cíle realistické, zajištěné z hlediska zdrojů?)
- **Timescaled** (jsou cíle časově naplánované?) [Rynda 2014: 177]

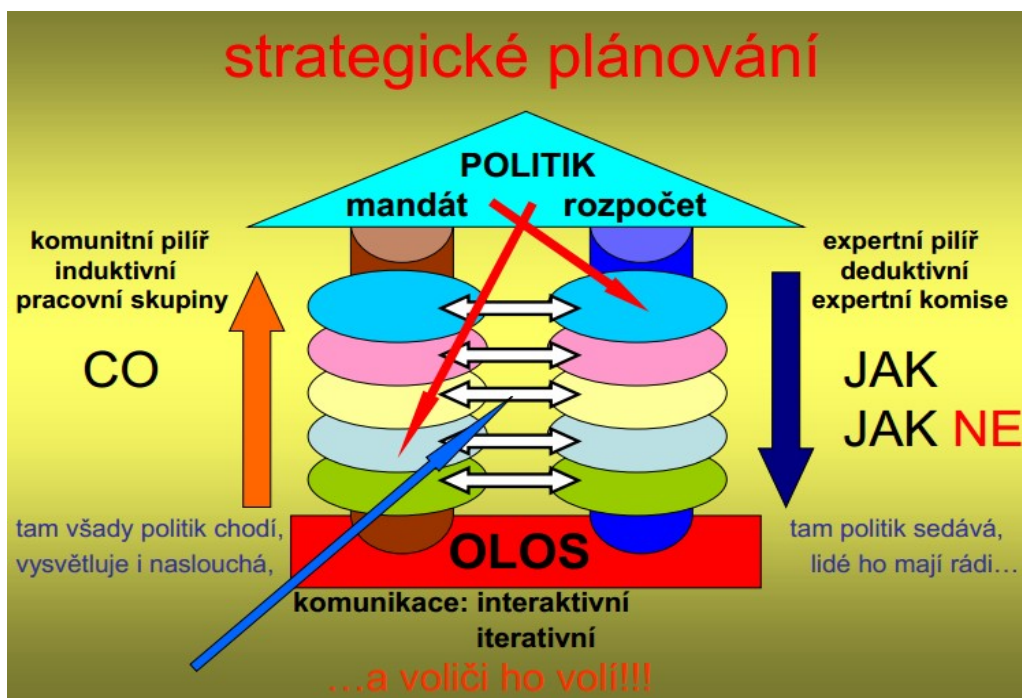
Strategické plánování by mělo být založeno na dvou pilířích. Komunitním a expertním. Komunitní pilíř funguje směrem zdola nahoru, jsou v něm utvořeny pracovní skupiny (např. ekonomická, sociální,...), které sestávají z občanů. V tomto pilíři se určuje, co je třeba udělat, co si občané myslí a přejí. Expertní pilíř je tvořen směrem shora dolů a v rámci expertních komisí se sdružují experti a zabývají se stejnými tématy jako občané v pracovních skupinách. Experti se snaží přijít na to, jak co nejlépe dosáhnout toho, co by chtěli občané z komunitního pilíře. Nad oběma pilíři stojí politik, který má od voličů mandát a rozpočet. Oba pilíře vycházejí z občanské liberální otevřené společnosti. [Rynda 2014: 123-124] Viz obrázek 1.

3. 6. 4. Regionální rozvoj

Základním procesem by však měl být regionální rozvoj. Regionální rozvoj je *„komplexem procesů, které probíhají uvnitř regionů a které se týkají pozitivních ekonomických, sociálních, environmentálních a jiných proměn regionů.“* [Web 21]

Konkrétní představa o rozvoji v daném region je subjektivní záležitostí, proto by ke shodě mělo docházet skrze diskuzi stran příslušných aktérů (obyvatelé daného regionu, úředníci veřejné správy, podnikatelé...). Směřování rozvoje je také závislé na možnostech zdrojů jednotlivých regionů. Je důležité, aby regionální rozvoj nebyl zaměřován za růst. Regionální rozvoj je komplexem procesů v daném regionu, kdežto

růst vede rozvoji pouze jednotlivých procesů a dochází tak spíše ke zvětšování regionálních rozdílů. [Web21]

Obrázek 1 Strategické plánování [Rynda 2014: 123]

3. 7. Teorie vztahující se k empirické části

3. 7. 1. Kvalitativní výzkum

Pro účel mojí diplomové práce jsem si zvolila kvalitativní výzkum. S negativním vymezením kvalitativního výzkumu přišli Glasser a Corbinová, kteří tvrdí, že „kvalitativní výzkum je jakýkoliv výzkum, jehož výsledku se nedosahuje pomocí statistických procedur nebo jiných způsobů kvantifikace.“ [Strauss, Corbinová 1999: 10]

S tímto vymezením však nesouhlasí mnoho autorů. Metodolog Creswell přichází s detailnější definicí: „kvalitativní výzkum je proces hledání porozumění založený na různých metodologických zkoumáních daného sociálního nebo lidského problému. Výzkumník vytváří komplexní holistický obraz, analyzuje různé typy textů, informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání v přirozených podmínkách.“ [Hendl 2005: 50]

V následujících bodech si můžeme ukázat základní charakteristiky kvalitativního výzkumu:

- kvalitativní výzkum se provádí během delšího časového úseku s intenzivním kontaktem zkoumaného objektu, jedná se o normální až banální situace, snažíme se zkoumat každodennost
- snažíme se o komplexní pohled na zkoumaný jev, o kontextuální zařazení včetně pravidel, která zde působí
- používají se především nestandardizované metody získávání dat, jedná se zde o velmi různorodá data zahrnující přepisy terénních poznámek z pozorování a rozhovorů, fotografie, deníky, audio a videozáznamy, poznámky, úřední dokumenty, zkrátka vše, co nám pomůže přiblížit všednost zkoumaných objektů
- výzkumník se snaží selektovat určitá témata, nicméně je zde tendence o co nejdelší ponechání těchto témat v datovém kontextu
- hlavním cílem je objasnit, jak se lidé chovají, proč jednají určitým způsobem a jak si organizují všední aktivity a interakce
- výzkumník data analyzuje a interpretuje a ve snaze pochopit aktuální dění hledá významy a vytváří podrobný popis toho, co pozoroval a zaznamenal a snaží se nevynechat žádné relevantní informace [Hendl 2005: 51-52]

3. 7. 2. Případová studie

Jako výzkumnou strategii jsem si zvolila případovou studii. Jak již název napovídá, případová studie se zabývá buď jedním, nebo více případy a zkoumá je v celé jejich složitosti. Jde o vyčerpávající zachycení vztahů a veškerých informací a jedinečností, které se daného případu týkají. Jako stěžejní si můžeme jmenovat dvě jména, která přicházejí s trochu rozdílným pojetím této metody. Jsou to Robert E. Stake, který začínal jako psychometrik a jenž tvrdí, „že v *případové studii jde o porozumění určitému sociálnímu objektu v jeho jedinečnosti a komplexitě, sociální objekt je ohraničený systémem, tzn., že představuje systém s určitými sociálními hranicemi*“ [Hendl 2005: 105]

Stake rozlišuje tři typy případových studií:

- intrinsitní studie, která se věnuje případu pro jeho jedinečnost, nejde o testování hypotéz nebo vytváření teorií, ale o hluboké poznání jednoho případu, tento typ studie se používá při studiu málo známých fenoménů

- instrumentální typ se věnuje případům obecnějšího rázu, na začátku si výzkumník volí jev a na jeho základě hledá případ/případy, který daný jev reprezentují, případ je důležitý pouze jako prostředek k porozumění konkrétnímu jevu, tento typ studie se využívá tehdy, pokud výzkumníka zajímá, jak a proč fenomén funguje v současné podobě

- kolektivní studie je založená na hloubkovém zkoumání několika instrumentálních případů, které má vést do většího vhledu dané problematiky, největší využití je v komparativních studiích, při testování určité teorie nebo její modifikace [Hendl 2005: 107]

Dalším důležitým autorem, který má k tématu případové studie co říci je Robert K. Yin. Ten tuto metodu definuje jako: „*strategii pro zkoumání předem určeného jevu v přítomnosti v rámci jeho reálného kontextu, a to zvláště když hranice mezi jevem a kontextem nejsou zcela jasné.*“ [Hendl 2005: 108] Pro případovou studii přichází Yin s obecnými charakteristikami: případová studie využívá více zdrojů dat, jak kvalitativního, tak kvantitativního charakteru, výzkumník musí zvládnout situaci, kdy dochází k převisu proměnných nad naměřenými datovými body a je zde snaha využít předchozí teoretická tvrzení, která usměrňují sběr dat a jejich analýzu [Hendl 2005: 108]

Yin rozlišuje čtyři typy případové studie:

- exploratorní (zde je za cíl prozkoumat strukturu působících vztahů u konkrétního případu, definovat hypotézy nebo navrhnout teorii a připravit tak prostor pro další výzkum)
- explanatorní studie (výzkumník se snaží vysvětlit jednotlivé příčinné řetězce, které lze u případu identifikovat a napomáhá tak vysvětlení případu, využívá při tom obvykle nějakou teorii)
- deskriptivní (tento typ případové studie má za úkol dodat kompletní popis jevu)
- evaluační (evaluační případová studie je založena na exploraci, eplanaci nebo také přináší popis jevu, ale jde zde především o hodnocení nějakého programu na základě určitých hodnotových kritérií). [Hendl 2005: 110]

Případové studie se jeví jako nejvhodnější strategií, pokud nás zajímají otázky „proč“ a „jak“. Výzkum by se poté měl skládat z několika kroků, které jsou neustále ve vzájemné interakci:

- určení výzkumné otázky (volí se konkrétní jev, ke kterému se budou vztahovat výzkumné otázky)
- výběr případu, určení metod sběru a analýzy dat (během této fáze se výzkumník rozhoduje, zda bude pracovat s více či jedním případem, plánuje, jaká data potřebuje, aby zodpověděl výzkumné otázky, většinou se volí kvalitativní metody sběru dat, s možným zapojením kvantitativních metod, zvažuje základní postupy analýzy dat)
- sběr dat (sběr dat probíhá systematicky, data, která výzkumník získává z mnoha zdrojů, pečlivě dokumentuje a zaznamenává, data přepisuje do počítače a různě indexuje a zaznamenává pro následné zjednodušení orientace v datech)
- analýza a interpretace dat (fáze hledání propojení mezi daty a výzkumnými otázkami, dochází k analýzám jednotlivých případů a porovnávání mezi sebou, využívají se grafy a tabulky, tato fáze se prolíná s fází sběru dat)
- příprava zprávy (cílem zprávy je vykreslit případ v celé jeho komplexnosti, čtenářům přibližuje průběh studie a případ se snaží zobrazit takovým způsobem, aby jeho složitost nebyla na překážku jej pochopit). [Hendl 2005: 113-114]

3. 7. 3. Triangulace

Pojem triangulace pochází z oblasti zeměměřičství a označuje určení geografického bodu pomocí měření ze dvou známých míst. V přeneseném slova smyslu v kvalitativní metodologii se pod tímto pojmem rozumí kombinace různých metod, různých výzkumníků, zkoumaných skupin nebo osob, různých časových a lokálních okolností a teoretických perspektiv, které se uplatňují při zkoumání určitého jevu. [Hendl 2005: 149]

V sociálních vědách je triangulace definována jako kombinování jednotlivých dat a metod tak rozmanitým způsobem, že dochází k osvětlení jednotlivých témat a stanovisek. Olsenová tvrdí, že datová triangulace, jež se vyznačuje kombinací různých typů dat, je často využívána jako pomoc při ověřování výsledků, jež vycházejí z pilotní

studie, naproti tomu kombinování metodik je hlubší formou triangulace. [Olsenová 2004: 3]

Denzin označuje datovou triangulaci jako použití různých datových zdrojů. Jev se má zkoumat v různých časových momentech, na různých místech a u různých osob. Kromě verbálních dat se dají používat data vizuální, videozáznamy, fotografie nebo elektronická data z internetu. [Hendl 2005: 149]

Další formou triangulace je triangulace výzkumníků, ta počítá s nasazením více tazatelů, které má zamezit zkreslení způsobené chybou lidského faktoru. Tato triangulace se dá také využít během analýzy dat ve skupině, což má za cíl korigovat subjektivní pohled jednotlivých interpretů. [Hendl 2005: 149]

Metodologická triangulace počítá s triangulací jak uvnitř metody, tak mezi metodami. Při triangulaci uvnitř metody jde například o použití různých škál dotazníků, které jsou zaměřené na různou vlastnost. Triangulace mezi metodami je reprezentována kombinací způsobu získávání dat pomocí dotazníku a polostrukturovaného dotazníku. [Hendl 2005: 149-150]

Teoretická triangulace se projevuje použitím různých hypotéz a perspektiv při práci s daty, kdy se zkoumají jednotlivé rozdíly, které plynou z použití jednotlivých teoretických přístupů. [Hendl 2005: 150]

Empirická část

4. Empirická část

4. 1. Případová studie Rašínova nábřeží

Náplavka na Rašínově nábřeží byla vybrána účelově po pečlivé rozvaze, jednak proto, že z pražských náplavek je nejznámější, je jediná, na které probíhá zcela ojedinělý mnohotvárný život a také proto, že způsob využití zde byl již vyřešen a je tedy možné studovat výhody a nevýhody tohoto řešení v praxi. Domnívám se, že příklady dobré, ale i špatné praxe mohou být užitečné pro následníky a řešitele v jiných místech a analýza provozu Rašínova nábřeží proto může být užitečná jak pro Prahu, tak pro jiná sídla, ale v zobecněné podobě snad i jak pro náplavky, tak pro jiné typy veřejných prostorů.

4. 1. 1. Expertní rozhovory

Expert je vnímán jako „*nositel odborné a kvalifikované informace*“ [Reichel 2009: 137]

Důležitá však není pouze erudice experta, ale podstatné je i jeho renomé nebo institucionální zařazení. Roli hraje i to, aby nebyl pouze úzce zaměřen, ale byl schopen problém vidět v širších souvislostech. Nejdůležitějším se však zdá, jak jsem si sama ověřila, to, aby byl expert dosažitelný a ochotný spolupracovat. Volba expertů, v mém případě, probíhala zcela účelově, dle předem zvolených dále uvedených charakteristik, a to tak, aby byly pokud možno všechny ve výběru zastoupeny. [Reichel 2009: 137-138]

Původní seznam expertů byl následovný:

- Ing. arch. Dominik Aleš z Institutu plánování a rozvoje, jako garant území Prahy 2
- Ing. arch. Václav Vondrášek, zastupitel Prahy 2, zástupce starostky pro oblast životního prostředí a veřejné zeleně, výstavby a územního rozvoje
- Ing. arch. Petr Štěpánek, jako představitel konceptu Smart Cities
- Ing. arch. Václav Králíček, jako představitel silného kritického názoru viděného v širších souvislostech
- RNDr. Tomáš Hudeček Ph.D, jako bývalý primátor Prahy, geograf a sociální geograf, odborník na regionální rozvoj v současnosti vysokoškolský pedagog

První rozhovor jsem chtěla provést s někým z Institutu plánování a rozvoje „*Institut plánování a rozvoje je hlavním koncepčním pracovištěm hl. m. Prahy v oblasti architektury, urbanismu, rozvoje, tvorby a správy města. Zpracovává strategické, urbanistické a územně rozvojové dokumenty.*“ [Web 16] Na internetových stránkách jsem si pro rozhovor jako garanta území Prahy 2 vybrala Ing. arch. Dominika Aleše. Po krátké emailové komunikaci mi pan Aleš doporučil k rozhovoru Ing. arch. Vladimíra Fialku z Kanceláře veřejného prostoru, který se náplavkám a veřejnému prostoru pracovně věnuje a byl vedoucím zpracovatelského týmu Koncepce pražských břehů. Po emailové komunikaci s panem Fialkou jsme se domluvili na schůzce přímo u nich v Kanceláři veřejného prostoru a bylo mi nabídnuto, že k rozhovoru může být přizván kolega z Kanceláře veřejného prostoru Ing. arch. Jakub Hendrych, který se na vzniku Koncepce pražských břehů také podílel.

Samotný rozhovor probíhal dne 15. 8. 2016 a byl velmi přátelský a podnětný. Hned po příchodu mi na úvod Jakub Hendrych ve stručnosti vysvětlil, co je Koncepce pražských břehů a uvedl mě do problematiky s náplavkami. Dále jsem respondentům kladla otázky, nicméně oba respondenti nepotřebovali nijak zvlášť k hovoru pobízet a byli velmi sdílní. Na konci rozhovoru mi byla nabídnuta jakákoliv další pomoc s výzkumem a diplomovou prací jako celkem; z průběhu i výtěžku jsem měla velmi dobrý pocit.

Další rozhovor proběhl dne 24. 8. 2016 přímo na náplavce u podniku Bajkazyl, který je jedním z pionýrů, kteří na náplavce „začínali“. Kromě baru a různých kulturních akcí, jako například taneční večírky, provozují majitelé Bajkazylu servis a půjčovnu kol (odtud také název). Rozhovor proběhl s Ing. arch. Václavem Králíčkem, který je pro svůj specifický a vyhraněný názor velmi důležitým článkem v expertních rozhovorech. Tento rozhovor byl velice neformální. Na určitou chvíli se k nám připojil známý pana Králíčka, Daniel Mourek, který pomáhal s „rozjezdem“ právě zmíněného podniku Bajkazyl. Daniel Mourek pracuje v jedné environmentálně zaměřené neziskové organizaci, která se mimo jiné specializuje na zlepšování kvality veřejných prostranství i skrze zapojování budoucích uživatelů. [Web 17] Tento rozhovor v příloze neuvádím, jelikož si respondent nepřál, aby byl rozhovor publikován.

Dne 30. 8. 2016 proběhl další rozhovor a to s Ing. arch. Václavem Vondráškem, zástupcem starostky pro oblast životního prostředí, veřejné zeleně, výstavby a územního rozvoje na Praze 2. Rozhovor byl též velmi přátelský, probíhal na úřadu městské části

Praha 2 na Náměstí Míru. Respondent ochotně odpovídal na kladené dotazy a po ukončení rozhovoru mi ještě poskytl článek na téma veřejné prostranství, který byl v minulosti publikován.

Dalšími plánovanými respondenty měli být představitel konceptu tzv. Smart Cities Ing. Arch. Petr Štěpánek, se kterým jsem byla na rozvoru pevně domluvená, bohužel se nakonec však neuskutečnil. Z jeho strany nejspíš došlo ke změně názoru na spolupráci a RNDr. Tomáš Hudeček. Ph.D., který se v době, kdy byl pražským primátorem, tématu náplavek velmi věnoval. S panem Hudečkem bohužel nedošlo ani k počátečnímu kontaktu, zkoušela jsem několik emailů i telefonátů, ale spojení se bohužel navázat nepodařilo.

4. 1. 2. Etika výzkumu

V rámci etiky výzkumu byli všichni respondenti – experti předem prostřednictvím informovaného souhlasu informování, že rozhovor probíhá za účelem zpracování mé diplomové práce, že účast na tomto výzkumu je zcela dobrovolná a respondent ji může kdykoliv odmítnout. Dále bylo respondentům sděleno, že informace získané z rozhovoru budou použity výhradně pro účely diplomové práce a že pro potřebu pozdější analýzy bude rozhovor nahráván na digitální diktafon.

Respondenti – návštěvníci náplavky byli taktéž informování, že rozhovor probíhá za účelem zpracování diplomové práce, že účast je pro ně dobrovolná a kdykoliv během rozhovoru se mohou rozhodnout, že v něm nechtějí pokračovat. Rozhovor je anonymní, nikde neuvádím jména respondentů, pouze sociodemografické údaje. Rozhovory byly opět nahrávány na digitální diktafon, pro účely pozdější analýzy.

4. 1. 3. Polostandardizované rozhovory s návštěvníky náplavky

Tento typ rozhovoru byl pro účely mé diplomové práce vybrán právě kvůli svým vlastnostem, což jsou hlavně předem určená témata/otázky, avšak s jistou mírou variability. Otázky mohou být kladeny v různém pořadí, mohou se objevit doplňující dotazy. Jistá volnost tohoto typu rozhovoru nabízí v celkem uvolněné a neformální atmosféře náplavky možnost navázat přirozený kontakt s respondenty, avšak drží tazatele v určitých mezích. Rozhovorů proběhlo dvanáct a snažila jsem se respondenty cíleně určit dle různých specifik: cyklista/cyklistka, důchodce/důchodkyně, maminka

s kočárkem, teenager atd., aby v rámci této specifikace došlo k zisku rozmanitých dat.
[Reichel 2009: 111-112]

4. 1. 4. Zúčastněné pozorování

Vědecké pozorování je definováno jako: „*technika sběru informací založená na zaměřeném, systematickém a organizovaném sledování smyslově vnímatelných projevů aktuálního stavu prvků, aspektů a fenoménů atd., které jsou objektem zkoumání.*“
[Reichel 2009: 94]

Pro účely mé práce se mi nejvhodnějším typem pozorování jeví pozorování zúčastněné, neb jsem součástí prostředí, které pozoruji. Skryté, protože prostředí a osoby v něm netuší, že jsou pozorovány, a polostandardizované, jelikož mám určeny pozorovací kategorie, nicméně se nejedná o striktní omezení pouze na tyto kategorie, jde spíše o návod, který mi má pomoci v tom, na co se zaměřit a jak se v daném prostředí neztratit. [Reichel 2009: 94-95]

4. 1. 5. Rámcová analýza dat

Rámcová analýza je metoda, se kterou v 80. letech 20. století přicházejí Ritchie a Spencer a v základě stojí na dvou pilířích, z nichž první zahrnuje organizaci dat a v druhé fázi jde o vlastní interpretaci. Tato metoda využívá tabulky, kdy se každá jednotlivá studie reflektuje v jedné tabulce se svým tematickým rámcem. Rámcová analýza dat probíhá skrze následující čtyři kroky.

- Identifikace počátečních témat a konceptů (nejdříve je potřeba se seznámit s materiálem, s nashromážděnými daty a po prvotním čtení vytvořit témata, jež budou potřeba k základní klasifikaci.)
- Označení dat (stěžejní činností v tomto kroku analýzy je označování určitých částí textu na základě vytvořených témat.)
- Vytváření tematických tabulek a schémat pro třídění a uspořádání dat (na základě předchozí fáze vytváříme tabulky a schémata)
- Sumarizace a syntéza dat (během této fáze dochází k dosazování klíčových prvků do tabulek, je možné pracovat s indexovaným materiálem i se záznamem rozhovorů. Výjimkou není ani práce s neroztříděnými daty. [Hendl 2005: 217-218])

4. 1. 6. Právo na informace

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím jsem žádala Odbor kontrolních činností Magistrátu hlavního města Prahy o informace, zda dochází ke stížnostem (zejména ohledně hluku) kvůli akcím pořádaným na náplavce na Rašínově nábřeží, v jaké četnosti k těmto stížnostem dochází a dále jsem žádala o jejich ukázkou. V rámci dotazu na četnost jsem si určila termín od začátku roku 2015, jelikož jsem z rozhovoru s Ing. arch. Václavem Vondráškem, zástupcem starostky pro oblast životního prostředí, veřejné zeleně, výstavby a územního rozvoje na Praze 2 vyrozuměla, že ke stížnostem dochází velmi často. Naopak z vyjádření Odboru kontrolních činností vyšlo najevo, že ke stížnostem sice dochází, avšak od 1. 1. 2015 jsou evidovány pouze dva případy. Obě stížnosti byly podány v souvislosti s nadměrným hlukem, který vychází z velkého množství hudebních produkcí na náplavce na Rašínově nábřeží a v oblasti Výtoně. Vyjádření Odboru je k nahlédnutí v příloze.

Jako zajímavé mi přijde srovnání množství stížností, které přicházejí na Magistrát hlavního města Prahy a na městskou část Praha 2. Myslím, že občané mohou být poněkud zmateni, kam by se v případě stížnosti měli obrátit. V emailové komunikaci s panem Vondráškem jsem se po mém dotazu, jak často se občané se svými stížnostmi obracejí na městskou část Praha 2, dozvěděla, že příslušný úřad městské části řešil za poslední rok zhruba 20 takových případů. Ty prakticky téměř vždy korespondovaly s nějakou větší hudební akcí pořádanou na náplavce na Rašínově nábřeží. Je tedy naprosto zjevné, že situace ohledně náplavky je pro občany velmi nepřehledná.

4. 2. Analýza expertních rozhovorů

K analýze expertních rozhovorů jsem použila rámcovou analýzu dat, již popisuji výše.

	<u>Ekonomický pilíř</u>	
Respondent/Téma	Správa náplavky	Praktické využití
Václav Fialka	neexistuje koordinovaná správa, dobrá dostupnost veřejnou dopravou, chybí kulturní management	omezené spontánní využívání břehu, komerce
Jakub Hendrych	není jasná vize, kam to má směřovat, využití kobek, dobrá přístupnost z města, dobrá adaptace prostoru, vytěžování prostoru	zlepšit organizaci akcí, vytěžování VP
Václav Králíček	špatná správa, důležitá regulace, neprůhledné finance, začít s územním plánováním	vytěžování VP, přetížené, komerce
Václav Vondrášek	povýšit zájmy občanů, špatná organizace, Trade Centre Praha	omezit komerci, rozmístění lodí, komerce
Daniel Mourek	nastavit pravidla lodím, jednotné podmínky	komerce

Tabulka 1 Rámcová analýza expertů – ekonomický pilíř

<u>Environmentální pilíř</u>		
Respondent/Téma	Dopad na ŽP	Dopad na bezprostřední okolí
Václav Fialka	znečištění vody	hluk
Jakub Hendrych	znečištění vody	
Václav Králíček	velké znečištění,	bezprostřední okolí trpí, hluk,
Václav Vondrášek	běžný dopad na ŽP	lidé si stěžují na hluk, pozitivní vliv na restaurace nahoře na nábřeží
Daniel Mourek	problémy s ekologií	špatná kontrola, ohňostroje

Tabulka 2 Rámcová analýza expertů – environmentální pilíř

<u>Lidský pilíř</u>	
Respondent/Téma	Střety zájmů
Václav Fialka	ne preference cyklistů, ponechat místem konfliktu, hluk X majitelé domů na nábřeží
Jakub Hendrych	
Václav Králíček	nevyřešeno pro cyklisty
Václav Vondrášek	chodci X cyklisté, podpora volnosti, ale neomezovat ostatní, prosazování zájmu ano
Daniel Mourek	konflikty pěší X cyklisté, nevyřešený průjezd vrchem

Tabulka 3 Rámcová analýza expertů – lidský pilíř

	<u>Sociální pilíř</u>	
Respondent/Téma	Participace	Vývoj, vize
Václav Fialka	ano	silné místo, dříve zapomenuté, lákalo dobrodruhy, diferenciacce, chybí politická podpora
Jakub Hendrych	ano	lépe vyřešit stání lodí
Václav Králíček	ne	dříve genius loci, dříve překladiště
Václav Vondrášek	ano	genius loci ano, vyřešit kóje, zastávka vlaku
Daniel Mourek		dříve parkoviště, dříve více alternativní, cílem komunitní místo

Tabulka 4 Rámcová analýza expertů – sociální pilíř

4. 2. 1. Ekonomický pilíř

4. 2. 1. 1. Správa náplavky

Roku 2014 vydává Institut plánování a rozvoje Konceptci pražských břehů, od které si hodně slibuje právě na Rašínově nábřeží. Do toho roku neměla Praha žádný koncepční materiál, díky kterému by mohla spravovat pražské břehy. Cílů, které byly v dokumentu nastíněny, se bohužel však téměř nepodařilo dosáhnout.

V. F.: *„My jsme si stanovili cíle, že chceme zlepšit organizaci, chceme, aby ta náplavka měla nějaký kulturní management, aby se regulovaly ty lodě a vlastně nic z toho se nám nepodařilo, takže vzhledem k cílům, které jsme si nastavili, tak to vnímám jako neúspěch toho projektu.“*

Chaos a neregulace, náplavka nemá žádnou koordinaci, taková je současnost. Vladimír Fialka hodně mluví o tom, že chybí kulturní management a plán například na to, jak investovat peníze, které náplavka vygeneruje, zpět do náplavky. Bylo by vhodné vytvořit jakýsi ekosystém, který by byl soběstačný a ekonomicky průhledný. O potřebě kulturního managementu a kvalifikované správě místa se taktéž zmiňuje v rozhovoru pro internetový časopis H Aluze Ivo Slavík. [Web 19]

Václav Fialka: *„To město nemá koordinovanou správu toho území...“*

Jakub Hendrych: *„Nejsou tam ty páky na to, jakým způsobem to má směřovat. Není tam jasná vize.“*

Avšak kromě Václava Králíčka, který se staví velmi opozičně k současnému využívání náplavky, nevidí respondenti aktuální stav nijak zcela tragicky.

Václav Fialka: *„Já netvrdím, že tak jak je to dnes, je špatně, nějakým způsobem to funguje.“*

Václav Vondrášek: *„Rašínovo nábřeží je produktem, který lze kvalifikovat jako velice úspěšnou záležitost pro veřejné využití.“*

Václav Vondrášek shledává jako největší problémem na náplavce vztahy, které tam panují a také to, jak jsou nastaveny určité zákony, které se týkají řeky a plavby po ní.

Václav Vondrášek: *„Asi ten vztah těch požadavků na využití náplavky ve vztahu k ovlivnění okolní zástavby a také vztah těch jednotlivých uživatelů na té náplavce.“*

Václav Vondrášek: *„Hlavní problém je, že celostátní zákony tu činnost na té vodě směřují k té dopravě na vodě a nikoli k té vazbě občan – plavidlo a obce kolem,*

kterých se to dotýká. Bylo by potřeba v těch zákonech trochu propracovat, změnit, aby zájmy těch občanů byly trochu povýšeny nad zájmy čistě technicistními.“

Jakub Hendrych si myslí, že by bylo dobré náplavku začít využívat i v zimních obdobích, ale je potřeba nastavit v očích veřejnosti jiné vnímání prostoru náplavky. Vladimír Fialka dodává, že je potřeba pouze najít opět nějakého pionýra, stejně jako tomu bylo v minulosti, který náplavku pro zimní měsíce objeví a přijde s nějakým nápadem.

Jakub Hendrych: *„Myslím, že je potřeba změnit vnímání toho prostoru v pohledu v čase...kdyby to nebylo zaměřené pouze na to, jak z toho vytěžit co nejvíce peněz, to využití by mohlo být celoroční.“*

Václav Fialka: *„Tam tomu také chybí ten pionýr. Asi se to časem stane. Asi se to stane zespodu. Potřebujeme to pronajmout někomu, kdo přijde s nápadem, jak tam dotáhnout lidi. Já si umím představit nějaké plovoucí kluziště, to mi nepřijde úplně nereálné a to může přitáhnout celkem dost lidí.“*

Náplavku v současné době spravuje firma Trade Centre Praha. Jedná se o akciovou společnost, která má na starosti také nábřeží Na Františku, Dvořákovo, Alšovo a Hořejší nábřeží a která zastává funkci správce nábřeží, která byla vytvořena v rámci Koncepce pražských břehů. Otázka je, jestli je to vhodné řešení.

Václav Vondrášek: *„Byla tady spousta názorů na to, jak to zabezpečit, mohla by to organizovat nezisková společnost, nešlo by tam o výdělek, ale pouze o to, aby si tam vydělali na svou činnost a aby to tam skutečně řídili. A jestli je dobře, že to řídí ta firma, to opravdu nevím.“*

Václav Králíček má ve svém názoru naopak zcela jasno: *„Ta akciová společnost je naprosto neprůhledná věc. Já vůbec nerozumím tomu, proč by to musela být akciovka, vždyť pronájmy zahrádek před hospodami dělá taky město.“*

Firma Trade Centre Praha je sice momentálně v pozici správce nábřeží, nicméně z rozhovoru s Vladimírem Fialkou a Jakubem Hendrychem vyplývá, že reálně se o náplavku vlastně stará jedna osoba. Jedná se o pana Jana Nejedlého, který dříve pracoval v Povodí Vltavy. Názory na to, jestli svou funkci plní dobře se však různí.

Václav Fialka: *„No oni se teď zaměřují podle mě na to, aby bylo spíš vše „zasmluvněné“, aby tam nebyla vysloveně nějaká černota... Nejde tak do hloubky a vlastně on je člověk, který tomu ani moc nerozumí, jako takový technik, takže kdyby to chtěl, tak on tomu sám nerozumí a neumí to nastavit.“*

Václav Vondrášek: „*Celá ta organizace náplavky se spoustu let nedařila, až teprve v poslední době byla pověřena organizací Trade Centre Praha a po jistých komplikovaných začátcích jakž takž funguje a ten pořádek tam udržuje, protože kdyby to měl dělat magistrát z nějaké kanceláře a ten jeden úředník, který měl milión dalších starostí, to řešil pomocí lejster...ale už nekontroloval pořádek.*“

Okolo správy náplavky však bohužel stále panuje určitý chaos, jednak co se financování týká, ale také pro uživatele, různé pořadatele akcí a potenciální obchodníky, kteří by si chtěli třeba pronajmout jednu z kobek.

Václav Fialka: „*Ty nájmý se posbírají a putují do rozpočtu hlavního města a tam to mizí, ta správa majetku vygeneruje nějaký zisk a potom nějaké jiné peníze přijdou z venku, takže se nedá říct, že tam chybí peníze, ale tam chybí organizační rámec, mohla by se založit obecně prospěšná společnost nebo se může vyhlásit neziskovka nebo jiná městská firma, která by vytvořila ten ekosystém.*“

Jakub Hendrych: „*Když chcete pronajmout prostě jako náplavku na týden, tak jdete za tím správcem a on v podstatě nemá de facto povinnost to s někým řešit, v momentě, kdy chcete dlouhodobě nějaký pronájem, třeba kobky, tak v ten moment se to musí řešit dokonce snad přes radu myslím nebo majetkovou komisi.*“

Václav Fialka: „*Majetkově je to hrozně nepřehledné území, jako kdo vám dá povolení, co tam máte dělat a tak...*“

Na příkladu projektu Nábřežní lavice se dá dobře ukázat, jak zmatená a neprůhledná je situace ohledně náplavky.

Václav Fialka: „*Tady je například dobrý obrázek toho, že vlastně tu lavici jako investici chystá ještě nějaký jiný magistrátní odbor, odbor technické vybavenosti, takže máme jako obor správy majetku, který to jakože spravuje to nábřeží, ale oni to delegovali na ten TCP a.s. (Trade Centre Praha), ale ještě jiný odbor tam bude investovat, oni moc spolu nekomunikují, takže my tam chceme doplnit mobiliář, jsme iniciovali nějakou akci a teď se to vyprsklo do toho města a tam se něco děje.*“

Dle Václava Fialky je ze strany správce náplavky také špatně vyřešená možnost kotvení na náplavce. Došlo k zakrytí kotvicích prvků, díky kterým je možné si uvázat loď u břehu.

Václav Fialka: „*...kdo se tam chce přivázat, jako i malá lodička, která si přijede například ze Smíchova na pivo, tak vlastně musí mu zavolat a on to musí přijít*

odemknout, což je najednou takový úkon a proces, už to není takové spontánní a z jeho strany je nastavena spíš taková represivní regulace. “

Další problém nastává ve chvíli, kdy by chtěl člověk podat stížnost například na hluk na náplavce, občané nevědí, kam se obrátit. Je třeba se obracet na Magistrát hlavního města Prahy, konkrétně na odbor kontrolních činností, oddělení stížností.

V. V.: *„Praha to nikdy nepsvěřila městské části do správy, ale všechny stížnosti chodí sem, aniž bychom to mohli řešit. “*

Vladimír Fialka dodává, že v Praze je problém s veřejným prostorem jako celkem, moc nevíme, co si sním, počít a jak ho spravovat.

V. F.: *„ Je problematická ta správa, to jakým způsobem se mají vlastně uchopit a vnímat. “*

Václav Králíček souhlasí a tvrdí, že základem je dobré územní plánování, které je v České republice v troskách a to, jaká je v současnosti situace je pouze taková odplata za to, že se o Prahu a její kulturní dědictví neumíme postarat.

Václav Králíček: *„Tady je prostě územní plánování v troskách a výsledkem je prostě i ta náplavka... takhle buransky se ke svému kulturnímu dědictví široko daleko nikdo nechová. My si nezasloužíme mít město ve svých rukou. “*

4. 2. 1. 2. Praktické využití

V průběhu roku probíhá na náplavce velké množství akcí, některé z nich opakovaně. To jsou třeba Farmářské trhy, které se konají každou sobotu. Jedná se o akci, která je již zavedená a oblíbená, nicméně na příkladu této akce Jakub Hendrych popisuje, jak dochází k tomu, že se na náplavce konají akce, pouze kvůli tomu, že je to oblíbený prostor a lidé sem prostě půjdou, místo toho, aby se akce konané zde nějakým způsobem vztahovaly k prostoru samotnému, například k tomu, že se vyskytuje u řeky atd. Bylo by dobré, kdyby došlo k celkovému zlepšení organizace jednotlivých akcí, které se na náplavce konají.

Jakub Hendrych: *„Řeka je nějaký významný veřejný prostor a třeba na příkladu Farmářských trhů, když se dnes podíváme na většinu akcí, které se na té náplavce konají, tak je to standardní oboustranná akce, kde je uprostřed ulička, napravo máte stánky, nalevo máte stánky a o té řece vlastně vůbec nevíte, že tam je... Takže my jsme se snažili nastavit to, aby ty trhy nebo jakékoliv jiné akce, které se tam konají, byly uspořádány primárně jednostranně, podél té nábřežní zdi, uprostřed byl nějaký koridor*

a naopak ta část podél vody bylo místo, kde si třeba člověk kouká na tu vodu a vnímá ji.“

IPR také přichází s myšlenkou, že by bylo dobré, aby se některé akce pořádané na náplavce posunuly do míst k Železničnímu mostu, jelikož tam nebydlí tolik lidí a celkově by se náplavce „ulevilo“. Většina akcí totiž probíhá na druhé straně náplavky. Toto je však v rukou správce nábřeží.

Václav Fialka: *„Je tam potenciál, například u správce nábřeží, že hlasité produkce umísťuje v některých částech té náplavky, třeba kolem Železničního mostu, kde těch lidí bydlí nejméně. Ale dnes se děje všechno kolem Avoid Café a Bajkazylu, tam jsou ty největší koncerty, ale také tam bydlí i nejvíce lidí. Takže tam je po té organizační stránce ještě potenciál to vylepšovat.“*

V tvrzení všech respondentů panuje shoda v názoru, že komerce ovládá náplavku více, než by si zasloužila. Respondenti se však již trochu rozcházejí v tom, v jak velké míře se komerce na náplavce rozmáhá.

Václav Fialka: *„...za poslední tři roky se tam úplně změnila skladba lidí, kteří tam chodí, teď se to více posunulo k té komerčnější klientele, před tím to byl vysloveně underground, alternativa tomu komerčnímu centru.“*

Václav Králíček: *„Je to přetížené. Je tady pronajato několikanásobně více komerčních kapacit, než to místo unese. To místo prostě tolik komerčních kapacit neunes, aby to bylo ještě příjemným prostředím.“*

Václav Vondrášek: *„Komerce by samozřejmě mohlo být méně a více kultury nebo třeba sportu a podobně, ale stanovte tu míru. Kdokoliv to udělá, vždycky je to pro někoho špatně. Komerce má samozřejmě snahu vetřít se kamkoli a ti, co chtějí vydělávat, tak chtějí vydělávat pokud možno neomezeně.“*

Daniel Mourek: *„Akorát by město nastavilo nějaká pravidla pro ty lodě, aby se tady nedělaly brandingové akce různých pivovarů a výrobců rumu a podobných záležitostí.“*

Václav Králíček ve svých úvahách postupuje ještě o krok dál.

Václav Králíček: *„Pro mě je to obchodní vytěžování veřejného prostoru...*

O veřejný prostor je rvačka a vidím následky té komerční rvačky, kterou magistrát nemá pod kontrolou.“

Tento termín padl také v rozhovoru s Jakubem Hendrychem.

Jakub Hendrych: „*Já jsem měl v Plzni přednášku k této problematice a nazval jsem to tak, jestli ten prostor chceme vytěžit, nebo ho chceme spíše nějak kvalitně využít. Bohužel to vytěžení je v mnoha případech cesta, kterou se v těch veřejných prostranstvích jde.*“

4. 2. 2. Environmentální pilíř

4. 2. 2. 1. Dopad na životní prostředí

Dopad náplavky na životní prostředí nepopírá žádný z respondentů. Problémem je znečištění Vltavy a okolního prostředí. Názory se liší pouze v míře znečištění.

Jakub Hendrych: „*Samozřejmě nějaké znečištění to produkuje do té vody, ale nic co by vyloženě zhoršovalo tu vodu.*“

Václav Fialka: „*...něco se tam (do Vltavy) hází, ale když se podíváte na ty přítoky tak tam se pouštějí fakt hnusy...občas tam něco asi spadne nebo odfoukne, ale já si myslím, že to není nějaký velký problém...*“

Václav Vondrášek: „*Nedá se říct, že by to mělo nějaký devastující dopad. Je to běžný dopad, jaký by to asi mělo mít. Občas je tam špína na Vltavě, občas jsou tam odpadky, občas tam někdo něco vysype, rozlije, tak se to uklidí, občas je tam hluk, tak se to musí holt přežít nebo se to omezí...*“

Václav Králíček: „*...hlídat nějaké znečišťování je naprosto směšné, protože nikdo neví, kolik toho pouští do Vltavy a likvidování opadu a kanalizace při takovémhle provozu je naprostý nesmysl.*“

Daniel Mourek: „*...problém je i s ekologií tady u těch lodí, co se děje s odpadem na těch lodích, mají staré motory.*“

4. 2. 2. 2. Dopad na bezprostřední okolí

Bezprostřední okolí náplavky jistě nejvíce trpí hlukem. Ve spojitosti s produkcí hluku je podstatné zjištění, že hluk nevzniká pouze množstvím koncertů, které se tam pořádají, ale jedná se také o hluk z plavicích se lodí. Václav Vondrášek tvrdí, že zrovna tato záležitost je velký problém, jelikož neexistují zákony, které by toto řešily.

Václav Vondrášek: „*Bohužel je to (hluk) dáno i tím, že se plaví spousta parníků, na kterých právě ten hluk je a nelze ho dost dobře omezovat, protože naše zákony, pokud jde o plavbu, zákon o vnitrozemské plavbě a tak dále neumožňuje obcím to nějakým způsobem regulovat.*“

Václav Fialka: „*Další velký konflikt je hluk, tam vlastně něco vzniklo, co produkuje hudbu do deseti do noci. Je to legální, je to zakotvené ve vyhlášce, takže to město se nedá žalovat, že by tam nelegálně povolovalo produkci...*“

Václav Králíček: „*...je to pouze zdroj hluku, ono už se tu nedá bydlet kvůli tomu dopravnímu provozu, ale tohle je ještě k tomu. Pokud se nějakým způsobem omezí ty hudební produkce, tak je to asi to nejdůležitější. To se tak rozléhá, že je to slyšet ještě tři ulice od nábřeží.*“

Daniel Mourek zase tvrdí, že je potřeba větší kontroly například u pořádání ohňostrojů na náplavce.

Daniel Mourek: „*Jako spousta rodičů a mě, který bydlím kousek od břehu, tak nás štvou každodenní ohňostroje například. Jsou věci, které mi nevdí jednou za rok, ale není možné, aby město nemělo kontrolu, že si tady každý vystřelí, co chce.*“

Václav Vondrášek je toho názoru, že každý veřejný prostor je ohraničen zástavbou a obtěžování hlukem je bohužel častým jevem.

Václav Vondrášek: „*každý veřejný prostor je ohraničen nějakou zástavbou a samozřejmě ti, co obývají ty okolní domy, jsou zpravidla dotčeni těmi okolními akcemi. Když vám nějaký busker hraje celý den pod okny a vy tam bydlíte nebo tam máte kancelář a potřebujete pracovat a slyšíte od rána do večera nějaké podobné záležitosti, tak holt se vám to nelíbí.*“

Václav Vondrášek ještě dodává, že dopad na bezprostřední okolí není pouze negativní. „Život“ na náplavce jistě přináší pozitiva podnikům, které se nacházejí nahoře na nábřeží.

Václav Vondrášek: „*Těm provozovněm nahoře to určitě pomáhá, protože tam mají víc kšeftů. Pro občany, kteří vyžadují klid, je to samozřejmě naopak, ale holt to není na samotě u lesa.*“

4. 2. 3. Lidský pilíř – střety zájmů

Ke střetům zájmů v takto významném prostoru jistě dochází, také se na tom shodnou všichni respondenti. Střet cyklistů a chodců se téměř nabízí. V dřívějších fázích vývoje náplavky se problém v této oblasti téměř nevyskytoval. Na náplavce nepobývalo tolik lidí, aby se tam konflikty mohly tvořit, ale postupem času se situace změnila a ke střetům začalo docházet.

Václav Vondrášek: „*Samozřejmě jsou nároky z různých stran na ten prostor všelijaké. Chtěli tam jezdit cyklisté, hlavní město poslechlo cyklisty a zpevnilo jim tam ty pruhy, ale v okamžiku, kdy se tam začaly konat ty akce, tak cyklisté se tam začali střetávat s chodci a těmi umělci a začalo tam docházet ke konfliktům.*“

Vladimír Fialka a Jakub Hendrych z IPR tvrdí, že dříve docházelo ke střetům hlavně proto, že existoval dopravní problém, kdy se vlastně nevědělo, kdo má přednost, zda cyklisté či chodci. V současné době je z náplavky pěší zóna, avšak s povoleným vjezdem kol. Jedná se tedy o nějakou smíšenou zónu, kdy by měl zafungovat zdravý rozum a dobré mezilidské vztahy a náplavku by cyklisté měli využívat v době, kdy je průjezd možný. Pokud průjezd možný není, měli by zvolit spíše trasu po horní úrovni nábřeží, které nabízí alternativu. Toto řešení je pro ně konečné a zdá se jim vyhovující.

Jakub Hendrych: „*Myslím, že teď je to v takovém režimu, ve kterém by to být mělo.*“

Václav Fialka: „*Před tím tam byl vysloveně dopravně inženýrský problém a teď už tam není žádná preference těch cyklistů z dopravního hlediska, už je to vlastně jen o lidech.*“

Václav Králíček a Daniel Mourek však nesouhlasí, že by alternativa přes horní část nábřeží byla dobrá volba a myslí si, že situace si zasluhuje další řešení.

Václav Králíček: „*Tam (nahore po nábřeží) musí jet člověk jako pirát, to znamená po chodníku, po silnici se nedá.*“

Daniel Mourek: „*Dokud město nevyřeší průjezd vrchem, tak nemůžou chtít, aby tam ty všichni lidi jezdili. Nejde o to, že se bojí, ale tam se nedá projet.*“

Václav Vondrášek je toho názoru, že na náplavce dochází k prosazování jednotlivých zájmů, ale je to tak správně.

Václav Vondrášek: „*...proč by to třeba mělo sloužit pro malý počet cyklistů, když to tam potřebuje užívat velké množství chodců. Máte to svěřit někomu, koho je málo nebo někomu, koho je hodně. Musí se to vyrovnat, to jinak nejde.*“

V otázce střetů jednotlivých aktérů přichází Václav Vondrášek s dovětkem, že na Praze 2 se snaží příliš občany neomezovat a dávat jim určitou volnost, avšak pouze do určité míry.

Václav Vondrášek: „*My podporujeme, alespoň u nás na Praze 2 co největší volnost, respektive neomezovat občany v konání jejich zájmů nebo něco takového, na*

druhou stranu, každá taková činnost musí končit tam, kde začíná výrazně vadit těm ostatním.“

4. 2. 4. Sociální pilíř

4. 2. 4. 1. Participace

V tom, zda participovat s návštěvníky náplavky, se respondenti zcela neshodnou. Václav Vondrášek, Václav Fialka a Jakub Hendrych jsou toho názoru, že participace je správná, avšak různí se v tom, jakým způsobem by se měla provádět. Václav Králíček je naproti tomu opačného názoru a tvrdí, že participace s občany nemá příliš cenu, jelikož jsou to laikové, kteří danému problému nemohou dostatečně porozumět.

Václav Vondrášek: *„Vždycky se najdou občané, kteří k tomu něco řeknou. Nicméně zpravidla jsou to mladí lidé, kteří prosazují své momentální zájmy... IPR na to má svoje oddělení, oddělení participace, ale kdo tam přijde, lidi ve vašem věku, co jezdí na kole a chtějí mít vyhrazené cyklostezky a aby tam neparkovala a nejezdila auta. A ty starší lidé, kterých tady v centru je celkem hodně, tak ty už se příliš neexponují, ty si řeknou, to už je marný. Já bych navíc participaci viděl jiným způsobem než IPR, ti za participaci považují shánění názoru na to, jak to má být. Já bych za participaci daleko více považoval, pokud jde o stavebně technické záležitosti, rekonstrukce náměstí, ulic a tak dále, aby to napřed navrhl nějaký odborník a pak by se k tomu občané vyjadřovali. U IPR se to sbírá předem, což je ta participace, ale nikdo neví co, tak každý říká, co obecně potřebuje.“*

Jakub Hendrych: *„Vždycky se chytne někdo, kdo se o tu problematiku zajímá nebo se jí věnuje, záleží na tom, jak moc je úspěšný v tom povědomí ostatních nebo jak se ten jeho záměr podaří protlačit.“*

Václav Fialka: *„...když chcete dostat kvalitní feedback od lidí, tak ho musíte výrazně stimulovat a musím říct, že my jsme nikdy neměli projekt na to, abychom stimulovali tu participaci tam (na náplavce), měli jsme pokusy o komunikaci s těmi provozovateli, ale to není široká veřejnost, my jsme do toho nikdy nevrátili tolik energie, abychom ten feedback získali.“*

Václav Králíček: *„Nemělo by to smysl, protože jsou to laikové, kteří o tom nemají přehled, rozhled. Samozřejmě, že se to dělá takzvaně pro ně, ale oni nejsou kompetentní k tomu, aby říkali, jak to má být, to musí prostě dělat odborníci tohle, ale i s těmi odborníky je to těžké.“*

4. 2. 4. 2. Vývoj a vize

Náplavka se dříve, okolo roku 2006, využívala k parkování aut. Městská část Praha 2 se rok na to zasadila o vyparkování vozidel a otevřel se tam prostor pro využívání k různým kulturním akcím.

Václav Fialka: *„Na začátku to bylo takové zapomenuté místo, které lákalo ty dobrodruhy, kteří to tam chtěli oživit.“*

Pionýři se našli a začali se o náplavku starat a pomalu vytvářet kulturní fenomén. Především se jedná o pana Ivo Slavíka, který se do roku 2010 snažil koordinovat akce pořádané na náplavce, skrze sdružení Dvojka sobě, avšak nějaké velké shody s hl. městem Praha se nepodařilo dosáhnout.

Václav Fialka: *„Takže ty pionýři Slavík a Kontra to objevili a potom to rozběhli. Je to i o tom, že je to nábřeží dobře postavené, když to nebylo takto zamýšlené, ale přišel někdo a ukázal, že se to dá takto využívat.“*

Václav Vondrášek: *„Bylo to přeplněno auty. My jsme postupem doby, ve spolupráci s policiemi, hlavně městskou a ve spolupráci s orgány státní správy na úseku dopravy dokázaly ty auta po značných a dlouhých komplikacích vymástit. Takže se ten prostor otevřel pro akce občanů a posléze začala taková ta snaha využívat veřejné prostory k různým akcím mládeže a kultury a tak dále.“*

Daniel Mourek: *„My jsme sem vlastně s Martinem Kontrou přijeli proto, že jsme hledaly prostor, který by byl v centru, protože jsme věděli, že všechno je plné v centru, a že se nikam nedostaneme, tak nás napadlo tohle...já vlastně nechápu, že do toho roku 2009 tu nic nebylo, dřív tady bylo parkoviště.“*

Daniel Mourek: *„Původní smysl byl, aby tady vznikla i nějaká kulturní scéna.“*

Václav Fialka: *„Na začátku to bylo takové zapomenuté místo, které lákalo ty dobrodruhy, kteří to tam chtěli oživit, a dnes to tam láká pouze lidi, kteří chtějí točit pivo a aby měli, co největší úspěch a to si myslím, že je škoda, ale nikde jsme si to nenapsali, že to nechceme.“*

Experti bohužel vidí, že dnes na náplavce už nejde pouze o alternativní kulturu o vytváření nějakých hodnot, situace se posunula do fáze, kde komerce hraje první roli, avšak jistého genia loci náplavka má či měla pro všechny. To zcela jistě značí, že se jedná o významný prostor, který je pro Prahu velmi cenný a žádá si, aby o něj bylo pečováno nejen z pohledu výtělečnosti.

Václav Fialka: *„Dělají se tam akce pouťového charakteru a už se ztrácí ten pionýrský alternativní duch toho místa, který tam někdy byl ještě čtyři roky zpátky.“*

Václav Vondrášek: *„Dá se říci, že nějakého genia loci má, ale otázka je, jak to pojmenovat.“*

Václav Králíček: *„To víte, že je, když to byl pracovní prostor, tak to genia loci mělo... dokud to bylo překladiště a volná promenáda, tak to bylo krásný. Občas někde něco navíc, třeba rybí restaurace, ta tady byla takzvaně odjakživa a ta to tady obsluhovala, na celém nábřeží nebylo nic jiného než ta rybí restaurace, takže to byla romantika.“*

Václav Fialka: *„Změnilo se to. Stále to je silné místo, ale hlavně kvůli tomu fyzickému, že tam máte tu řeku, obrovský otevřený prostor, západ slunce, historické prostředí, Hradčany. Takový genius loci to bude mít vždycky, ale takový jiný nádech to místo má.“*

Jaká je vize jednotlivých expertů ve využití náplavky? Nejvíce funkční by zřejmě bylo náplavky nějak diferencovat. Každá z nich je něčím specifická a hodí se k pořádání různých akcí a pronájmů, jak tvrdí Václav Fialka.

Václav Fialka: *„Bylo by to fajn, kdybychom si to takhle rozdělili, vytrídili všechny ty žádosti o pronájem a pověděli si, tyhle jsou dobré tam, protože můžou něco aktivovat. Tyhle jsou dobré sem, protože pasují do nějakého kulturního konceptu.“*

Jakub Hendrych si myslí, že je potřeba lépe vyřešit akce, které se na náplavce konají.

Jakub Hendrych: *„Takže my jsme snažili nastavit to, aby ty trhy nebo jakékoliv jiné akce, které se tam konají, byly uspořádány primárně jednostranně, podél té nábřežní zdi, uprostřed byl nějaký koridor a naopak ta část podél vody bylo místo, kde si třeba člověk kouká na tu vodu a vnímá ji.“*

Václav Vondrášek vidí svou vizi ve zlepšení stavu kójí, které nabízejí zázemí na náplavce. Dále také mluví o přistavění zastávky na Železničním mostě.

Václav Vondrášek: *„Rozhodně bych nějak pojednal ty kóje, to chce zcela razantní úpravu, která by tvořila tomu nábřeží jakousi reklamu... ještě tam schází jedna dopravní věc a to zastávka vlaku nad Rašínovým nábřežím, na předpolí Železničního mostu.“*

Václav Králíček a jeho vize využití náplavky je taková, že je třeba více zapojit do fungování samotné město a jeho administrativu.

Václav Králíček: „*Pokud se tu nedostane pod kontrolu pronájem a dokud IPR neřekne, jak by to mělo být, kolik by tu mělo být lodí, kdo si tady může dovolit hlasitou hudbu a nemůže, tak do té doby je zbytečné se o něčem bavit. To je věc administrativy a řízení města.*“

Daniel Mourek tvrdí, že původním záměrem bylo vytvoření komunitního místa a dál by se tohoto držel jako své vize využití náplavky.

4. 3. Analýza rozhovorů s návštěvníky náplavky

Rozhovory s návštěvníky se uskutečnily v měsíci září 2016 a měsíci březnu 2017. Všichni respondenti, kteří mi poskytli rozhovor, byli v rámci etiky výzkumu informováni, že se jedná o rozhovor za účelem diplomové práce, který nebude poskytnut na žádné jiné účely, taktéž byli informováni, že je rozhovor anonymní a za účelem pozdější analýzy je nahráván. Během snahy získat rozhovory, se mi od oslovených dostalo celkem osmi zamítavých odpovědí během zářijových rozhovorů a třinácti zamítavých odpovědí v rámci březnových rozhovorů. Všichni respondenti, kteří mi rozhovor poskytli, byli velmi sdílní a komunikativní.

Pro analýzu rozhovorů s návštěvníky náplavky jsem použila metodu rámcové analýzy.

Respondent č. 1	žena	48 let	pracující	žije v Praze
Respondent č. 2	muž	33 let	pracující	žije v Praze
Respondent č. 3	žena	32 let	mateřská dovolená	žije v Praze
Respondent č. 4	žena	25 let	studující, pracující	žije v Praze
Respondent č. 5	žena	60 let	pracující	žije v Praze
Respondent č. 6	žena	34 let	pracující	žije v Praze
Respondent č. 7	muž	29 let	pracující	žije v Praze
Respondent č. 8	žena	65 let	v důchodu	žije v Praze
Respondent č. 9	muž	52 let	pracující	žije v Praze
Respondent č. 10	muž	21 let	studující	žije v Praze
Respondent č. 11	žena	23 let	studující, pracující	žije v Praze
Respondent č. 12	muž	67 let	v důchodu	žije v Praze

Tabulka 5 Seznam respondentů – návštěvníci náplavky

	<u>Ekonomický pilíř</u>	
Respondent/Téma	Vizuální a užitná stránka pozitivita	Vizuální a užitná stránka negativa
Respondent č. 1	původní restaurace, atmosféra, zvláštní kolorit, lodě na vodě, aby se nezastavovalo nábřeží	nic nepřibývat, nedusit to tu, nekomercializovat
Respondent č. 2	oživený prostor, hezký výhled, hezké prostředí, divadlo bratří Formanů, parník, bleší trh,	odpudivé kontejnery na odpad, pod mostem u Mánesa neparkovat auta, hodně lidí, toalety
Respondent č. 3	super lokalita, dobře využitý prostor	toiky (toalety) jsou zruďnost, toalety vyřešit lepším způsobem, lodě jsou "přereklamovné"
Respondent č. 4	lukrativní plocha, neturistické využití, atmosféra, lokální život, známka Prahy, underground koncept	nemůžu se smířit s toikama, ne komercializace
Respondent č. 5	sympatické prostředí, plné lidí, v Praze nic podobného není	nic
Respondent č. 6	super využitý prostor, nic podobného neznám, u vody, v Praze	lépe vyřešit toalety
Respondent č. 7	jiné, než všude jinde	velké množství lodí
Respondent č. 8	blízkost vody	málo slunečníků, hlasitá hudba, velké množství lidí
Respondent č. 9	líbí se, jak to žije a pulzuje	vylepšit toalety
Respondent č. 10	super výhledy, panorama, dobře využitý potenciál	nechat nedokonalé
Respondent č. 11	atmosféra, voda,	grafity, ráda, že už tu neparkují auta, chybí stojany na kola
Respondent č. 12	Pěkné	přidat více laviček

Tabulka 6 Rámcová analýza návštěvníků – ekonomický pilíř

	<u>Environmentální pilíř</u>	
Respondent/Téma	Dopady na bezprostřední okolí	Dopady na ŽP
Respondent č. 1	hluk (ztratí se v hluku z dopravy)	labutě vyhnány na druhou stranu nábřeží, nic zásadního
Respondent č. 2	hluk (především koncerty)	znečištění řeky, doprava
Respondent č. 3	hluk, provoz, špína	znečištění Vltavy, v celkovém znečištění se to ztrácí,
Respondent č. 4	hluk (ztratí se v hluku z dopravy), hluk z koncertů	bodrel ve Vltavě,
Respondent č. 5	žádný dopad	žádný dopad
Respondent č. 6	hluk pod okny	odpadky ve Vltavě
Respondent č. 7	hluk	nepořádek, nepořádek ve Vltavě
Respondent č. 8	hluk	nepořádek, odpad
Respondent č. 9	hluk z hudby a koncertů	odpadky ve Vltavě
Respondent č. 10	hluk, ale spíše z dopravy	žádný dopad
Respondent č. 11	kumulace velkého množství lidí, hluk	žádný dopad
Respondent č. 12	žádný dopad	odpadky

Tabulka 7 Rámcová analýza návštěvníků – environmentální pilíř

	Lidský pilíř	
Respondent/Téma	Střety zájmů	Bezpečí
Respondent č. 1	problém s cyklisty, když je hodně lidí, trochu nepříjemné, někdy nebezpečné, cílí na mladší (přirozený jev)	policii neviděla, bezpečí ano, ano s kočárkem
Respondent č. 2	frekventované pro cyklisty, problém s chodci (využívají pruhy pro cyklisty), respekt by měl být oboustranný	policii neviděl, bezpečí ano, ne s kočárkem
Respondent č. 3	dobrá zkušenost s cyklisty, jsou ohleduplní, akce necílí na maminky s dětmi, ale jinak jsou různorodé	přes den viděla policisty, bezpečí ano, s dítětem ano, ale pouze přes den
Respondent č. 4	trochu si s cyklisty překážíme, akcemi se cílí na 30/40 let, rodiny	viděla pobřežní stráž, bezpečí ano, ne s dítětem
Respondent č. 5	ne střety s cyklisty, žádná negativní zkušenost, lidi se tolerují, akcemi se nemůžete zavděčit všem	viděla policisty, bezpečí ano, ano s dítětem, kočárkem i psem
Respondent č. 6	ne střety s cyklisty, žádná negativní zkušenost, cílí na mladší ročníky	policii neviděla, bezpečí ano, ano s kočárkem, ne se psem
Respondent č. 7	ne střety s cyklisty, žádná negativní zkušenost, cílí spíše na mladé,	policii viděl, bezpečí ano, v určitém čase se psem kočárkem i psem
Respondent č. 8	ne střety s cyklisty, žádná negativní zkušenost, nedochází k upřednostňování žádných skupin	policii neviděla, bezpečí ano, dopoledne s kočárkem ano
Respondent č. 9	ne střety s cyklisty, ale občas nebezpečné, ne upřednostňování žádných skupin	policii viděl, bezpečí ano, ne s kočárkem ani psem
Respondent č. 10	ne střety s cyklisty, ale občas nepříjemné, omezit přístup cyklistům, chce upřednostnit chodce	policii viděl, bezpečí ano, s kočárkem, dítětem i psem spíše ne
Respondent č. 11	lidé se drží na pruzích pro cyklisty, mnoho lidí, ne střety cyklisti a chodci, necílí na cyklisty	policii neviděla, bezpečí ano, ano s dítětem, kočárkem, psem
Respondent č. 12	zkušenost s cyklisty občas nepříjemná, jezdí rychle, necílí na starší	policii viděl, bezpečí ano, s dětmi spíše ne

Tabulka 8 Rámcová analýza návštěvníků – lidský pilíř

	Sociální pilíř	
Respondent/ Téma	Participace	Život na náplavce
Respondent č. 1	ne (řešit by měli kompetentní osoby)	ne pravidelně, ale v létě často (procházky se psem, živá hudba, spontánní akce, trhy), ne konkrétní podnik, cizinci ano, asi ne pouze turisté, poprvé čtyři/pět let zpátky
Respondent č. 2	ano	pravidelně (projíždí na kole), občas o víkendu s přáteli, ne cílené akce, cizinci ano, poprvé před rokem
Respondent č. 3	ne, spokojenost se současným stavem	pravidelné návštěvy (procházky s kočárkem, festivaly), poprvé tři roky zpátky
Respondent č. 4	ne	pravidelné návštěvy (pivo, akce od Bajkazyly - zjišťuje na facebook) ne konkrétní podnik, poprvé tři roky zpátky, stejné jako dnes, cizinci ano (domáci)
Respondent č. 5	ano, vyplním dotazník, odpovím na otázky	pravidelné návštěvy (procházky, zábava, odpočinek, odreagování, různé festivaly, trhy - plakáty po Praze, internet), cizinci ano, poprvé tři/čtyři roky zpátky, tři oblíbená místa, ale není nutné chodit tam
Respondent č. 6	ano	pravidelné návštěvy (běh, akce - facebook, kamarádi), ne konkrétní místo, ale často Bajkazyly, cizinci ano, poprvé čtyři roky zpátky
Respondent č. 7	ano	pravidelné návštěvy (procházky se psem, scházení s přáteli), konkrétní podnik, cizinci ano, poprvé čtyři roky zpátky,
Respondent č. 8	ne	časté návštěvy (procházky, Farmářské trhy), ne konkrétní podnik, ano cizinci, poprvé sedm let zpátky
Respondent č. 9	ano	časté návštěvy (Farmářské trhy, akce - internet), ne konkrétní podnik, cizinci ano, poprvé dva roky zpátky
Respondent č. 10	možná	časté návštěvy (pivo s kamarády, koncerty), ne konkrétní podnik, ano cizinci, poprvé dva a půl roku zpátky
Respondent č. 11	ano	pravidelné návštěvy (setkávání s přáteli, přítelem, akce ne, cyklistika), poprvé dva roky zpátky, ne konkrétní podnik, cizinci ano
Respondent č. 12	ano	časté návštěvy (procházky se psem, akce ne), poprvé před třemi lety,

Tabulka 9 Rámcová analýza návštěvníků – sociální pilíř

4. 3. 1. Ekonomický pilíř

4. 3. 1. 1. Vizuální a užitná stránka – pozitiva

Po vizuální stránce jsou respondenti s náplavkou spokojeni. Vyzdvihováno je prostředí jako celek. Specifická atmosféra a fakt, že se podařilo dobrým způsobem využít takto významný prostor uprostřed města u Vltavy, se svítícím sluníčkem, lákavým výhledem a dobrými dojezdovými možnostmi.

Tazatel: *„Když se tu rozhlédnete po náplavce, jak se Vám tady po vizuální stránce líbí?“*

Respondent č. 1: *„...je tady takový zvláštní kolorit, atmosféra.“*

Respondent č. 2: *„...mně se líbí, jak jsou náplavky oživené...je tu hezký výhled, hezké prostředí...“*

Respondent č. 3: *„Tak mně přijde super ta lokalita, já sem v pohodě dojeďu s kočárkem, nemusím to nijak složitě vymýšlet, pak u té vody je to hrozně hezké, když do toho svítí sluníčko, tak je to takové úplně povznášející, nabíjí mě to energií. Je fajn, jak je ten prostor využitý.“*

Respondent č. 4: *„Přijde mi dobrý využít tuhle plochu, která je na takhle lukrativním místě takovým nesvázaným neturistickým způsobem...je to taková známka Prahy...takovej underground pro třicátníky co mají úroveň.“*

Respondent č. 5: *„Je to tu takové sympatické prostředí plné lidí, kteří se chtějí bavit, myslím, že v Praze nic podobného není.“*

Respondent č. 6: *„Mně se tu líbí moc, proto sem chodím, já vlastně nic moc podobného neznám. Přijde mi to tu super, využitý ten prostor. V létě jste tu vlastně u vody, svítí sem sluníčko, je tu spousta dalších lidí třeba na pokec, ale přitom jste pořád v Praze.“*

Respondent č. 8: *„Když tady zrovna není moc lidí tak moc, mě se u té vody moc líbí, v létě je hrozně osvěžující i ten pocit, že jste v blízkosti té vody a ani se v ní nějak nemusíte máchat.“*

Respondent č. 9: *„No spokojenost, mě se líbí, jak to tu žije a pulzuje.“*

Respondent č. 11: *„Mě moc, jinak bych se sem nevracela. Já mám ráda vodu, takže jsem ráda v její blízkosti a navíc ta atmosféra tady, to je úplně něco jinýho než kdekoliv jinde.“*

4. 3. 1. 2. Vizualní a užitná stránka – negativa

V této kategorii se snažím zjistit, s čím jsou uživatelé náplavky nespokojeni po vizuální a užitné stránce. Z rozhovorů vyplynulo, že velice negativním jevem vnímaným na náplavce je řešení toalet. Zdá se jim nedostatečné a špatně řešené. Přenosné toalety typu TOI TOI jsou hodnoceny velice nelibě.

Tazatel: *„Když se tu rozhlédnete, ruší Vás tu vizuálně něco, přijde Vám tu něco navíc?“*

Respondent č. 2: *„Fajn jsou ty zabudované toalety v té staré části pod silnicí, pak je tu pár toiek, že jo a někde jsem tu viděl takové ty venkovní pisoáry pro pány, ale když se to postaví pod chodník, který je nahoře, tak je tam vidět. Ale ty toiky jsou vyloženě ošklivé.“*

Respondent č. 3: *„No asi ty toiky, to mi přijde jako taková zrudnost, řekla bych, že se to sem vůbec nehodí. Taková plastová krabice. Jako toalety jsou samozřejmě potřeba, ale asi by se měl najít nějaký lepší způsob jak to vyřešit.“*

Respondent č. 4.: *„Úplně se nemůžu smířit s těma toikama, nevím, proč na těch lodích nejsou chemické záchody, na takovém místě, které je permanentně celé léto v provozu, toiky patří na akce, které jsou na pár dní.“*

Respondent č. 6: *„Možná ty záchody jsou takový divný, no. Jakože buď si dojdete tady na ty plastový, nebo musíte dojít někam daleko. Možná tady postavít nějakou buňku, která nebude vypadat úplně blbě.“*

Respondent č. 9: *„No, když se ptáte, tak vlastně asi toalety. Když jsme tady s partnerkou, tak ta vždycky nadává, že musí někam daleko.“*

Dalším negativním faktorem, který respondenti na náplavce vnímají je velká komerce a přílišné množství reklam.

Respondent č. 1: *„...doufám, že se to tu nebude zastavovat víc a komercializovat.“*

Respondent č. 3: *„A taky mi vlastně asi přijde, že některé ty lodě jsou takové „přereklamované“. Je to přehnané, chápu, že mají vývěsku, co mají za pití, sem tam nějaká reklama, ale celá loď, to je prostě moc.“*

Respondent č. 4.: *„...úplně mi sem neseďí takové ty grilovací čluny, to mi přijde vyloženě turistický...OK, teď to tady zkomercializujeme, zašlapeme ten underground a pozveme si holandský turisty, kteří si to zaplatí.“*

Dalšími negativními jevy, které jsou na náplavce vnímány, jsou ojedinělé případy, které zmiňují jednotliví respondenti, zřejmě v závislosti na osobních preferencích.

Respondent č. 2 mluvil o parkujících autech pod mostem u Mánesa, kontejnerech na odpad a velké kumulaci lidí.

Respondent č. 5 je se situací na náplavce zcela spokojen.

Respondent č. 7 má pocit, že při břehu je velké množství lodí, které mu kazí výhled na druhý břeh.

Respondent č. 8 postrádá větší množství slunečníku ke klidnému posezení ve stínu a negativně hodnotí hlasitou muziku a velkou kumulaci lidí.

Respondent č. 10 tvrdí, že na náplavce je dobře využitý potenciál, ale že je vždy co zlepšovat. Nicméně mu tato situace nevadí a klidně ji nechal konečnou s tím, že nemusí být vše dokonalé.

Respondent č. 11 negativně hodnotí grafity a neexistenci stojanů na kola.

Respondent č. 12 by i s ohledem na svůj věk uvítal větší množství laviček, jelikož bývají mnohdy obsazené.

4. 3. 2. Environmentální pilíř

4. 3. 2. 1. Dopad na bezprostřední okolí.

Dotazem, jestli by respondenti chtěli bydlet v okolí náplavky, mířím na to, zda si myslí, že náplavka jako celek se svým specifickým ruchem, množstvím hudebních produkcí a jiných akcí, může občany bydlicí v okolí něčím rušit. V tom jaký může mít život na náplavce dopad na bezprostřední okolí, se respondenti z velké většiny shodovali. Jednalo se především o hluk, který náplavka produkuje, nicméně se vyskytly i názory, že tento hluk se musí ztrácet v hluku, který vychází z dopravní situace.

Tazatel: *„Myslíte si, že by lidem bydlicím v okolí náplavky mohlo něco vadit?“*

Respondent č. 1: *„Já teda nevím, jak je to hlukově, ale když je to tady ponořené a ta vysoká zeď, tak stejně tady jezdí tramvaje, auta, to se asi ztratí.“*

Respondent č. 3: *„...ten provoz je tu opravdu veliký, všude hluk. Věřím, že když si chce člověk v létě otevřít okno, které vede na ulici, tak vlastně ani nemá šanci.“*

Respondent č. 4: *“ Maximálně asi ten hluk, ale zase je tady celkem rušná ulice, a že by to šlo až nahoru k těm oknům? Nevím...ale koncert je zase něco jinýho.“*

Respondent č. 7: „*No možná jen to, že tady asi není takový klid jako kdysi, když tu nic nebylo. Ale zase tady jezdí tramvaje, hluk je tu v centru asi jako všude jinde v centru, takže si myslím, že by jim nic vadit nemuselo.*“

Respondent č. 9: „*No umím si celkem reálně představit, že jim tu bude vadit hluk tady odsud z nějakých koncertů a hudby především*“

Respondent č. 11: „*Možná ta kumulace velkého množství lidí, kteří také vyprodukují asi dost hluku. On si to člověk ani neuvědomuje, jak toho je součástí, ale hudba tu bývá celkem hlasitá.*“

Respondenti č. 5 a č. 12 se domnívají, že náplavka nemá žádný dopad na bezprostřední okolí.

4. 3. 2. 2. Dopad na životní prostředí

V této kategorii zjišťuji to, zda si respondenti myslí, že život na náplavce by mohl mít dopad na životní prostředí.

Respondenti č. 10 a č. 11 se shodli na tom, že náplavka a její život nemají žádný dopad na životní prostředí. Ostatní respondenti jsou toho názoru, že dopad na životní prostředí tu existuje. Častou odpovědí bylo, že náplavka škodí hlukem, stejně jako u předchozí otázky na dopad na bezprostřední okolí, ale nejčastější odpovědí bylo, že nejviditelnějším dopadem na životní prostředí je znečištění, jak řeky, tak okolí náplavky odpadky.

Výjimkou v odpovědích byl respondent č. 1: „*jedině ty labutě, že je to vyhánění na druhou stranu, to je evidentní, ale asi jinak nic zásadního si myslím, že se tu neděje.*“

Respondent č. 2: „*No možná někdy někomu něco upadne do řeky a pak asi ten hluk teda, který tu vzniká.*“

Respondent č. 3: „*Tak Vltavě to asi neprospívá, mám pocit, že ty lidi tady jsou schopný tam hodit cokoli.*“

Respondent č. 4: „*Rozhodně bordel ve Vltavě, asi by bylo fajn, kdyby se lidi naučili, že není úplně fajn tam házet vajgly. Zase nadruhou stranu ty lidi sedí deset centimetrů od Vltavy a koukají do ní, že by to vlastně mohlo mít i ten pozitivní efekt, jakože uvidí, že je to fakt špinavý a třeba jim to zabrání v tom tam něco hodit. Ale nějaký ožralci ve dvě ráno, těm je to asi fakt jedno.*“

Respondent č. 6: „*Asi odhazování nějakých odpadků do té vody, to mi nepřijde jako úplně pěkné, ale zase na to kolik sem chodí lidí, mi to nepřijde až tak extrémní.*“

Respondent č. 8: *„Myslím, že množství lidí, které se tady v létě vystřídá, vyprodukuje dost velké množství odpadu. Občas tu bývá opravdu nepořádek.“*

Respondent č. 12: *„Možná je tady poházeno více odpadků, než by bylo zdrávo.“*

4. 3. 3. Lidský pilíř

4. 3. 3. 1. Střety zájmů

V této kategorii se soustředuji na to, jestli mezi návštěvníky dochází k nějakým střetům zájmů, jestli nějakého byly například svědkem, zda si uvědomují, že by k nějakým střetům mohlo docházet a jestli nemají pocit, že by mohlo docházet k prosazování konkrétních zájmů, například tím, že akce, které se na náplavce konají, jsou cílené na určité skupiny lidí.

Kromě respondenta č. 2 a č. 11 nemají dotazovaní zkušenost s pohybem po náplavce jinak než pěšky, ale s cyklisty na náplavce vnímají. Někteří respondenti udávají, že potkávat na náplavce cyklisty není vždy příjemné, ale k žádným velkým konfliktům nedochází, žádný nemuseli respondenti zatím řešit a ani nebyly žádného konfliktu chodců s cyklisty svědkem.

Respondent č. 1 přichází s nejvíce negativním hodnocením cyklistů: *„Trošku je tu problém s cyklistama, sice tady mají ten pruh, ale když je hodně lidí, tak se tady tak proplétáte, že je to nepříjemné. Někdy je to i nebezpečné, jako člověk jim taky nechce překážet, ale při tom množství lidí to občas nejde.“*

Respondenti č. 2 a č. 11, cyklisti, negativně vnímají to, že se chodci pohybují na pruzích pro cyklisty

Respondent č. 2: *„Tak ti pěší mě teda zlobí, že jdou po tom pruhu, chápu maminku s kočárkem, to je jasný, ale proti vám jdou dva mladí lidé a neuhnou se, tak to mě rozčiluje, protože oni mají daleko větší prostor pro tu chůzi.“*

Respondent č. 11: *„Ale je pravda, že i když je tu těch lidí méně, tak se drží na těch pruzích. Já to chápu, dříve než jsem sem začala jezdit na kole, tak mě to taky svádělo po nich chodit, ale jak se ze mě stal tak trochu cyklista, tak se snažím tam nezaclánět.“*

Tazatel: *„Pohybovala jste se tu někdy jinak než pěšky?“*

Respondent č. 4: *„Ne to vůbec, ale asi si trochu s cyklisty překážíme. Já chodím totiž po těch pruzích. Ale nic šíleného.“*

Tazatel: *Viděl/a jste tu někdy nějaký konflikt?*

Respondent č. 3: „Jako kvůli cyklistům? Vůbec. Mě přijde, že jsou takoví ohleduplní. Já taky vlastně jezdím s kočárkem po těch pruzích stejně jako oni a nikdy jsem žádnou špatnou zkušenost neměla, vždycky se nějak vyhneme.“

Respondent č. 5: „Vůbec, mě osobně nevadí a mám pocit, že se tu ty lidi tak nějak tolerují.“

Tazatel: „Jaká je to pro Vás zkušenost jako pro chodce, potkávat se tu s cyklisty?“

Respondent č. 7: „Já myslím, že v pohodě, nikdy jsem tu žádnou vyhrocenou situaci nezažil.“

Respondent č. 9: „Tak občas mi to nepřijde úplně kompatibilní, když je tu hodně lidí, tak se do toho tady pustit na kole, ale tak to už je každého věc.“

Respondent č. 10: „Tak když je tady plno, tak celkem i jo, ne že by mě někdy nějak srazil, to určitě ne, ale jde o to, že tu má člověk ten „pobyt“ takovej trochu zneprzyjemněnej.“

Respondent č. 12: „No tak jsou rychlí, občas se úplně leknu, když okolo mě nějaký jede... mám tady Montyho (psa) na vodítku, protože tak by to mělo být a co kdyby si toho třeba někdo na kole nevšiml a pak bychom se do toho zamotali všichni tři. Ale zatím se nic takového nestalo, za tu dobu, co sem chodíme, tak v tom asi umějí chodit.“

V dalším odstavci bych se ráda věnovala tématu upřednostňování některých zájmových skupin v rámci náplavky. Respondenti odpovídali rozmanitě, avšak nejčastěji se uchylovali k tomu, že náplavka je určena spíše pro mladé.

Tazatel: „Myslíte si, že tím, jaké se na náplavce například pořádají akce, mohou být upřednostňovány některé skupiny? Nebo na některé skupiny přímo cílit?“

Respondent č. 1: „Tak já bych řekla, že to spíš pro ty mladší je, holt to léto, asi ne cíleně, ale holt to tak vyplývá přirozeně z toho, že ty mladí více chodí někam ven, vydrží déle, jsou to různé skupiny, party, je to takové přirozenější“

Respondent č. 2: „Tak cykloakce se tady příliš nepořádají, takže předpokládám, že budou upřednostňovány spíše chodci, ale naprosto to chápu.“

Respondent č. 3: „Tak každá akce asi trochu cílí na konkrétní skupiny, když se tu budou pořádát nějaké zvěřinové hody, vegetarián vám asi nepřijde. Ale myslím, že ty akce, které se tu konají, jsou opravdu různorodé, že si vlastně každý najde to svoje. Jako akce pro děti tu asi nebudou, ale tak to si myslím, že ani nikdo neočekává, to už spíš

vidím starší lidi, kteří se sem přijdou projít nebo třeba na farmářský trh, nevím. Opravdu mám pocit, že ty akce nejsou cílené pouze na jednu konkrétní skupinu lidí, ten záběr mi přijde opravdu velký.“

Respondent č. 4: „No určitě, řekla bych, že tak pro skupinu třicátníku, čtyřicátníků. V jádru mi náplavka přijde, v rámci těch večerních/ odpoledních akcí, které se tu normálně přes léto dějí, tak to mi přijde, že je tak pro svobodné třicátníky. Pak je to trochu rozstřelené téma akcema jako jdou food festivaly, vinobraní a tak...to mi přijde, že je třeba pro rodiny, starší páry, ale věkově niž to, podle mě, necílí vůbec. Pod 25 to necílí a podle mě to ani není žádoucí, že tu nechcete potkávat ožralý dvacetiletý děcka, ale ty rodiny o víkendu tam na nějaký festival nalákat nechce. Pro seniory, tam asi nic cíleného není.“

Respondent č. 5: „Nepřipadá mi to tak, každý má své zájmy, nezávisle na věku, mobilitě. A když mi to tu nebude vyhovovat, tak sem prostě chodit nebudu, nemůžete se nikdy zavděčit všem.“

Respondent č. 6: „Tak to rozhodně, myslím, že už z principu to sem táhne určitou skupinu lidí. Spíš mladší ročníky, i když potkávám tady určitě i starší, to ne že ne. Ale holt závody ve štrikování se tady nepořádají, aby tady stáli zástupy babiček.“

Respondent č. 9 přichází s opačnou myšlenkou. Nemyslí si, že by se na náplavce cílilo na nějaké konkrétní skupiny lidí, ale naopak jednotlivé skupiny atmosféra na náplavce spíše spojuje: „Opravdu sem chodí různá věková skladba, řekl bych, že s různými zájmy, povoláním i vzděláním a stejně se tady všichni sejdeme, takže naopak si myslím, že to tady ty lid spojuje.“

Respondent č. 10: „Myslím, že by asi měli být před cyklisty upřednostněni ty chodci.“

Respondent č. 11: „Tak pro cyklisty to tu teda až tolik není, ale jinak nemyslím.“

Respondent č. 12: „Víte co, já moc nevím, jaké se tady pořádají akce, ale pro starší to tu asi moc není, to by tu bylo více těch laviček.“

4.3.3.2. Bezpečí

Všichni dotazovaní bez výjimky se na náplavce cítí bezpečně, ačkoliv ne všichni tam potkali někdy policii. Pokud respondenti odpovídali, že policii po náplavce někdy jít viděli, tak se nikdy nejednalo o výjezd kvůli řešení nějakého problému, ale vždy šlo pravděpodobně o preventivní pochůzku. Dále jsem se snažila zjistit, zda se respondenti

na náplavce cítí natolik bezpečně, že by se tam vypravili s kočárkem, malým dítětem nebo se psem. V této otázce nebyly respondenti vůbec jednotní. Důležitost hraje především to, v jakou denní dobu by se na náplavce ocitli. Respondentka č. 3 byla v době, kdy byla dotazována na náplavce, momentálně na procházce s kočárkem, se kterým se na náplavku vydává pouze přes den a když nejsou žádné akce.

Respondent č. 1: *„Jo tak s kočárkem asi i jo, tak v dnešní době, to už je o něčem jiném, ale je pravda, že s dětmi, to si nejsem jistá.“*

Respondent č. 2: *„Asi spíš ne, vzhledem k tomu, že vím, jak to tu občas musím složitě řešit s kolem, tak řešit to tu s kočárkem nebo dítětem by se mi asi nechtělo.“*

Respondent č. 4: *„Ne. Nebo dopoledne jo, to sem tu párkrát byla a je to úplně jiný prostor. Mě to přijde podobný, jako kdybych vzala dítě třeba do hospody na zahrádku, prostě nevzala. Vzít dítě někam, kde se primárně pije a kouří, to bych šla prostě radši někam jinam, třeba do Riegráků.“*

Respondent č. 5: *„No jasně, klidně s oběma najednou, bez zábran.“*

Respondent č. 6: *„V nějaké klidnější době klidně, myslím, že na pocházku s kočárkem je to tu fajn. Se psem nevím, tomu by chtěl asi člověk dopřát aspoň trochu nějaké zelené plochy. Vlastně mi to přijde stejně divný, když někde v centru vidím na těch kostkách na chodníku čírat psa nebo nedej bože něco jiného.“*

Respondent č. 9: *„Asi radši ne, umím si představit klidnější místa, než je náplavka, kde budou lidé s dětmi nebo psi šťastnější.“*

Respondent č. 12: *„Víte co, já bych je sem klidně vzal, ale oni by se tu asi nudili.“*

4. 3. 4. Sociální pilíř

4. 3. 4. 1. Participace

Do rozhovoru s návštěvníky náplavky jsem zařadila otázku týkající se participace na náplavce. Sedm respondentů by s participací souhlasilo, jeden si není jistý a čtyři dotazovaní by o participaci zájem neměli.

Tazatel: *„Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například o tom, jaké se tu budou pořádat akce, nebo jak náplavku více přizpůsobit uživatelům, měl/a byste o to zájem?“*

Respondent č. 1: *„Tak vždycky je co zlepšovat, ale to by měli spíš asi ti nahoře.“*

Respondent č. 2: „*Asi bych teda nepřišel s nějakým chytrým projektem, to asi ne, ale líbilo by se mi, kdyby třeba vznikly nějaké studie, dvě, tři, čtyři a z nich by se mohlo vybírat a nějak o nich diskutovat a pak se to podle toho zrealizovalo. Sám bych se asi nezapojil do nějaké iniciativy, třeba Postavme nové toalety, na to asi nemám invenci, ale rád bych to klidně podpořil a myslím, že by lidé tady s tím asi problém neměli*“

Respondent č. 3: „*Vlastně ani nevím, mě to tu přijde takhle dobrý, takže nemyslím, že je potřeba něco extra vylepšovat, zjišťovat a zbytečně o tom rokovat.*“

Respondent č. 4: „*Asi ani ne, já jsem konzument, tuhle ambici fakt nějak nemám.*“

Respondent č. 5: „*Klidně vyplním dotazník nebo odpovím na otázky, ale na nějakou akci nemám čas, že by to člověk nějak vymýšlel nebo tak něco, to asi ne.*“

Respondent č. 6: „*Možná jo, moct si třeba vybrat, jaké akce se tu budou konat, by asi nebylo vůbec špatné, akorát nevím jak.*“

Respondent č. 7: „*Noo jo, proč ne. Třeba kdyby mě někdo stopnul na náplavce a chtěl odpovědět na pár otázek nebo vyplnit dotazník, tak toho bych se asi zúčastnil.*“

Respondent č. 8: „*Asi ne, jak já bych se na tom mohla podílet, vždyť ani nevím jak. Já jsem takhle spokojená, procházky a trh jsou pro mě dostačující, jestli to chce někdo nějak měnit, tak ať se o to zaslouží sám.*“

Respondent č. 9: „*Klidně, asi bych nešel sám někam na úřad a o něco se tam pokoušel, ale kdyby tady někdo oslovil lidi, tak mi to nepříjde jako špatný nápad.*“

Respondent č. 10: „*To bych musel asi vidět nějaký konkrétní případ, jakým způsobem by to probíhalo, a pak bych viděl.*“

Respondent č. 11: „*Asi jo, možná trochu víc zalobbovat pro ty cyklisty.*“

Respondent č. 12: „*Tak zájem by klidně i byl, třeba by nám sem dali více těch laviček.*“

4. 3. 4. 2. Život na náplavce

Skrze tuto kategorii jsem se od respondentů snažila zjistit, za jakým účelem náplavku navštěvují, jak často se tam vyskytují a jak vypadá jejich návštěva, zda se vrací ke konkrétním podnikům, zda využívají lodě, které kotví u náplavky a jestli je lákají různé akce, které se na náplavce konají. Také mě zajímalo, kdy respondenti

navštívili náplavku úplně poprvé, zda ji prošli někdy po celé délce a jestli při svých návštěvách potkávají cizince.

V počátečních fázích rozhovoru jsem zjišťovala, z jakého důvodu respondenti v konkrétní den dorazili na náplavku. Šest respondentů se přišlo projít, z toho dva respondenti se psem jedna paní byla na procházce s kočárkem, dva respondenti byly cyklisté na kolech a poté vždy po jednom z respondentů přišli na pivo, zaběhat si, malovat a navštívit Farmářské trhy.

Tazatel: *„Za jakým účelem náplavku navštěvujete?“*

Respondent č. 1: *„Tak jednak jde o tu atmosféru u té vody, jak si člověk může sednout, můžeme si dát něco k pití. Většinou sem tedy chodíme se psem.“*

Respondent č. 3: *„Většinou se sem jdu přes den projít s malou, to se ještě dá, jinak jak říkám, občas když je tu nějaká akce, takové ty různé festivaly s jídlem nebo tak, tak sem zajdeme s manželem.“*

Respondent č. 4: *„No většinou za účelem, že jdu na pivo...no na pivo, ale vlastně mě baví, že to není hospoda, ale že to je nějaký společenský prostor, kde se může stát, že z toho piva najednou jdu na koncert, který jsem neplánovala.“*

Respondent č. 5: *„Většinou za nějakou zábavou, odpočinek, odreagování. Ono se to tak nějak vždycky spojí.“*

Respondent č. 7: *„...s kamarádama sem v létě chodíme na pivo.“*

Respondent č. 8: *„No za účelem se projít a sem tam dorazím o víkendu na Farmářské trhy.“*

Respondent č. 9: *„...s partnerkou sem chodíme v létě večer posedět a občas na nějaké akce, které nás zajímají.“*

Tazatel: *„Lákají vás různé akce, které se na náplavce konají?“*

Respondent č. 1: *„My to tedy nemíváme dopředu vytipované, ale vždycky když tu jsme, tak tu prostře něco je. Máme rádi teda tu živou hudbu.“*

Respondent č. 2: *„Tak já to tu občas procházím třeba o víkendu s přáteli, ale cíleně tady žádné akce nevyhledávám.“*

Respondent č. 4: *„Lákají mě akce od Bajkazyly, ale nebaví mě, jak je to organizované, protože se na facebooku o té akci dozvím asi tak půl hodiny, než začne, nebo že už začala.“*

Respondent č. 5: *„Určitě, bezvadné bylo husobraní, pivobraní a různé takovéhle akce a ráda mám i farmářské trhy. Ono občas je tu fakt hodně lidí, stojíte třeba i frontu,*

ale za to mi to stojí, alespoň má člověk čas se tu třeba porozhlédnout, nekoukat pořád jenom po stáncích a tak.“

Respondent č. 7: *„No ani moc ne. Pak je tady hodně lidí, to nemůžu brát sebou Charlieho (pes).“*

Respondent č. 8: *„Ani ne, já to tu mám radši, když je tu větší klídek. Když vidím, kolik je tu lidí na těch trzích, které se tu konají pravidelně, tak nechci vidět, kolik tu musí být lidí na akci, která je jednou za rok.“*

Respondent č. 10: *„Tak určitě, hlavně různé koncerty.“*

Respondent č. 11: *„No moc na ně nechodím, spíš, když vyrážím na kolo, tak si občas hledám, jestli se tu zrovna něco nekoná, abych kdyžtak jela jinou trasou.“*

Respondent č. 12: *„Jee to už ne, farmářským trhům se záměrně vyhýbám, to tady je opravdu hodně moc lidí a festivaly, to už není moc pro mě, to tady bývá takový šramot. O víkendech sem moc nechodím, kvůli těmto akcím. To bychom se tu s Montym museli akorát někomu vyhýbat.“*

Ti respondenti, kteří na náplavku chodí na různé akce, se o těchto akcích dovídají především z internetu, nejvíce z facebooku, od známých, partnerů, či vyvěšených plakátech po Praze.

Všichni respondenti se na náplavku pravidelně nebo často vrací, žádný zde nebyl poprvé. Při opakovaných návštěvách není pro dotazované nutné vracet se ke konkrétnímu podniku, i když několik z nich uvedlo, že by mohli některý z podniků označit za svůj oblíbený. Pouze jeden respondent uvedl, že se vždy schází na stejném místě.

Všichni respondenti si dokázali vzpomenout, kdy byli na náplavce poprvé. Až na respondenta č. 8, který byl poprvé na náplavce před sedmi lety a respondenta č. 2, který se poprvé začal na náplavce vyskytovat před rokem, uváděli všichni dotazovaní interval mezi dvěma až čtyřmi roky, což pravděpodobně koresponduje s tím, kdy se náplavka začíná více dostávat do povědomí uživatelů.

Otázkou, zda si respondenti prošli náplavku po celé její délce, sem mířila na to, že vzhledem k tomu, že se návštěvníci dost často kumulují u konkrétních míst a podniků, nemuseli by znát poklidnější atmosféru, která panuje na konci náplavky u Železničního mostu, nicméně všichni dotazovaní se shodli na tom, že alespoň jednou prošli náplavku po celé její délce.

Otázkou, zda respondenti potkávají na náplavce nějaké turisty či cizince, jsem se snažila docílit toho, zda je náplavka turistickým cílem návštěvníků Prahy, nebo je jim toto místo stále ještě skryté. Z oficiálního turistického ho portálu Prahy se můžeme dozvědět, že náplavka je místo, které je často vyhledáváno turisty, zajímalo mě, jak toto vnímají samotní návštěvníci. [Web 18] Respondenti se shodnou, že cizince či turisty na náplavce potkávají, nicméně se nestávají rušivým elementem, jako se může občas dít, když člověk prochází například po Václavském náměstí a potkává davy turistů.

Tazatel: *„Potkáváte na náplavce cizince?“*

Respondent č. 1: *„Jo tak to vnímáme hodně, samozřejmě ne jen mladých. To je patrné, že je tu hodně cizinců. U těch mladých převažují určitě ještě Češi, ale tak to je i tím, že jich tu hodně bydlí, takže to nemusí být jenom turisti. Ale angličtina je tady slyšet celkem dost.“*

Respondent č. 4: *„Mám takový pocit, že náplavka je taková lokální věc, a když už jsou tu cizinci, tak mi přijde, že jsou to taková ti cizinci, co tady žijou,...nepotkávám tu davy turistů, který chodí, zmateně koukají a zaclání tě a blokují, když už tu jsou, mám pocit, že se tu pohybují takovým domácíým způsobem“.*

Respondent č. 6: *„Určitě, celkem dost. Člověk si tu může i občas s některými pokecat. Jsou to podle mě taková ti baťůžkáři, kteří si cestují a jsou dost společenští. Takovej ten typ, kteří když někde cestují, bydlí někde v hostelích v těch společných velkých pokojích a seznamují se tam s ostatními.“*

Respondent č. 9: *„Ano, to ano. Dokonce jsme sem s kolegou z práce brali jedny zahraniční partnery. Říkali, že by chtěli zažít pražský noční život, tak jsme to zkusili tady a byli nadšení.“*

Respondent č. 10: *„Občas, sem tam i s někým pokecám, je to tu takový otevřený.“*

Respondent č. 11: *„Tak já se s nimi až tak nepotkávám, ale slyšet tu cizí jazyky jsou, tak ostatně, pořád jsme v centru Prahy, že jo.“*

Otázkou, jestli respondenti využívají lodě kotvící na náplavce, se snažím dobrat k tomu, zda jsou dotazovaní spokojeni se stavem, který momentálně na náplavce panuje a to takovým, že lodí přibývá a dle mého názoru mohou vizuálně rušit pohledy do okolí a na Vltavu a zda tyto lodě reálně využívají.

Tazatel: *„Využíváte některé ze zde kotvících lodí?“*

Respondent č. 3: „Ani moc ne, to si spíš člověk dá tady něco na břehu, ale já lodě moc nemusím, tak to bude možná tím.“

Respondent č. 4: „No občas, jeden podnik mám fakt ráda, ale zase tak často tam nechodím.“

Respondent č. 5: „Jo, Jo, jednu mám velice oblíbenou, chodíme tam často.“

Respondent č. 7: „Ani ne...ty lodě mě ani nějak nelákají. Nikdy jsem vlastně ani na žádné nebyl. Asi mi to nepřijde jako pravá náplavka. Dřív jich tu tolik a přišlo mi to tak lepší.“

Respondent č. 8: „Ne, to vůbec.“

Respondent č. 9: „Samozřejmě, jak jsem říkal, ty místa, u kterých se zastavíme, se dost mění, takže nám je to jedno, jestli na lodi nebo na břehu.“

Respondent č. 10: „Jasně, proč ne.“

Respondent č. 11: „Občas jo, ale radši to mám tady na břehu, sednout si tady na roh s pivkem je fajn.“

Respondent č. 12: „Ne, to vůbec, pivičko si můžu nechat natočit vždycky někde tady po cestě, když mám chuť a ani nevím, jestli by mě tam s Montym (pes) pustili.“

4. 4. Výsledky pozorování

K pozorování jsem se snažila vybrat různé jednotlivé dny, abych byla schopna život na náplavce popsat v jeho největší rozmanitosti. Proto jsem pozorování prováděla ve všední den v dopoledních/poledních hodinách, v odpoledních hodinách/večer, o víkendu v dopoledních/poledních hodinách, odpoledních hodinách/večer a v den konání nějaké akce.

Pro lepší orientaci v rámci pozorování mám vytvořeny tyto kategorie:

- Život na náplavce, kdy budu pozorovat jednotlivé návštěvníky náplavky, o koho se jedná, jak se chovají, kam a odkud proudí, u kterých styčných bodů se zastavují a shlukují, co se děje za akce atd...
- Vizuální a užitná stránka, kde se budu soustředit na „okolí“ náplavky, ne na jednotlivé osoby, ale na to, jaký je na náplavce například (ne)pořádek, jaké jsou zde reklamy, jak vypadají jednotlivé podniky a lodě, jak jsou řešeny toalety...
- Střety zájmů, v této kategorii se chci zaměřit na případné střety především cyklistů a peších návštěvníků.

- Dopad na životní prostředí a bezprostřední okolí, kde se chystám pozorovat to, jestli dochází k dopadu na životní prostředí především odhazováním různých předmětů do Vltavy a produkci hlasité hudby...

Výčet těchto kategorií ani témat v nich není konečný, pouze se snažím určit si jakýsi scénář, abych do prostředí náplavky nevstupovala zcela nevybavena.

Pozorování probíhalo ve dnech 22. 9. 2016 v odpoledních hodinách/večer, 25. 9. 2016 v odpoledních hodinách/večer, 24. 9. 2016 – farmářské trhy, 28. 9. 2016 v dopoledních/poledních hodinách, 25. 9. 2016 v dopoledních/poledních

4. 4. 1. Život na náplavce

Jak se dalo předpokládat, v odpoledních a večerních hodinách se na náplavce vyskytuje více návštěvníků než v čase dopoledním. Srovnatelná jsou odpoledne ve všední den a o víkendu. Zcela odlišné jsou dny, kdy se koná na náplavce nějaká akce. Pro své pozorování jsem si vybrala akci Farmářské trhy, které se na náplavce pořádají pravidelně každou sobotu. Lidé jsou pravděpodobně již zvyklí, že se tu trhy pořádají pravidelně a bylo znát, že ke konkrétním prodejčům míří „najisto“.

V dopoledních hodinách se na náplavce vyskytují především cyklisté, běžci, maminky s kočárky nebo jednotlivci či páry, které se přišli projít. Návštěvníků, kteří vyrazili za „zábavou“ je v tuto denní dobu minimum.

V odpoledních hodinách ve všední den se na náplavce stále vyskytují lidé, kteří si chtějí pravděpodobně vychutnat především tamní klid, který v průběhu dne mizí a mění se v ruch. Objevují se tu stále spíše jednotlivci nebo páry, kteří se buď procházejí po náplavce, korzují nebo jen tak sedí u některého z podniků nebo přímo na nábřeží u pobřežní zdi, což se zdá jako oblíbené místo a způsob sezení napříč jednotlivými dny i časovými úseky. Také se v tuto dobu vyskytují maminky s kočárky, běžci a cyklisté (viz obrázek 2).

Cyklisté a běžci se drží koridoru Mánes – Výtoň, kdy se na jedné straně u Mánesa dostávají po rampě na náplavku a na druhé straně za Železničním mostem se vrací na horní část nábřeží. Trasa je samozřejmě obousměrná. Tento úsek se zdá být zcela logický, jelikož další přístupové body na náplavku vedou pouze po schodech a využívají je tedy výhradně pěší návštěvníci. Ty nejvíce proudí od Palackého náměstí, kde ústí stanice metra Karlovo náměstí a také je zde tramvajové zastávky velkého množství tramvajových linek.

V pozdějších odpoledních hodinách začíná náplavka „ožívat“ okolo páté hodiny, postupně se plní a začínají se vytvářet i různé skupinky návštěvníků, které v dopoledních a poledních hodinách vidět příliš není. Lidé proudí sem a tam od jednoho konce náplavky k druhému, začínají se plnit místa u jednotlivých podniků a i na lodích kotvících u břehu začíná být rušněji

Ve večerních hodinách situace s návštěvností na náplavce kulminuje a vyskytuje se tu také nejspíše nejvíc turistů během dne. Také se v tomto čase odehrává nejvíce „kulturních“ akcí. Jedná se především o živou hudbu buď k poslechu, nebo i k tanci.

Čistým odhadem bych řekla, že návštěvnost na náplavce je půl na půl muži a ženy, věkově v rozmezí asi tak 25-45 let. Ráda bych dodala, že se nejedná o statistický výpočet, nýbrž pouze o hrubý pozorovací odhad.

V den pořádání Farmářských trhů se skladba návštěvníků poněkud obměňuje. Více sem míří ženy, buď samotné, nebo i s rodinami a dětmi. Samotní muži se na Farmářských trzích vyskytují poskrovnu. Kromě víkendových akcí děti na náplavce příliš vidět nejsou (viz obrázek č. 3).

4. 4. 2. Vizuální a užitná stránka

První, co člověka, který náplavku navštěvuje již pár let, trkne do oka je opravdu velké množství lodí kotvících při břehu. Za posledních cca pět let se tento počet velmi rapidně zvedl. Pro mě osobně jsou určitý rušivý elementem. Rozhodně působí jako vizuální bariéra nejen při pohledu na Pražský hrad, ale i při tak oblíbeném posedávání na nábřežní zdi při pohledu na Vltavu. V blízkosti těchto lodí se při břehu drží nepříjemná špína, která by se pravděpodobně rozptýlila, pokud by lodí bylo méně (viz obrázek č. 4). Tyto lodě navíc velmi lehce sklouzávají k velké produkci reklam a komerci celkově. Loď stylizovaná do výrobce jednoho nejmenovaného druhu rumu je toho jasným důkazem. Na takové místo jako je náplavka se dle mého názoru nehodí (viz obrázek č. 5).

Jako vizuálně velice nesympatický jev shledávám grafity malby, které se objevují nejen na zdech náplavky, ale také na kontejnerech na odpad a na přenosných toaletách (viz obrázek č. 6).

Jak avizovali Vladimír Fialka a Jakub Hendrych z IPR došlo z jejich strany ke sjednocení odpadkových košů, což je sice pravda, většina košů je stejného typu, ale například na začátku náplavky od Mánesa se vyskytuje jeden odpadkový koš, který tu

pravděpodobně zůstal omylem a výsledný dojem trochu kazí. Co se množství odpadkových košů jedná, je pravděpodobně dostatečné. V odpoledních či večerních hodinách se začínají velmi plnit, nicméně větší množství košů by pravděpodobně bylo vizuálně nepříjemné. Další rušivý vliv vytváří kontejnery, které se na náplavce vyskytují. Odpadové hospodářství se řešit musí, nicméně by možná bylo vhodnější vybrat nějaké lépe „padnoucí“ kontejnery (viz obrázek č. 7).

Jako velmi tristní se mi jeví řešení toalet. Přenosné WC je dle mého názoru do takového prostoru nešťastným krokem. Působí velmi nedůstojně. Toalety se též nachází ještě v kobkách, konkrétně v kobce č. 3 a č. 8. Tímto způsobem provozované toalety se mi zdají v pořádku, nicméně jejich množství na letní měsíce jistě nestačí, kapacita je proto doplňována nevhodnými přenosnými toaletami (viz obrázek č. 8).

4. 4. 3. Střety zájmů

Při pozorování v této kategorii jsem se nejvíc soustředila na střety cyklistů a peších uživatelů náplavky. V dopoledních a poledních hodinách není naprostý problém. Cyklisté se drží na vydlážděných pruzích pro ně původně určených. Když se na nich procházejí pěší, cyklisté je ve většině případů objedou a pokračují dál v jízdě. V některých momentech uhýbají pěší cyklistům, nicméně to nepůsobí tak, že by někdo někoho ohrožoval a opravdu to působí jako celkem pěkná symbióza.

V pozdějších odpoledních a večerních hodinách cyklisté z náplavky pomalu mizí. Pravděpodobně se přesouvají na horní část nábřeží. V této době se zdá průjezd náplavkou prakticky nemožný. Když některý cyklista přesto zkusí v tuto dobu projet přes náplavku, nestává se, že by se nemusel nohou dotknout země. Dost často musí z kola sesednout a vést ho, nicméně na mě někteří působí takovým dojmem, že tuto cestu si vybrali sami i z toho důvodu, aby se mohli například zastavit u některého z podniků nebo třeba na chvíli zaposlouchat do tónů hudby.

4. 4. 4. Dopad na životní prostředí a bezprostřední okolí

Skutečně viditelným dopadem na životní prostředí je znečištění Vltavy. Konkrétně mám na mysli zahazování cizích objektů do řeky. Jedná se především o plastové kelímky od nápojů a nedopalků cigaret. Tím jak lidé sedí při nábřežní zdi, jsou řece velmi blízko a zřejmě je to varianta, která se jim nabízí.

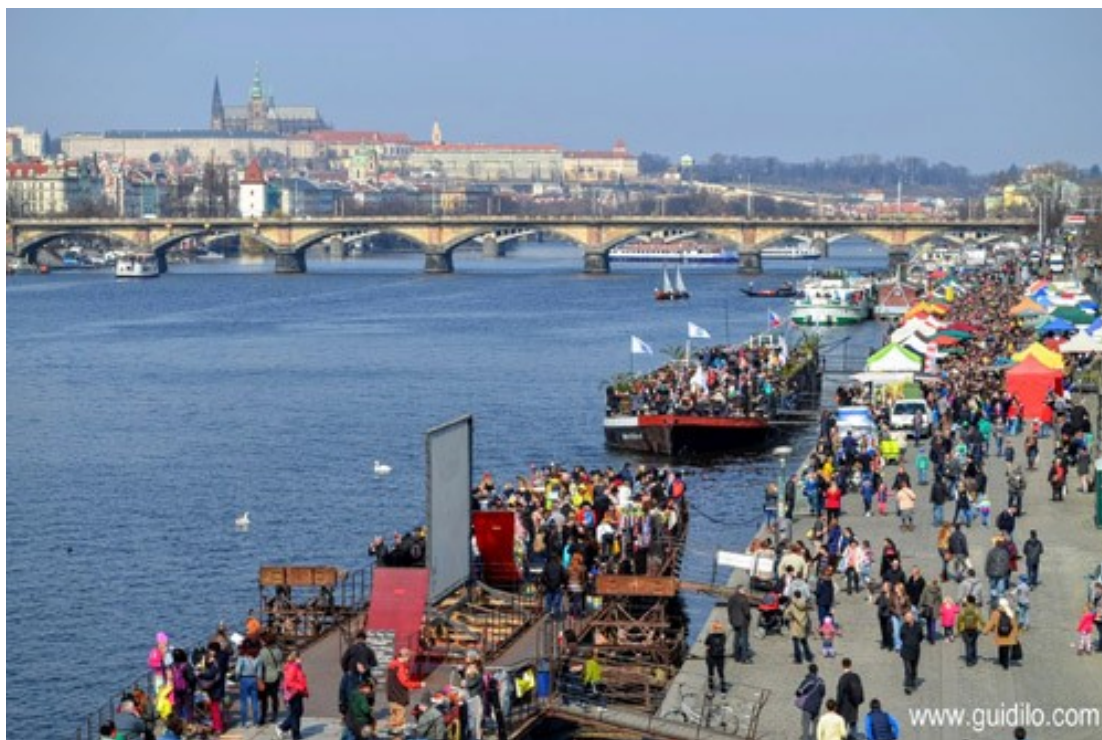
Dalším „viditelným“ dopadem na životní prostředí je určitě hluk. V pozdějších odpoledních hodinách a večer při hudebních produkcích bývá hluk opravdu silnější, nicméně to, jak působí na obyvatele domů na nábřeží, si netroufám odhadovat.

4. 4. 5. Pozorování Etnologický ústav

V rámci analýzy uživatelů a užívání městského veřejného prostoru hlavního města Prahy ve vedení Etnologického ústavu AV ČR proběhlo zúčastněné pozorování na náplavce roku 2014, nicméně toto pozorování nepřináší další poznatky, které by mohly rozšířit můj vlastní výzkum. [Beranská, Uherek 2014: 49-50]

Obrázek 2 Náplavka přes den. Foto: autorka

Obrázek 3 Farmářské trhy [Web 20]

Obrázek 4 Nepořádek při břehu Vltavy. Foto: autorka

Obrázek 5 Reklama na náplavce. Foto: autorka

Obrázek 6 Grafity. Foto: autorka

Obrázek 7 Kontejnery na náplavce. Foto: autorka

Obrázek 8 Nevhodné toalety. Foto: autorka

4. 5. Náplavka jako

V této kapitole se snažím reflektovat základní charakteristiky náplavky, které se objevují v teoretické části této práce, skrze názory jednotlivých respondentů.

4. 5. 1. Náplavka a doprava

Ačkoliv je náplavka součástí cyklotrasy A2, o čemž mluvil jeden z respondentů, není příliš vnímána jako dopravní tepna. Ano cyklisté náplavku stále ve velké míře využívají, také to byl jeden z původních účelů, ke kterým náplavka sloužila, ale v současnosti je vedena v patrnosti respondentů hlavně jako prostor, který je určený spíše pěším návštěvníkům. Tato skutečnost je také zavedena v návštěvním řádu. Viz obrázek.

Obrázek 9 Návštěvní řád na náplavce. Foto: autorka

4. 5. 2. Náplavka jako trh.

Spojení náplavky a trhu se nabízí. Farmářské trhy jako takové jsou známé a ty na náplavce možná ještě víc. Trhy mají na náplavce jistě své místo. Myslí si to i respondenti, kteří toto spojení velmi vnímají. Mnoho z nich trhy na náplavce i navštěvuje. Farmářské trhy byly v minulosti jedna z prvních akcí, která se na náplavce začala konat. Lidé si na ně již zvykli. Určitě by však stálo za úvahu, jak lépe uspořádat rozestavení jednotlivých stánků, jak o tom mluvili Václav Fialka a Jakub Hendrych IPR, aby se otevřel vizuální prostor řeky a lidé ji tak mohli vnímat a při větších akcích, které na náplavku nalákají mnoho návštěvníků a zaplňují veškerý prostor.

4. 5. 3 Náplavka jako kulturní prostor/korzo

Náplavka kulturním prostorem bezesporu je, respondenti jsou stejného názoru. Koncerty, výstavy, divadelní představení, různé festivaly... Doufejme, že tomu tak bude i v minulosti. Existuje totiž obava, že pomalu ale jistě začíná náplavku zahlcovat stále více reklamy a komerce. To se projevilo v rozhovorech s návštěvníky náplavky i experty.

4. 5. 4. Náplavka jako politický/občanský prostor

Občanský prostor? Jistě v minulosti určitě. V době, kdy se z náplavek vymístila auta a začal se místo nich na náplavce objevovat „život“, dělo se tak hlavně díky zdola tvořeným aktivitám. Náplavku jako občanský prostor vnímají hlavně experti z IPR, respondenti z řad návštěvníků náplavky ji takto nereflektují. Možná i proto, že ne každý běžný občan si uvědomuje, jak vlastně fenomén náplavky začal a kdo za ním vlastně stojí.

4. 5. 5. Náplavka jako intimní prostor

Do výzkumu jsem vstupoval s předpokladem, že intimita jako taková se projevuje spíše v prostoru soukromém a ve veřejném prostoru se příliš projevovat nebude. Náplavka a intimita pro mě představovaly dvě neslučitelné věci. Někteří návštěvníci náplavky mne však přesvědčili o opaku. A to hlavně ti, kteří se během svých návštěv vyhýbají odpolední a večerní špičce. Běžci, maminky s kočárky, návštěvníci na procházce se psem, hoch, který si přišel namalovat pár výhledů. Jsem

ráda, že na náplavku stále míří lidé, kteří chtějí zažít ten pocit, že prostor náplavky je tam pouze pro ně a jsem ráda, že se jim to stále zatím daří.

5. Závěr

Výzkumným problémem mé diplomové práce je využití náplavky na Rašínově nábřeží, její praktický provoz, střety zájmů jednotlivých aktérů a dopady na životní prostředí a bezprostřední okolí.

V současné době plní náplavka kulturně společenskou funkci, a to hlavně z pohledu návštěvníků náplavky. Všech dvanáct respondentů mělo veskrze pozitivní názor na celý fenomén náplavky. Koncept náplavky jako jakéhosi kulturního prostoru se promítá v odpovědích všech respondentů.

Poněkud opačný názor přinášejí experti. Je to dáno pravděpodobně tím, že do dané problematiky více „vidí“. Ve svých tvrzeních se neshodují tolik, jako se shodovali návštěvníci náplavky. Jako jeden z největších problémů vidím v minimální koncepci náplavky a celého jejího spravování. Firma Trade Centre Praha odvádí průměrnou práci, možná je to i tím, že náplavka není jejich jediným „projektem“. Pozice správce náplavky je dle mého názoru dobrým počinem, který vyvstal z Koncepce pražských břehů, nicméně se od původní vize poněkud odklonil. Původně se mělo jednat o člověka, který se bude věnovat pouze nábřežím a bude spolupracovat s komisí odborníků. Netvrdím, že správcem musí být nutně jedna osoba, dobrou volbou by mohla být klidně nezisková společnost, ale určitě by mělo jít o subjekt, jehož hlavní náplní bude správa pražských nábřeží. Mohlo by tak dojít k vytvoření soběstačného ekosystému, kdy by například peníze, které by se na náplavce utržily, vracely zpět do její správy. Samozřejmě nejde pouze o náplavku na Rašínově nábřeží. Kulturní management, jak tvrdí Vladimír Fialka z Institutu plánování a rozvoje, by si zasloužila všechna nábřeží v Praze. Dobré by bylo je diferencovat dle určitých aspektů. Náplavka na Rašínově nábřeží by mohla nadále plnit funkci kulturního prostoru, který by si určitě zasloužil omezení reklam a komerce. Ta by se zčásti mohla přesunout na druhý břeh na Smíchovskou náplavku a mohlo tak dojít k většímu oživení levého břehu Vltavy a nalákání více návštěvníků, čímž by se mohlo náplavce na Rašínově nábřeží trochu ulevit. Ostatní nábřeží v Praze, například Dvořákovo nebo nábřeží Ludvíka Svobody, se využívají především jako přístaviště, ke kotvení různých výletních lodí. Na těchto místech by se mohly podporovat především akce spojené s loděmi, jako například akce

Lodě na vodě, o které mluvil Václav Vondrášek, nebo mohou sloužit pro pohyb cyklistů, běžců i chodců v mnohem větší míře, než třeba náplavka na Rašínově nábřeží, potažmo Smíchovská náplavka.

To proč se takový kulturní život vyvinul právě na náplavce na Rašínově nábřeží, je především dáno dobrou dostupností. Na Palachově náměstí, které se rozprostírá na horní hranici nábřeží, ústí stanice metra a jezdí zde i množství tramvají. Dalším důvodem, který rezonoval jak ve výpovědích expertů, tak i návštěvníků náplavky, je fakt, že na pravý břeh nábřeží svítí sluníčko a nabízí krásný výhled na Pražský hrad. Od Vladimíra Fialky též zaznělo, že podstatnou věcí jsou pro něj kobky, které poskytují určité zázemí, jak pro jejich nájemce, tak pro samotné uživatele náplavky například v tom, že nabízejí prostor pro toalety.

I když z mého malého vzorku respondentů vyšlo najevo, že až tak velký zájem o účast na rozhodování, o participaci, na náplavce na Rašínově nábřeží není, určitě bych se této myšlenky nevzdávala. Řekla bych, že respondenti se trochu zalekli jakési aktivní participace, kdy by museli sami něco vymýšlet, navrhovat, kdy by zkrátka museli sami zahájit nějakou akci. Troufám si říci, že o pasivnější participaci by zájem byl. Rozhodně jsem si vyzkoušela, že návštěvníci náplavky jsou sdílní, komunikativní a když už se s vámi dají do hovoru, nemají žádný problém vyjádřit názor. Určitě by stálo za to, o takové možnosti přemýšlet. Nejvíce se mi k takovému činu nabízí Institut plánování a rozvoje, který, jak mi Vladimír Fialka s Jakubem Hendrychem sdělili, má s určitou formou participace zkušenost. Zřejmě by nebylo špatné pojmout téma náplavky z trochu jiné strany, než jak tomu bylo v Koncepci pražských břehů, kde mi chyběl nějaký občanský faktor. V tomto dokumentu se s veřejností nikterak nepočítalo, byl vytvořen pouze expertními znalostmi, proto si myslím, že názor návštěvníku by mohl být dobrým zdrojem informací.

Jak jsem již zmínila, jedním z problémů současné náplavky je komerce a velké množství reklam v takto významném prostoru. Tento názor rezonoval jak mezi návštěvníky náplavky, tak mezi experty. Je třeba reklamu více regulovat. Billboardy u silnic regulaci také podléhají, sice kvůli přízemnějšímu důvodu, a to aby neodpoutávaly pozornost řidičů, ale proč toto nepovznést na trochu vyšší úroveň. Jedná se o prostor v historickém centru Prahy a proč tuto historii zašlapávat množstvím reklam a dělat z něj nákupní centrum.

Do výzkumu jsem vstupovala s předpokladem, že střety zájmů jednotlivých aktérů budou na náplavce velmi viditelným jevem. Především se mělo jednat o střety cyklistů a pěších chodců. Hlavně z pozorování a rozhovorů s návštěvníky náplavky vyplynulo, že tomu tak úplně není. Řekla bych, že k větším konfliktům dochází minimálně. Já sama jsem během pozorování nebyla svědkem žádného. Myslím, že za dobu fungování náplavky se tento problém vykrytalizoval do takové fáze, že jednotliví návštěvníci si na sebe tak nějak zvykli. Cyklisté se po náplavce prohánějí hlavně v době, kdy se tam neobjevuje tolik lidí. V časech, kdy se začíná zaplňovat, buď prostě sesednou z kola, nebo svou trasu vedou přes horní část nábřeží. Nicméně by určitě stálo za uvážení, jak trochu cyklistům průjezd přes horní část nábřeží zlepšit.

Dopad náplavky na životní prostředí a bezprostřední okolí? Respondenti z řad návštěvníků náplavky nemají pocit, že by náplavka příliš negativně životní prostředí ovlivňovala. Nejčastěji se skloňovalo slovo hluk, jakožto prakticky jediný podstatný dopad na bezprostřední okolí. V dopadu na životní prostředí jistě stojí za zmínku jistě znečištění Vltavy, kam návštěvníci odhazují různé předměty. Až na Václava Králíčka a Daniela Mourka ani experti neshledávali důvod, proč náplavku označit za něco, co škodí životnímu prostředí. Respektive si myslí, že škodí tak nějak přiměřeně. V této oblasti existuje jistě také potenciál, jak správu tohoto místa zlepšit. Pokud jde o hluk, jisté řešení je to, které zmiňoval Vladimír Fialka, a to snažit se hlasité hudební produkce posunout dále k Železničnímu mostu, kde není tak hustá bytová zástavba a hluk by tak nemusel obyvatelům příliš vadit. Následně by měl správce nábřeží pravděpodobně ve spolupráci s městskou policií hlídat případné překračování povolené hlasitosti hudby a dodržování „nočního klidu“. Dále je dle mého názoru na správci náplavky, aby měl pod dozorem znečišťování Vltavy v okolí náplavky a také celého prostoru náplavky, například vhodně umístěnými cedulemi, nebo možností posílením hlídek městské policie.

Na poli veřejného prostoru vyvstává spor o tom, jak ho nejlépe spravovat, a sice to, zda participovat s širokou veřejností či nikoliv. Václav Králíček jako zastánce kritického názoru si myslí, že participace není žádaná a správnou cestu vidí v poněkud direktivním řízení věcí veřejných především skupinami expertů. Na opačné straně existuje názor, že participace je rozhodně krok správným směrem, avšak shoda už nepanuje v tom, jak by participace s veřejností měla probíhat. Způsob, jak tento spor vyřešit je jednoduchý, smíření těchto rozdílných názorů nabízí bezesporu strategické

plánování, o kterém již byla řeč v teoretické části této práce. Výsledky a poznatky ze strategického plánování by se dále měly promítnout do územního plánování. Tam bychom se měli rozhodnout, jak jednotlivá nábřeží nejlépe spravovat. Důležitým principem, dle kterého bychom měli postupovat je jistě princip diferenciacce, díky kterému si vlastně můžeme říci, jak nábřeží spravovat a hlavně jakým způsobem. Kde ponechat břehy spontánnímu životu a původnímu geniu loci a kde jít cestou kvalitativního rozvoje. Kvalitativního proto, aby na úkor rozvoje, nedocházelo k ničení ekosystémů, ani těch urbánních. Úplným základem by však měl být regionální rozvoj, ten totiž vidí Prahu jako celek se všemi jeho částmi a vazbami mezi nimi.

6. Seznam použité literatury

- Brundtlandová, Gro Harlem. 1991. *Naše společná budoucnost*. Praha: Academia.
- Čelakovský, Jaromír. 1882. *Právo obce Pražské k řece Vltavě*. Praha: vl. n.
Dostupné na <http://kramerius.mlp.cz/kramerius/MShowMonograph.do?id=5481> 15. 5. 2016 14:32
- Dudák, Vladislav. 2011. *Prahou po Vltavě*. Praha: Práh
- Gehl, Jan. Svarre, Birgitte. 2013. *How to study public life*. Washington DC: Island Press.
- Hendl, Jan. 2005. *Kvalitativní výzkum. Základní metody a aplikace*. Praha: Portál.
- Hubert, Miroslav. 2012. *Na Vltavě v Praze. Jak bylo a jak je*. Praha: Mare-Czech
- Jungmann, Jan. 2005. *Zaniklé Podskalí. Pražské jezy, mlýny, vodárny a nábřeží*. Praha: Muzeum hlavního města Prahy
- Kol. autorů. 2013-2014. *Vyhodnocení povodní v červnu 2013*. Praha: Ministerstvo životního prostředí. Dostupné na <http://voda.chmi.cz/pov13/pov2013.pdf> 14. 10. 2016. 19:20
- Kratochvíl, Petr. 2015. *Městský veřejný prostor*. Praha: Zlatý řez
- Kratochvíl, Petr. ed. 2012. *Architektura a veřejný prostor*. Praha: Zlatý řez.
- Melková, Pavla. 2014. *Koncepce pražských břehů*. 2014. Praha: Institut plánování a rozvoje
- Melková, Pavla. et. al. 2014. *Strategie rozvoje veřejných prostranství*. Praha: Institut plánování a rozvoje
- Olsen, Wendy. 2004. *Triangulation in social research: Qualitative and quantitative methods can really be mixed*. In: *Developments in Sociology*. ed. M. Holborn. Ormskirk: Causeway Press
- Pospěch, Pavel. 2013. *Městský veřejný prostor: interpretativní přístup*. In: *Sociologický časopis*. 2013, Vol. 49, No. 1, 75-100.
- Srauss, Anselm. Corbinová, Juliet. 1999. *Základy kvalitativního výzkumu. Postupy a techniky zakotvené teorie*. Brno: Albert; Podané ruce.
- Vondrášek, Václav. 2013. *Veřejné prostranství*. In: *Stavební právo Bulletin*. 2016, No. 1, 52-54.
- Reichel, Jiří. 2009. *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Praha: Grada Publishing.

Rynda, Ivan. 2000. *Trvale udržitelný rozvoj a vzdělávání*. In: Sborník z konference Hledání odpovědí na výzvy současného světa. Praha.

Soukup, Jiří. 1905. *Pražské jezy, mlýny, vodárny a nábřeží*. Praha: Weinfurter

Státníková, Pavla. 2012. *Zmizelá Praha. Povodně a záplavy*. Praha: Paseka.

Svobodová, Zlata. Jan, Havel. Sdružení JODI. 2001. *Historie voroplavby na Vltavě*. Praha. Dostupné na <http://www.plavba.cz/vor2000/vor-historie.html> 10. 5. 2016. 13:57

Vltavan Čechy. 2000. *Stručná historie voroplavby na Vltavě*. Praha. Dostupné na <http://www.vltavan.cz/> 10. 5. 2016. 17:46

Uherek, Zdeněk. Beranská, Veronika a kol. 2014. *Analýza uživatelů a užívání veřejného městského prostoru hl. m. Prahy*. Praha: Etnologický ústav AV ČR.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), paragraf § 34.

Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, paragraf § 6.

Internetové zdroje:

Web 1 <http://www.praha1.cz/cps/archiv-tiskovych-zprav-tiskova-zprava-2007-2.html> 25. 5. 2016 12:48

Web 2 <http://www.praha1.cz/cps/napsali-o-nas-5073.html> 25. 5. 2016 12:59

Web 3 <http://www.tcp-as.cz/spravovane-nemovitosti> 2. 6. 2016 10:12

Web 4 <http://prazskenaaplavky.cz/historie> 25. 5. 2016 14:33

Web 5 <http://www.iprpraha.cz/clanky/stitek/N%C3%A1plavky> 25. 5. 2016 14:34

Web 6 <http://www.paroplavba.cz/plavby-po-vltave> 25. 5. 2016 15:02

Web 7 <http://lodebohemia.cz/sluzby> 25. 5. 201 15:05

Web 8 <http://www.farmarsketrziste.cz/trziste-naplavka/farmarske-trhy-a-verejny-prostor-dulezite-odbytove-misto-rodinnych-farem> 2. 6. 2016 18: 47

Web 9 http://www.bajkazyl.cz/?page_id=18 4. 6. 2016 11:38

Web 10 <http://prazskenaaplavky.cz/> 19. 11. 2016 19:28

Web 11 <https://www.facebook.com/NAPLAVKA/> 19. 11. 2016 19:30

Web 12 <https://www.stream.cz/gebrianvs/767962-gebrian-vs-naplavka> 19. 11. 2016 19:33

Web 13 <http://zpravy.e15.cz/domaci/udalosti/verejny-prostor-co-si-nevytvoris-sam-to-mit-nebudes-1303352> 19. 11. 2016 19:45

Web 14 <http://www.farmarsketrziste.cz/> 15. 10. 2016 18:29

Web 15 http://www.mzp.cz/cz/mistni_agenda_21 18.5. 2016 16:54

Web 16 <http://www.iprpraha.cz/clanek/343/co-ipr-praha-dela> 8. 9. 2016 18:23

Web 17 <http://nadacepartnerstvi.cz/Verejny-prostor-a-doprava> 8. 9. 2016 18:37

Web 18 <http://www.prague.eu/cs/objekt/mista/1765/naplavka-rasinovo-nabrezi>
17. 11. 2016 10:47

Web 19 <http://www.h-aluze.cz/2015/01/30/dnes-uz-po-naplavce-pobiha-mnoho-generalu/> 17. 11. 2016 16:48

Web 20 <http://travelmag.co.uk/2015/10/20-things-to-see-and-do-in-the-czech-capital-prague/> 3. 4. 2017 10:50

Web 21 <http://www.regionalnirozvoj.cz/index.php/regionalni-rozvoj.html> 27. 4. 2017 18:08

Další zdroje:

Přednášky Rynda Ivan. Kurz politika a ekonomie trvale udržitelného rozvoje. Prezentace powerpoint 2014. Poskytnuto přednášejícím.

7. Přílohy

Seznam příloh

- Příloha 1 Scénář expertní rozhovor
- Příloha 2 Expertní rozhovor Vladimír Fialka, Jakub Hendrych
- Příloha 3 Expertní rozhovor Václav Vondrášek
- Příloha 4 Scénář rozhovor s návštěvníkem náplavky
- Příloha 5 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 1
- Příloha 6 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 2
- Příloha 7 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 3
- Příloha 8 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 4
- Příloha 9 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 5
- Příloha 10 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 6
- Příloha 11 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 7
- Příloha 12 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 8
- Příloha 13 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 9
- Příloha 14 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 10
- Příloha 15 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 11
- Příloha 16 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 12
- Příloha 17 Vyjádření odboru Magistrátu hlavního města Prahy, Odbor kontrolních činností
- Příloha 18 Projekt diplomové práce
- Příloha 19 Seznam tabulek
- Příloha 20 Seznam obrázků

Příloha 1 Scénář expertní rozhovor

Co je to veřejný prostor?

Existují nějaká kritéria, dle kterých by se dalo zhodnotit, zda je daný veřejný prostor kvalitní či nikoliv?

Co je pro vás ukázka kvalitního (kvalitně využívaného) veřejného prostoru? Je to nějaké konkrétní místo nebo je to spíš nějaká ideální forma veřejného prostoru.

Co pro Prahu náplavky znamenají? Jsou cenným veřejným prostorem?

Sledujete téma náplavek delší dobu? Uvědomujete se, kdy vlastně vzniká tento fenomén?

Má či měla pro Vás náplavka nějakého ducha, genia loci?

Setkala jsem se s termínem vytěžování veřejného prostoru. Je to případ i náplavky na Rašínově nábřeží?

Znáte Konceptci pražských břehů?

Je dobře, že něco takového vzniklo?

Co je podle Vás největším problémem na Rašínově nábřeží?

Jaká je Vaše vize užívání náplavky na Rašínově nábřeží?

Myslíte si, že na náplavce na Rašínově nábřeží dochází k nějakým střetům zájmu v rámci toho, jak se náplavka využívá?

Jak je možné tyto střety případně řešit?

Myslíte si, že občané mají zájem podílet se na spolurozhodování o pražských březích?

Myslíte si, že to, jak se náplavku vcelku extenzivně využívá, má nějaký větší vliv na ŽP?

Co ostatní bezprostřední okolí, může tím nějak trpět, nebo naopak mu to prospívá?

Příloha 2 Expertní rozhovor Vladimír Fialka, Jakub Hendrych

H: TCP má ve správě Rašín, Smíchov a Dvořákovo nábřeží nebo vlastně tu náplavku. Co se týká stavu, který probíhal po vydání koncepce, my jsme se snažili nějakým způsobem detailněji zapracovat na těch jednotlivých lokalitách, nejvíce jsme pracovali právě na Rašínu, kde vzniklo nějaké schéma, například rozmístění v rámci trhu, také se pracovalo hodně s rozmístěním lodí a podobně, něco bylo z toho navrženo, v podstatě do realizace z toho vypadla do současné doby pouze změna dopravního režimu a změna vymezení parkování a v podstatě další věci běží trochu mimo nás. Ještě asi věc, která se podařila, ve spolupráci s námi jsou nové odpadkové koše, které jsou tam někdy od dubna, které jsou rozmístěny na Rašínu a Dvořákovi. Pokud vím, tak měly by se rozšířit i na Smíchov časem a současně v přípravě je projekt Nábřežní lavice.

A jaké jsou ty věci, které jdou mimo vás?

F: Všechno. Celá ta věc nemá moc koncepční koordinaci. Sice je založená... Celou tu věc vlastní správa majetku. To je vlastně odbor magistrátu, který má na starosti majetek a většinu ulic spravuje TSK (technická správa komunikací), ale ty náplavky byly vyčleněné pro nějakou akciovou společnost a prostě trošku jinak fungují majetkově a správně. Takže na městě je nějaká akciovka a to je ten správce nábřeží a ty mají ty stránky prazskenauplavky.cz.

Takže správce není jedna osoba, ale to ta akciovka?

F: Právně je to organizace a na starosti tu agendu má víceméně jeden člověk, smlouvy uzavírá už magistrát, protože ten má právo uzavřít smlouvu na pronájem...

H: Ale do třiceti dnů to uzavírá přímo TCP.

F: Takže je to tam hodně takové zamixované.

H: Když chcete pronajmout prostě jako náplavku na týden, tak jdete za tím správcem a on v podstatě nemá de facto povinnost to s někým řešit, v momentě, kdy chcete dlouhodobě nějaký pronájem, třeba kobky, tak v ten moment se to musí řešit dokonce snad přes radu myslím nebo majetkovou komisi myslím.

To asi není úplně praktické.

F: Není no. A hlavně se to těžko mění, vůbec ovládá a potom když to chcete měnit, tak je to ještě těžší. My jsme tam objevili hodně takových historických smluv, kde někteří lidé si pronajímají za strašně lacino a nikomu se to nechce revidovat ty

smlouvy a podobně. Ty největší „ležáci“ jsou ty Botely například, Admirál a potom věci, které vznikly v 60. letech v Praze, asi tu chyběly hotely nebo to byla vyšší třída těch hotelů a teď to tam přežívá, má to nějakou svojí klientelu, já nevím, jestli z Ruska...ten Admirál je takový hodně pofiderní. Jako neznám jejich podnikatelský koncept, ale nějak tam žijí. Majetkově je to strašně nepřehledné území, jako kdo vám dá povolení, co tam máte dělat a tak...

F: To Rašínovo nábřeží vzniklo v období, kdy o to nikdo nejevil zájem a vlastně se to tak pronajalo. Někdo, kdo zrovna přišel, že tam chce něco dělat, tak mu to střelili a aspoň z toho měli nějakou korunu. No a teď když je to tam už dlouho, už to bude deset let pomalu, tak už ty aktéři, kteří tam přišli, tak vytvořili nějakou hegemonii a už tam vlastně nechťejí pouštět nikoho moc dál, protože zvýšili strašně atraktivitu, občas tam pronikne někdo nový. Teď je tam například ta nová kobka vedle Bajkazyly, to je prostě klokánek, či co.

Takže vlastně člověk nemá ani moc šanci se tam zvenku dostat?

F: Jako například i ty plavidla, většinu z nich vlastní jedna společnost, například i ten Avoid, ten rezavý i ty nové platformy, co tam teď vznikly, to je všechno jedna společnost, která to například pronajme někomu dál, například Ivo Slavíkovi ten Avoid, některé provozuje sama ta Pražská paroplavební společnost, to je vlastně společnost, která vlastní ty parníky, to je firma, která má 150 let, která byla vlastněná městem...

Co si myslíte, že je největší problém na Rašínově nábřeží?

F: Z jakého pohledu?

Z Vašeho

F: Já bych pominul úplně tu architektonickou stránku, ta, mám pocit, je až taková sekundární. Mně asi nejvíc vadí to, že je to velmi populární místo, které už velmi výrazně spoluvytváří image města, i pro turismus, ale i pro ty obyvatele a město nemá koordinovanou správu toho území a vždycky je to jen takové parciální. Vlastně se to nedá uchopit manažersky a budeme to dále vyvíjet a musíte do toho lézt vždycky z pěti konců a rozklíčovat tam kdo s kým zrovna a kdo s kým ne.

H: Ještě v návaznosti k té struktuře města to současně není takové to gró, za kým si každý jde. Že si to prostě nevezme přesně zcela jasně nějaký radní pod sebe a ten si to řídí. V jednu chvíli ta snaha byla a celkem to i jako fungovalo, za Hudečka, ale teď v podstatě jak je to předané až dalšímu subjektu, je to pod správou majetku a ta to

předala dál zase nějaké akciovice...nejsou tam ty páky na to, jakým způsobem to má směřovat. Není tam jasná ta vize.

F: A projevuje se to tak, že například my jsme měli snahu nastavit nějaké pravidla, kde jaká loď má stát a například, kde jaké aktivity dělat, kde nedělat i kvůli těm prostorovým limitům, kvůli nějakým odpadům a elektřině a podobným věcem. Chtěli jsme podpořit to, aby se pronajímali věci spíše dál (směrem k Železničnímu mostu), aby se netlačili všichni k tomu Bajkazylu a nebyly jsme schopní to vlastně vůbec prosadit, protože pak už jsme neměli politické krytí, takže ten odbor se už choval úplně utilitárně, jako že to pronajmu, tak to pronajmu, vůbec nepřemýšlí komu a proč a vlastně se to nedá žádným způsobem dál posunout nebo regulovat a druhá věc je například koše, strašně dlouho nám vůbec trvalo, než jsme toho technického správce přesvědčili, že tam má být nějaký jiný koš než ten hnusný, protože už to vnímáme jako nějaké místo, které je na očích, tak měli bychom tam dát například hezký koš.

H: No a když ho tam konečně dáme, tak ta správa vypadá takovým způsobem, to je fotka z 23. 6. a tohle je fotka z minulého týdne (ukazuje fotky posprejovaných odpadkových košů). Jako je tam koš, který je vytrhnutý, posprejovaný a jediný rozdíl je v tom, že má o tři nebo o dvě nálepky víc. Mě to z tohoto hlediska přijde, jako že se tam ten správce skoro ani neprojde.

Co má ta firma tedy v popisu práce, tohle by asi měli řešit, ne?

F: No oni se teď zaměřují podle mě na to, aby bylo spíš vše „zasmluvněné“, aby tam nebyla vysloveně nějaká černota, aby se platil nájem, protože před tím se stávalo, že tam například...nerad očerňuji Farmářské trhy, ale oni pět let měly nějaký zábor X a využívaly plochu desetkrát větší a neplatily žádný nájem a to bylo jen proto, že se o to ta správa majetku, ten odbor, pro který to bylo straně marginální téma, tak se o to vlastně vůbec nezajímal a každý si tam dělal co chce. A teď se tyto jako očividné věci snaží napravovat.

H: Fakt je ten, že když jsem se někdy Babil z Kontrou z Bajkazylu tak on vlastně říkal, že před tím to bylo z té strany města, jako že ten partner byl ještě mnohem víc nečitelný, kdežto dneska je ten partner jenom jeden a je to TCP. Takže z tohoto hlediska, těch smluv, to jakým způsobem platit a komu platit, je jasný.

Ale po vizuální stránce to ještě asi pokulhává...

H: No ono to má vždycky trošku i souvislost s úklidem, to, kdo je zrovna zasmluvněný jako úklidová firma, protože každá se tomu věnuje trošku jinak, tam třeba

záleží na tom, jaké jsou tam akce, občas to tam některá firma uklidí ráno a pak už se tam celý den neobjeví, druhá firma funguje tím způsobem, že když jim zavoláte, tak oni tam do půl hodiny nebo do hodiny přijedou a douklidí to. V jeden moment byl docela velký problém, že ten úklid byl hodně minimální.

F: Ještě se nám například podařilo, že jsme zaktivovali živnostenský odbor, který má na starosti například i černou reklamu, prostě nějaký převěs a on to jde řešit, oni se zaměřili, i na náš apel na náplavku a tam zrušili několik černých reklam, tak to si myslím, že to z té vizuální stránky tomu pomohlo. Ale bylo to takové, že my jsme to neměli vůbec na starosti, akorát jsme se o to zajímali, tak jsme někoho aktivovali, ale správně by to měl řešit ten správce nábřeží, co se týká toho vizuálu. To je ten úklid, dejme tomu nálepky, reklama... a k vizuálu se dá připojit například takové ty budky na nástupních můstcích, to je ten Tyrš, taková zeleno-bílá loď, tak ten má vlastně dost škaredé budky, kde on čepuje pivko, měl by to být vlastně pouze nástupní ponton a on si tam postavil chatku a tam čepuje pivo, ale čepuje i na té lodi, takže by to nemusel mít. Ale není taková síla, toho správce to není taková priorita, hodně těch věcí není jako něco protizákonného, ale je to o tom mluvení, jako že, tak všichni budeme mít bílé slunečníky nebo všichni tu budeme mít hezké můstky, které budou všechny černé, nebo já nevím, budou všechny rezaté, to je jedno, ale, je to hodně neformální, hodně se toho dá nastavit přes nájemní smlouvy a to on nedělá. Nejde tak do hloubky a vlastně on je člověk, který tomu ani moc nerozumí, jako takový technik, takže kdyby to chtěl, tak on tomu sám nerozumí a neumí to nastavit.

A to byl nějaký konkurz na tohoto člověka?

F: Byl no, bylo výběrové řízení.

A kdo to je?

F: Jmenuje se Jan Nejedlý a je to člověk, který pracoval v Povodí Vltavy, ty se například starají o břehy, bagrují bahno, když se zanese řeka, ale on je státní podnik, úřad, není mezi lidmi, nejedná s lidmi.

Mohla bych se zeptat na vztah chodci X cyklisti. Co si o tm myslíte?

H: Došlo ke změně dopravního režimu, tak původně tam na těch hladkých pásech byla značená primární cyklostezka a ty pásy byly vlastně vyhrazené pro cyklisty a součástí té změny dopravního režimu bylo to, že se z toho stala pěší zóna, která je s povoleným vjezdem kol, ale už tam není vyhrazený přesně pruh, tady jezdí jenom kola a současně i značením byla vlastně posílena horní úroveň toho nábřeží tak, aby bylo

naznačené, že po náplavce se může, ale spíše je to řekněme nějaká rekreační trasa a ne úplně ta hlavní. Myslím si, že teď už to funguje trochu líp, ty cyklisti už si na to trochu zvykli, že to je nějaká smíšená zóna, kde prostě nemají ten vyhrazený pruh a už tam asi nedochází k takovým věcem, že když neuhnete z toho pruhu tak vás skoro přejedou. Myslím si, že teď je to v takovém režimu, ve kterém by to být mělo.

Je pravda, že jsem tam teď byla a chvíli jsem pozorovala přímo tohle (střet cyklistů s chodci) a funguje to, ale neumím si to představit při tom večeru, kdy je tam mnohem víc lidí, kdy se může stát, že se tam ty lidi nakumulují na těch pásech...

H: Tak v ten moment je to v podstatě o tom, že by tam jezdit neměli

F: Jako ta trasa po nábřeží, po náplavce má alternativu po té horní úrovni, z dopravního hlediska je tam vždycky průjezdnost a tam by měla prostě fungovat ta výchova a zdravý rozum, z toho dopravního hlediska je to ve správné kategorii, lepší nástroj neexistuje, navíc je objízdna trasa a teď už je to pouze v té mezilidské rovině, takže když se tam děje nějaký konflikt, tak je to spíš jen ze sociologického hlediska než z dopravního. Před tím tam byl vysloveně dopravně inženýrský problém a teď už to vlastně těmito nástroji se řeší, není tam žádná preference těch cyklistů z dopravního hlediska, teď už je to vlastně jen o lidech

H: fakt je, že komunita těch cyklistů bohužel asi není ještě moc tak velká, takže oni si to mezi sebou tak jako řeknou, prostě ty, co tam jezdí každý den, když tam jedete ráno v osm hodin není problém tam jet třicet, když tam pojedete v pět odpoledne, tak pojedete patnáct

F:... nebo pěšky. On tam není vyhrazený pruh pro cyklisty, z dopravního hlediska, ale samozřejmě ten fyzický pás tam je vydlážděný a to svádí k tomu, že to je ta cyklistická trasa, ale značené to není, takže jediné, co se ještě dá dělat, jako kdybychom chtěli jít dál, zrušit ten pás, aby to bylo vysloveně jednotná plocha, aby vlastně ty lidi nebyly naváděny na ten metr šířky, takže buď se dá ten metr rozšířit na čtyři metry, ale to už na některých částech znamená kompletně předlážit tu náplavku nějakou jinou dlažbou, třeba nějakou hladkou dlažbou, po které by se dalo, takže je potenciál v té fyzické změně, ale otázka, jestli by to památkáři dovolili, nebo jestli to vůbec chceme, jestli to nemá být tím místem toho konfliktu, možná je to fajn, prostě nemusíme všechno vyřešit dokonale.

A myslíte si, že na náplavce může docházet k nějakým dalším konfliktům, než jen cyklistů s chodci?

F: Další velký konflikt je hluk a to jsou ty majitelé těch domů a bytů na tom nábřeží, ty nechtějí být obtěžováni, protože tam vlastně něco vzniklo, co produkuje hudbu do deseti do noci, někdy i déle když se to protáhne a policisti to neuřiznou, takže oni tam vnímají hluk. To je velký problém a to je též jako legální, je tam právo produkce do deseti hodin. Je to zakotvené ve vyhlášce, v trestním řádu, takže to město se nedá žalovat, že by tam nelegálně povolovalo produkci, po té desáté by se to mělo hlídat a mělo by se to utnout na ty hladiny, které jsou přípustné v noci, takže tam není nelegální stav, ale je tam potenciál například u správce nábřeží, může to regulovat, že hlasité produkce umísťuje pouze v některých částech té náplavky, třeba kolem Železničního mostu, kde těch lidí bydlí méně. Ale dnes se to děje všechno kolem Avoid Café a Bajkazyly, tam jsou ty největší koncerty, ale tam bydlí i lidí nejvíce. Takže tam je po té organizační stránce ještě potenciál to vylepšovat.

H: Ještě je problém z hlediska možnosti kotvení na té náplavce, v podstatě jako teď je to nastavené tak, jestli si to dobře pamatuju, že každý kdo chce jenom pozastavit, musí mít smlouvu s provozovatelem přístaviště, protože Rašínovo nábřeží a Smíchovská náplavka je vyhlášené jako přístaviště, což samozřejmě prostě, když jedete po Vltavě a chcete si jen pozastavit, tak je problematické mít smlouvu s TCP, že můžete přijet, pozastavit.

F: Ten správce to vyřešil strašně represivním způsobem, že on tam jsou takové kotvící prvky, kde si můžete uvázat tu loď a on je všechny zakryl, takže tam nebylo možné se přivázat a vyžaduje, aby každý, kdo se tam chce přivázat, jako i malá lodička, která si přijede například ze Smíchova na pívko, tak vlastně musí mu zavolat a on to musí přijít odemknout, což je najednou takový úkon a proces, už to není takové spontánní a z jeho strany je nastavena spíš taková represivní regulace, což vyvolává konflikt. Necítím se kompetentní nacházet to řešení, já nevím, možná by bylo fajn to otevřít pro všechny a neřešit to. On to vlastně zakázal kvůli tomu, že tam hodně lidí začalo na černo prodávat alkohol například. Že tam někdo přirazil a prodával pívka a ten správce neměl kapacitu to kontrolovat a říct mu, nemáš nájemní smlouvu, vypadni. To je vlastně neformální řešení problému. A on to řešil tak, zamkneme všechno a každému tam zakážeme přirazit a tam se zvedla vlna nespokojenosti. To je taková třetí věc, že ta spontánnost, to přirozené využívání toho břehu na kotvení je vlastně výrazně omezené, kvůli nějaké asi neschopnosti toho správce.

Chtěla bych se zeptat na projekt Nábřežní lavice, to je nějak v procesu?

H: Byla na to zpracovaná studie a v současné době to je v přípravě v podobě prototypu, který by se ideálně příští rok měl instalovat, na kterém se budou zkoušet různé materiály. Jakým způsobem to odolává, například kdyby přišla povodeň, tak je to skvělá zkouška.

F: Doufejme, že přijde.

H: Asi budeme muset zavolat na povodí na Orlicku, ať ho pustí a pak uvidíme, z toho bude nějaký výsledek, po zpracování nějakých změn.

F: tady je například dobrý obrázek toho, že vlastně tu lavici jako investici chystá ještě nějaký jiný magistrátní odbor, odbor technické vybavenosti, takže jako máme odbor správy majetku, který to jakože spravuje to nábřeží, ale oni to delegovali na ten TCP a.s., ale ještě jiný odbor tam bude investovat, oni moc spolu nekomunikují, takže my tam chceme doplnit mobiliář, jsme iniciovali nějakou akci a teď se to vyprsklo do toho města a tam se něco děje. Jsem sám zvědavý, jak to dopadne.

Takže o tom vlastně ani moc nevíte, protože s Vámi nikdo moc nekomunikuje.

F: My víme, že se to chystá zadat ten prototyp, ale nemáme nějaký aktivní vztah s tím odborem, který to zadával. Oni nám občas pošlou zprávu, máme tohle a dá se očekávat tohle, ale nejsme v každodenním kontaktu.

A to má být nějaký jednoduchý kus nebo jednotlivé prvky?

H: Jsou to takové jednotlivé prvky, které by se k sobě měly v některých pozicích skládat do nějakého útvaru, tak aby se na nich dalo třeba ležet, nebo roztáhnout deku a v některých pozicích to budou pouze samostatné kusy, lavice, na kterých se dá sedět nebo pololežet a v ideálním stavu by měli nahradit všechny sedací prvky, které se tam teď vykytují.

F: Ty škaredé lavičky, tam jsou dva typy, takové škaredé lavičky natřené na hnědo a takové mramorové bloky spojené s takovou elektroinstalací, tak oni tam udělali takové sezení. Náš záměr byl to, aby se tohle všechno zrušilo a byl tam jeden typ mobiliáře, který je docela flexibilní. Tak uvidím, jak to dopadne. Teď bude prototyp asi, když všechno vyjde tak možná do Vánoc nebo možná na začátku roku a potom je třeba pár desítek miliónu, aby se to zaplatilo, protože to nebude úplně levné.

H: To ne, pár desítek ne, tak osm myslím. A to myslím bylo vypočítané na obě nábřeží, to mělo být i na Dvořáka.

Čím to, že se většina těch aktivit a lidí kumuluje právě na Rašínově nábřeží? Že se to spontánně nevyvinulo někde jinde, ta Smíchovská náplavka se začala obsazovat až poslední dobou...

H: Já si myslí, že oblíbený argument je to, že na Smíchov nesvítí slunce a na Rašína jo, ale já moc nesouhlasím, protože v tom stínu je aspoň příjemně. Asi to má hodně souvislost s možností využití těch kobek, protože třeba ty kobky jsou všechny dostatečně velké, což například na Dvořákovi není, tam jsou ty kobky strašně malinký, takže se nedají vlastně moc k ničemu využít. Na smíchovské straně tam jsou kobky, ale nejsou vůbec zasítované, tam není ani elektřina, voda, nic. Což tady vždycky nějakým způsobem bylo. Také dobrá přístupnost z města.

F: To je vlastně jediná z těch náplavek, která je dobře obsloužená veřejnou dopravou, že se tam dostanete více tramvajemi, na Palachovo náměstí jezdí alespoň čtyři tramvaje, metro a na Smíchov není žádná veřejná doprava, není tam moc zastávek, ostatní jsou dost obsazené, nejsou tam prostory, které by se daly pronajímat, Rašín měl prostě ty dispozice, jsou tam ty prostory a je to dostupné veřejnou dopravou. Takže ty pionýři Slavík a Kontra to objevili a potom to rozběhli. Je to i o tom, že je to nábřeží dobře postavené, když to nebylo takto zamýšlené, ale přišel někdo a ukázal, že se to dá takto využívat. Kdyby oni tam nepřišli před deseti lety a ukázali, že ty kobky jsou strašně vlhké prostory a nejsou vzhledné, nic se tam neděje uvnitř, pronajímá se to jako sklady, ale že se to dá sezónně provozovat venku na té náplavce, takže oni ukázali ten způsob, jak to využít a pak už se to rozběhlo. Určitě i ten Smíchov, tam stačí dotáhnout elektrický kabel, už teď je tam u té zastávky rozběhnutý regulérní bar, takže tam už to jde, a když se tam dotáhne elektrika do všech těch kobek, tak to může být ještě rušnější místo, než ten Rašín, protože toho prostoru je tam víc, je to tam širší, je tam méně cyklistů a méně lodí a podobně.

A kdy to tak začalo na tom Rašínově nábřeží?

F: Tak deset let zpátky.

H: 2007 myslím.

F: První byl asi Ivo Slavík, s Avoid Cafe, Avoid Gallery a Bajkazyl Kontra s Kobzou. Oni to začali a pak všichni ostatní přišli až po nich.

Může mít to, jak se náplavka celkem extenzivně využívá, nějaký zásadní vliv na ŽP? Kromě toho hluku, který už jsme zmínily.

F: Myslíte nějaké znečištění nebo, tam je normálně kanalizace...

Třeba tím, jak je tam hodně lidí, tak odhazují odpadky do Vltavy...

F: To si myslím, že se moc neděje, něco se tam hází, ale když se podíváte, jak vypadají ty přítoky tak tam se pouštějí fakt hnusy...občas tam asi něco spadne nebo odfoukne, ale já si myslím, že to není nějaký velký problém z mého pohledu. Jsou tam ty koše.

H: Samozřejmě nějaké znečištění to produkuje do té vody, ale asi nic co by to vyloženě zhoršovalo tu vodu.

F: Jako větší problém vidím ty výletní lodě, když se hovoří o nějakém znečištění, tak lidi bydlící u smíchovské komory jí mají přímo pod nosem a tam když se čeká, než se shromáždí více parníku, tak je to tam dost nepříjemné, oni mají staré dieslové motory a asi může být cítit, ten vzduch je horší než od těch aut. Ale všechny ty lodě jsou tam napojené na elektriku a na generátory a neprodukují žádné zplodiny, maximálně nějaký gril. Nevnímám to jako výrazný problém, co se týká životního prostředí si myslím, že je to super vlastně. Samozřejmě každé náměstí ve veřejných prostorech, které se používá, tak je tam nějaký bordel na zemi a to je třeba uklízet jako každý jiný veřejný prostor.

Myslíte si, že je Rašínovo nábřeží ukázkou kvalitního veřejného prostoru?

H: Já bych to možná rozdělil na tu prostorovou stránku a na stránku údržby a správy. Co se týká toho prostoru, tak je nutné říct, že je dobrý příklad jako adaptace prostoru, který pro toto využití původně nebyl určený. To byla původně technická věc přístupu k vodě, to že tam bude promenáda s kavárničkami, tak to takhle nikdo nenavrhol. Z tohoto hlediska je to dobrý, ale co se týká správy a údržby, to jsme asi řekli mnohé. Ale to si myslím, že je obecný problém veřejných prostranství minimálně v Praze. Je problematická ta správa a to, jakým způsobem se mají vlastně uchopit a vnímat.

F: Já to vidím podobně. Praha má super stavebně prvotřídních náměstí, například Malostranské, je to krásné náměstí, Václavák, ale správa a využití těch věcí strašně pokulhává. Na Václaváku prostě fetky prodávají drogy, úklid je tam problém, na Malostranském náměstí pronajmeme jako parkoviště. Trochu pokulhává v moderování toho kulturního prostoru, kulturní management tam chybí.

H: Já jsem měl v Plzni přednášku k této problematice a nazval jsem to tak, jestli ten prostor chceme vytěžit, nebo ho chceme spíše nějak kvalitativně využít. Bohužel to

vytěžení je v mnoha případech ta cesta, kterou se v mnoha případech v těch veřejných prostranstvích jde.

F: To je vidět například na té náplavce, za poslední tři roky se úplně změnila skladba lidí, kteří tam chodí, teď se to více posunulo k té komerčnější klientele, před tím to byl vysloveně underground, alternativa tomu komerčnímu centru, teď už je to spíše rozšíření těch atrakcí pro ten internacionální turismus a i těch turistů je tam více, neříkám, že bychom měli mít nějaký český ostrůvek, kde se nemluví anglicky, ale už je vidět, že se to dostává do nějakého Trip Advisoru nebo Lonely Planet, proudí tam davy lidí a ty služby, charisma toho prostoru se tím nechává strhnout. Dělají se tam akce pouťového charakteru a už se ztrácí ten pionýrský alternativní duch toho místa, který tam někdy byl ještě čtyři roky zpátky. Proto říkám, že tam chybí spíše kulturní management, ani nejde o ten úklid a koše, ale o to jak moderovat tu kulturu, aby tam vzniklo něco strašně hodnotného a ochránit to, aby to tam vydrželo co možná nejdéle. Z toho kulturního a společenského pohledu, když se to stane dalším Staromákem, tak už to nebude ono.

H: Pořád se vracíme k tomu, na co naráží tento dokument (Koncepce pražských břehů), že řeka je nějaký významný veřejný prostor a třeba na příkladu Farmářských trhů, když se dnes podíváme na většinu akcí, které se na té náplavce konají, tak je to standardní oboustranná akce, kde je uprostřed ulička, napravo máte stánky, nalevo máte stánky a o té řece vlastně vůbec nevíte, že tam je. Farmářské trhy na náplavce se proslavily tím, že jsou na náplavce, a když tam přijdete, tak vůbec nevíte, že nejste na náplavce. Takže my jsme se snažili nastavit to, aby ty trhy nebo jakékoliv jiné akce, které se tam konají, byly uspořádány primárně jednostranně, podél té nábřežní zdi, uprostřed byl nějaký koridor a naopak ta část podél vody bylo místo, kde si třeba člověk kouká na tu vodu a vnímá ji. Nakonec se to obrátilo proti nám, že chceme zničit Farmářské trhy a přitom v takovém uspořádání se ten trh může konat kdekoliv jinde a nemusí být vůbec na náplavce. Zase je to o tom, když už jsme na té náplavce a jsme u té vody, podobně by se měli chovat i ty akce a kulturní věci, které se tam dějí a ne slepě kopírovat to, co je někde jinde a smazávat ten rozdíl mezi tím, což se teď vlastně děje.

F: Teď je vidět, že i Nike tam má ne úplně showroom, oni tam dělají nějaký sport, ale minulý rok to byla ještě black box, velká černá krabice a vlastně tomu nábřeží tomu nedávala nic, akorát Nike správně vytipovalo, že je to atraktivní, že si tam můžou udělat dobrou reklamu za levno a postaví se tam se svým velkým logem. Je vidět, že ta

atraktivita stoupá a že si tam tyto nájezdníci dělají reklamu. Město by tohle mělo mít pod kontrolou a například takové věci tam nepouštět. Možná Nike by mohlo stát na Smíchově na Hořejším nábřeží, kde teď není tolik lidí a naopak se tam velká komerce může přitáhnout jinou aktivitu, že by to spouštělo, že by to využili na něco pozitivního a nenechat se takhle vykořisťovat.

Takže ty náplavky nějakým způsobem diferencovat.

F: To by bylo fajn. Ale ten správce to takhle nedomeruje. Bylo by to fajn, kdybychom si to takhle rozdělili, vytřídili všechny ty žádosti o pronájem a pověděli si, tyhle jsou dobré tam, protože můžou něco aktivovat. Tyhle jsou dobré sem, protože pasují do nějakého kulturního konceptu. Jsou malí, nezávislí...

Z Koncepce pražských břehů vyplývá, že zisk, který generují náplavky, by se měl dávat zpátky do náplavek, děje se to tak reálně?

F: Ne. Když chcete takto recyklovat ten zisk, tak musíte mít plán, do čeho chcete ty peníze investovat, nějakého garanta, který ten zisk posbírání, dejme tomu bude spravovat nějaký ten fond a vlastně ta organizační struktura neexistuje, ty nájem se posbírají a putují do rozpočtu hlavního města a tam to zmizí, ta správa majetku vygeneruje nějaký zisk a potom nějaké jiné peníze přijdou z venku, takže se nedá říct, že tam chybí peníze, ale tam chybí organizační rámec, mohla by se založit obecně prospěšná společnost nebo se může vyhlásit neziskovka nebo jiná městská firma, která by vytvořila ten ekosystém, aby bylo jasné kolik se vybralo z té náplavky, kolik se do ní vrazí a to teď nikdo neví, kolik se tam vydělá na těch nájmech, jestli je to něco hrozně cenného, nebo je to bezcenné. Tyto věci nejsou moc veřejné, a když tam jde nějaká investice, tak se tam dostane spíše náhodou nebo někdo něco vylobbuje, je to takové netransparentní. A my jsme mysleli, že tento princip, co se tam vydělá, to se tam investuje, že to tak trochu upozorní na to, že tam má existovat nějaká odpovědnost, nějaký organizační rámec, že by to vytvořilo nějakou samostatnou entitu, která by vytvořila jasný cíl, jak se chcete rozvíjet, protože když máte peníze, tak vždycky musíte vědět, na co je chcete a jak je využijete, je to o tvorbě nějakého plánu, jak se má náplavka rozvíjet. Například za ten zisk, že zrekonstruuje všechny ty kobky na Smíchově a aby to žilo tak nějak samostatně. A to se nám nepodařilo vůbec prosadit tuto myšlenku.

V rámci toho, že dříve byla náplavka více underground a dnes už je to tedy spíš mainstream, myslíte si, že ztratila genia loci, že ho dříve měla a teď už to nemá?

F: Změnilo se to. Stále to je silné místo, ale hlavně kvůli tomu fyzickému, že tam máte tu řeku, obrovský otevřený prostor, západ slunce, historické prostředí, Hradčany. Takový genius loci to bude mít vždycky, ale takový jiný nádech to místo má. Dějí se tam jiné akce, bude to přitahovat jiné lidi a možná se to zhoupne do nějaké generické atrakce pro turisty, kterou hledá každý cestovatel a je podobná...v každém městě se najde něco podobného ala Stodolní. Něco strašně povrchního. Ale tak to záleží na chuti každého.

Předpokládám, že to není úplně cílem?

F: No já si myslím, že teď se to tam tak nějak ubírá. Nemyslím, že by tam byly nějaké velké kluby, ale ty hospody budou za chvíli všechny stejné. Jako ono je hrozně jednoduché zrušit nájemní smlouvu Bajkazylu a nasadit tam nějakého debilního provozovatele, která bude točit jen pivo. To se může stát ze dne na den.

H: V podstatě, když se tam dneska projdete, tak všechny ty provozovatele nabízejí pivo a nic jiného, občas tam má někdo nějakou bagetu nebo něco takového, ale...

F: Dobrý příklad jsou ty nové platformy, stojí mezi parníky, stojí tam taková stará loď a má tam takové stánky, ale pouští z reproduktorů popovou muziku, která se nepouští skoro ani v rádiu, je to strašně nekvalitní hudba, je to hrozně nahlas, je tam logo nějakého alkoholu, který se tam prodává a je to všechno úplně...to může stát kdekoliv taková loď, to nemá žádného ducha, žádnou myšlenku. To tam stojí jen proto, že tam chodí lidi a někdo tam může točit pivo a nemá to žádnou přidanou hodnotu. Není to nic specifického, co by nás mohlo reprezentovat nebo na co by mohla být Praha hrdá.

H: Na té druhé platformě jsou zase takové podivné nástavby, které si hrají na nějakou historickou dobu, jsou tam se sedlovou střechou, betonové tašky.

F: Na začátku to bylo takové zapomenuté místo, které lákalo ty dobrodruhy, kteří to tam chtěli oživit, a dnes to tam láká pouze lidi, kteří chtějí točit pivo a aby měli, co největší úspěch a to si myslím, že je škoda, ale nikde jsme si to nenapsali, že to nechceme. Kdybych to měl porovnat, například Pražská tržnice též nemá koncept, ale přitahuje tam to divadlo, co tam vzniklo. Nebo Nákladové nádraží na Žižkově.

Krymská.

F: Krymská je ještě trochu jiná, tam je ten styl hodně vyhraněný, tam je to lepší na té Krymské, tady (na náplavce) už to opravdu cílí na ty americké turisty pomalu. Krymská je ještě stylová, ale tohle už začíná postrádat nějakou jedinečnost.

Myslíte si, že mají občané zájem se nějakým způsobem podílet na rozhodování o náplavce, potažmo nábřezích jako celku?

H: Vždycky se chytne někdo, kdo se o tu problematiku zajímá nebo se jí věnuje, záleží na tom, jak moc je úspěšný v tom povědomí ostatních nebo jak se ten jeho záměr podaří protlačit.

F: Tato koncepce (Koncepce pražských břehů) nebyla nikde veřejně projednávána, byla zpracovaná v pracovních skupinách. Ale s participací pracujeme většinou na ulicích. Vinohradskou, Tábořskou, Dvořákovo nábřeží, náměstí OSN a tam když chcete dostat kvalitní feedback od lidí, tak ho musíte výrazně stimulovat a musím říct, že my jsme nikdy neměli projekt na to, abychom stimulovali tu participaci tam (na náplavce), měli jsme pokusy o komunikaci s těmi provozovateli, ale to není široká veřejnost, my jsme do toho nikdy nevrátili tolik energie, abychom ten feedback získali.

A když se tedy budeme bavit v globálu, nejen o nábřezích.

F: Jestli je participace úspěšná a má naději v Praze? Já si myslím, že ano. My vrážíme dost energie do toho, že se nám podaří zapojit velké spektrum lidí, i reprezentativní, my to hodíme na komunikaci na web, letáky do schránek, prezentace na místě, výstava, abychom mohli oslovit různé sociální skupiny. To je spíše otázka na to, jak to děláme my. Myslím, že participace má smysl a je úspěšná pouze tehdy, když je dobře zorganizovaná a když je tomu věnován dostatek času a dobře položené otázky a podobně. Kdyby se to udělalo tam, tak určitě je s kým participovat, ale myslím, že o to se ještě nikdo nepokusil.

H: Jak jsem říkal, ty lidi se o to zajímají, myslím si, že to bylo viditelné na tom příkladu Hořejšího nábřeží, kde se nám na podzim podařilo také udělat tu změnu dopravního režimu, taky na pěší zónu, tím pádem se vyparkovaly ty auta a podobně a bylo vtipné jakým způsobem se k tomu různě připojili lidi, o kterých já jsem před tím nevěděl a najednou jsem zjišťoval, že oni o to taky bojovali, takže bylo množství diskusních skupin a v jejich příspěvcích jsem četl, že oni se o to taky zasloužili a jak je super, že se to vlastně stalo, takže určitě ty lidi se o to nějakým způsobem zajímají, občas jsou úspěšnější, občas ne.

F: Je to i o tom, že na Praze 1 obecně bydlí málo lidí, tam podle mě není velká ta masa, na Dvořákově nábřeží nebydlí vůbec nikdo, protože je tam nemocnice, dva hotely, ministerstva a tady vlastně nejsou ty bytové domy a ty lidi nejsou ani naučení tam chodit. Smíchov, tam ty lidi chodí do parku, skate park, kavárna, dětské hřiště, ale

doted' to tam bylo parkoviště a nikoho to moc nezajímalo, v myslích obyčejných lidí to prostě bylo parkoviště, za druhé je to i těžko dostupné. Tady (v okolí náplavky) ty obyvatelé asi nechtějí něco celoměstské, ale něco intimního a ty lidé budou asi i starší ročníky, konzervativní, vyšší příjmová skupiny, ani to není asi cílovka, potenciální návštěvníci náplavky. Ale tady ten park (Smíchov) je zaměřený více pro lidi, kteří tam bydlí, je to lokální, takže tam i více funguje ten lokální vztah.

Daly by se nějak setřít rozdíl mezi sezónním využíváním náplavky?

H: Zase je to o tom, jakým způsobem to bude prezentované, jaké budou možnosti toho využívání. Dneska, když je ten důraz kladený na to, že jsou tam ty výčepy a jednorázové akce, tak samozřejmě ty lidi, když to na konci října skončí, tak tam nemají důvod chodit, kdežto kdyby to nebylo zaměřené pouze na to, jak z toho vytěžit co nejvíce peněz, to využití by mohlo být celoroční. Svým způsobem je to dneska i o tom, že je tam málo míst na sezení, což by se jednou mohlo změnit, ale to si myslím, že je potřeba změnit vnímání toho prostoru v pohledu v čase.

F: Tam tomu také chybí jenom ten pionýr, který ukáže. Třeba ta sauna, to je asi jediná aktivita, která tam funguje v zimě, pronajímá si ten AVOID a oni ukazují, jak se to dá využít i v zimě. Když tam někdo dotáhne nějaké kluziště, možná už to tam tuto zimu bude, možná, kdo ví. Je to asi trochu nákladnější. Potřebujete buď nějakou plochu vytvořit nebo lavici, která je vytápěná nebo loď, kde se dá schovat. Asi se to časem stane. Asi se to stane zespodu. Potřebujeme to pronajmout někomu, kdo přijde s nápadem, jak tam dotáhnout lidi. Já si umím představit nějaké plovoucí kluziště, to mi nepříjde úplně nereálné a to může přitáhnout celkem dost lidí. K tomu si postaví stánek s grogem, tak to docela pofičí.

Kdysi jsem viděla nějaký projekt na bazény na vodě.

F: No to byly, akorát to ještě nikdo nezrealizoval. Nejnovější sem slyšel tady o tom, na Praze 7, jak je ten přívoz, vila Štvanice ožívá a politici říkali, že by byl dobrý bazén, že je někdo oslovil... Proč ne, ale zatím s tím ještě nikdo nepřišel, nikdo ho ještě nevyrobil.

Setkala jsem se s názorem, že je málo přístupových bodů na náplavku na Rašínově nábřeží.

H: Je jich akorát

F: Daly by se tam postavit nějaké schodiště, ale myslím, že je to takhle fajn.

H: Na náměstí taky nemůžete přijít odkudkoliv, ale pouze ulicí.

F: Co spíš mě tam chybí je přechod, Na Palackého náměstí je přechod, ale tady na tom jižním konci tramvajové zastávky přechod není a hodně lidí tam přechází, protože tam jdou i do parku. Já si myslím, že nějaký přechod by se tam hodil, ale není to o tom propojení úrovní, ale spíš překonání té komunikace. A to samé i na Smíchově, tam chybí přechody úplně žalostně.

K jakému největšímu posunu na Rašínově nábřeží došlo od vydání Koncepce pražských břehů?

F: V porovnání s našimi cíli...? Já to z tohoto pohledu vnímám spíš tak, že to krachlo, protože naše cíle byly zlepšit organizaci, jo organizace se formálně zlepšila.

H: Funguje městský správce nábřeží, samozřejmě nefunguje tak, jak bychom si představovali. Pak takové ty dílčí věci, jako je ten režim, koše, nějakým způsobem se hýbe dopředu ta lavice, ale to je asi tak všechno. Když se podíváte na to rozmístění těch lodí, které bylo navrhováno v koncepci a mělo nějaké odůvodnění, a když se na to dnes podíváte, tak zjistíte, že těch lodí je tam skoro dvojnásobek a ty věci, které jsme definovali, že se nemají stát vůbec a naopak ten režim, ty lodě se tam točí a místa, která mají být pro otáčení malých lodí. Trvalé stání lodí tam má být někde vyhrazené a to tam vůbec nefunguje a všude stojí lodě podivně na sobě nalepený a ta pobřežní hrana je minimální, takže je to opravdu spíš neúspěch.

F: Já netvrdím, že tak jak je to dnes je špatně, nějakým způsobem to funguje, ale my jsme si stanovili cíle, že chceme zlepšit organizaci, chceme, aby ta náplavka měla nějaký kulturní management, aby se regulovaly ty lodě a vlastně nic z toho se nám nepodařilo, takže vzhledem k cílům, které jsme si nastavili, tak to vnímám jako neúspěch toho projektu, ale neznamená to, že nefunguje náplavka, ona funguje. Možná jsme si nastavili špatně cíle nebo já nevím...Ale to můžou být různé ty důvody, proč to nevyšlo. Chyběla nám politická podpora. V klíčovém momentě, kdy se ten projekt měl rozběhnout, tak jsme ztratili politickou podporu, protože Hudeček nevyhrál volby a podobně. Když se nastavoval ten správce nábřeží, tak my jsme nedokázali prosadit u těch jiných odborů, aby byl nastaven jako podle našich cílů. Oni si ho nastavili nějak, ale ne jak my jsme chtěli, takže on teď funguje hodně úřednický, ale není ten tvůrce, neumí garantovat ten kulturní rozvoj. Umí podepsat smlouvu, umí si pohlídat délku nájmu, nebo aby tam někdo neprodával načerno, to je všechno fajn, ale...

H:...ale není to takový ten kurátor.

F: Když mu povíte kulturní koncepce, tak on neví, o čem mluvíte, akce tam jsou, ale už neumí posoudit kvalitu těch akcí nebo jestli jsou to akce správného formátu.

A nebylo by řešení najít jiného správce?

F: Jo to by bylo, ale my nemáme na to kompetence, mandát, nemáme to jako projekt, naše politické vedení má jiné priority, takže máme jiné úkoly, a když my jim řekneme, že se chceme věnovat nábřeží, tak oni se nás zeptají, jestli máte hotové tohle, tohle, tohle a na to nemáme kapacitu. Když se to nezaloží jako projekt s rozpočtovou kapitolou...určitě bychom se tomu rádi věnovali, ale momentálně to není politická priorita, spíš se to nechává tak jak to je, protože to nějak funguje a nedělá to problém. Nikdo si nestěžuje, nebo si stěžují málo.

Děkuji mnohokrát za rozhovor

Příloha 3 Expertní rozhovor Václav Vondrášek

Co je to veřejný prostor?

V: Veřejný prostor je definován v zákoně o obcích a v zákoně o hlavním městě Praze jako trvale přístupný prostor bez omezení, jsou s ním ovšem veliké potíže, protože kupříkladu park Havlíčkovy Sady, který je oplocen a na několik málo hodin v noci se zavírá, není veřejný prostor a z toho vyplývají další problémy, protože za zábor veřejného prostranství při konání akcí se platí poplatky, a když to tedy zábor není, poplatky se neplatí.

Takže ta definice není úplně kompletní

V: Spíše nedokonalá, prostě tam, kde se to byť na chvíli zavře, tak to není trvale přístupné a bohužel v tomto státě ty právní výklady jsou zpravidla takové, že se jde doslova po znění a nerespektuje se ústava, kde je napsáno, že při ochraně lidských práv se má dbát smyslu toho ustanovení zákona a to se v ČR vůbec nedodrží.

Existují nějaká kritéria, dle kterých se dalo zhodnotit, zda je daný veřejný prostor kvalitní či nikoliv?

V: Samozřejmě, kritéria je obtížné definovat, nicméně lze uvést spoustu příkladů, kde ten veřejný prostor se používá pro takové nebo jiné účely. Záleží samozřejmě vždycky na tom, kdo má zájem prostor využívat, jednak jsou to všelijaké kulturní záležitosti, sportovní záležitosti, zrovna tak to může být pro výdělečné záležitosti a ledačos jiného, různé karnevaly, ohňostroje, je toho víc, celá škála účelů, pro které to leckdo chce využívat, Busking...

A podle toho se dá tedy zhodnotit, jestli je daný prostor kvalitní, nebo ne?

V: Ono těch kritérií může být víc, každý veřejný prostor je ohraničen nějakou zástavbou a samozřejmě ti, co obývají ty okolní domy, jsou zpravidla dotčeni těmi okolními akcemi. Když vám nějaký busker hraje celý den pod okny a vy tam bydlíte nebo tam máte kancelář a potřebujete pracovat a slyšíte od rána do večera nějaké nebo podobné záležitosti, tak holt se vám to nelíbí. Zrovna tak je to u nás na náplavce, kde Rašínovo nábřeží je produktem, který lze kvalifikovat jako velice úspěšnou záležitost pro veřejné využití, zase na druhou stranu tam kolem bydlí lidi, kteří si neustále stěžují, že je tam hluk. Samozřejmě že je to veřejné prostranství posléze využíváno různými skupinami osob pro různé účely, speciálně v parcích, to bývají zpravidla takové ty nepřizpůsobivé osoby, leckdy tam dělají věci, které se nesmí a městská policie má obrovský problém to uhlídat, takže my si třeba najímáme ochranku, byť ta nemá žádnou

působnost obecnou, nicméně volá alespoň tu městskou nebo státní policii, aby se to udrželo v nějakých relacích. Samozřejmě my podporujeme alespoň u nás na Praze 2 co největší volnost, respektive neomezovat občany v konání jejich zájmů nebo něco takového, na druhou stranu každá taková činnost musí končit tam, kde začíná výrazněji vadit těm ostatním.

Takže dochází k velkým stížnostem?

V: U té náplavky je to dost častá záležitost, bohužel je to dáno i tím, že se plaví spousta parníků, na kterých právě ten hluk je a nelze ho dost dobře omezovat, protože naše zákony, pokud jde o plavbu, zákon o vnitrozemské plavbě a tak dále neumožňuje obcím to nějakým způsobem regulovat.

Oni nemusí v deset hodin vypnout hudbu?

V: Pokud vím tak ne.

Ani ty lodě, které kotví u břehu?

V: Tam je to složitější, protože město těm, co stojí u břehu, pronajímá to kotvící místo, respektive to napojení na ten břeh, zásobování elektrickou a prostě to přiřazení k břehu, nicméně to, co se děje na té lodi už se kontrolovat nedá, zneužívá se to na reklamy, které jsou třeba tady v pražské památkové rezervaci zakázané a tam na té lodi si dělají, co chtějí. Prostě se to regulovat nedá. Platí tam prováděcí vyhláška ke stavebnímu zákonu, nicméně ta neplatí pro používání lodí, tohle je vyhláška pro výstavbu, která to reguluje a na lodích o výstavbu nejde.

A to by nešlo řešit nějakou výjimkou, alespoň v okolí toho nábřeží?

V: Ono je to samozřejmě regulováno hygienickými předpisy, zákonem o ochraně zdraví a další zákony, nicméně tam to znamená, že musí přijet hygienik, musí to změřit a platí to jenom pro ten konkrétní případ, my to třeba tady na Náměstí míru regulujeme tak, že když ho někomu pronajmeme pro nějakou činnost, třeba nějaký koncert, tak uděláme s nimi smlouvu a tam je uvedeno, že když to bude moc hlučné a městská část posoudí, že je to hlučné, tak je musí vyzvat, aby to ztlumili a pokud o neztlumí, tak dostanou pokutu. Pokud takovou smlouvu podepíšou, tak je to dvoustranný smluvní vztah a je pravda, že to docela funguje.

Takhle by se to zřejmě dalo praktikovat i na té náplavce...?

V: Tu vodu nikdo nikomu nepronajímá, čili tam nelze uzavřít smlouvu.

Ty lodě tam mají pronajaté to kotviště, ne?

V: Teď mluvím především o těch lodích, které plují. Ty, které tam kotví, tak u těch se to do jisté míry regulovat dá. Záleží na tom, jestli to tam někdo hlídá, jestli je tam správce náplavky, to všechno tady na Rašínově nábřeží je.

Praha tedy shledává náplavky jako cenný veřejný prostor.

V: To nepochybně. Praha má vypracovanou od IPR Konceptci pražských břehů, kde je leccos navrženo, nicméně ne všechno se podle této studie daří pak udělat, protože jedna věc je navrhnout na Rašínově nábřeží to, kde má kdo účinkovat a kotvit a nějak chovat a druhá věc je to, že to pak posléze těm uživatelům nevyhovuje. Tady u nás právě třeba navrhli, že Farmářské trhy, které se tam konají, mají být odsunuty do místa, které je ovšem vzdálenější od toho komerčně nejvýhodnějšího prostoru, takže samozřejmě ti organizátoři těch trhů se hrozně zlobili, stejně tak ti, kteří tam mají kotviště, protože zase to chtěli mít na výhodnějším místě a div se nepoprali, každopádně se jim nelíbilo to, co bylo navrženo v rámci územního plánu, respektive v rámci té územní studie, ale praxe to nakonec prosadila jinak.

A myslíte si, že je dobře, že ta Konceptce vznikla, i když spíše zapadla?

V: No určitě je to dobře, tam se řešila spousta věcí a nejde jen o centrum města, tam se řešily celé vltavské břehy, řešilo se tam, co by se mělo stát s tím záplavovým územím Lahovice a tak dále, byly tam doporučeny různé záležitosti, které se ujímají a podle toho se třeba pak nějakým způsobem řeší zástavba a prodej pozemků.

Z rozhovoru s lidmi s IPR jsem se dozvěděla, že v rámci Rašínova nábřeží se nepodařilo příliš mnoho cílů uskutečnit. Byla Konceptce v jiných oblastech úspěšnější?

V: No to bych musel postupně celé rozebírat, teď vám přesně nedokážu říct, kde. Na tom Rašínově nábřeží je to ta organizace provozu, ale IPR má řešit urbanismus, potažmo zástavbu výstavbu a nikoliv běh života, takže si předsevzali něco, co bylo nad rámec jejich působnosti a síly.

Sledujete téma náplavek delší dobu? Například kdy tento fenomén vznikl?

V: Můžu vám popsat celou situaci. Já jsem se dostal na zdejší radnici po volbách v roce 2006 a od té doby vykonávám stále stejnou funkci a tehdy se nám nelíbilo, jak to na tom nábřeží funguje. Tehdy ještě doznívala doba, kdy se všechno dělalo pro dopravu. Doprava byla dobrá, když jezdila a měla co nejméně překážek. Jelikož je doprava i lodní a silniční, tak náplavky se využívaly k parkování. Všechno ostatní co by se tam bývalo mohlo konat, ani dost dobře nešlo. Byl tam obrovský nátlak, aby tam mohla auta parkovat, aby ti, co tam provozují lodní dopravu, tam mohli přijet autem, nechat si tam

auta...Bylo to přeplněno auty. My jsme postupem doby, ve spolupráci s policiemi, hlavně městskou a ve spolupráci s orgány státní správy na úseku dopravy dokázaly ty auta po značných a dlouhých komplikacích vymístit. Takže se ten prostor otevřel pro akce občanů a posléze začala taková ta snaha využívat veřejné prostory k různým akcím mládeže a kultury a tak dále. Také samozřejmě jsou nároky z různých stran na ten prostor všelijaké. Chtěli tam jezdit cyklisté, první co bylo, když se to uvolnilo, tak hlavní město poslechlo cyklisty a zpevnilo jim tam ty pruhy, aby mohli v klidu jezdit, ale v okamžiku, kdy se tam začaly konat ty akce, tak cyklisté se tam začali střetávat s chodci a těmi umělci a tak dále a začalo tam docházet ke konfliktům, tak jsme se to snažili nějak regulovat, nicméně to došlo do takové míry, že cyklisté do jisté míry pochopili, že si nemohou vynucovat absolutní přednost. Nikdy to nebyla cyklistická stezka. Bylo to takzvaná cyklistická trasa, kde ani chodec ani cyklista nemá přednost před tím druhým. Může tam jet cyklista, ale nesmí si vynucovat přednost, což se tam dříve dělo. Každopádně ty cyklisté se snažili v těch kójkách v tom nábřeží umístit takzvaný Bajkazyl, který si tam udělal opravnu kol, který je tam pořád, ale postupně se z toho stala hospoda. Postupem doby se domluvilo i s městem Prahou, že tam ta cyklotrasa zmizí pro účely průjezdu, cyklisté tam mohou, ale pouze, když tam mají nějaký cíl nebo start, ale ne pro průjezd, pro průjezd je to nahoře na nábřeží. Cyklistům se to samozřejmě nelíbí, protože musí na křižovatkách zastavit, mají tam problémy s automobilovým provozem, ale prostě v těch situacích, kdy je tam velký nával lidí, je to docela problém, takže se v poslední době cyklisté trochu umravnilí a neprosazují si tu absolutní přednost.

Tak ona ta situace se asi vyřešit jinak ani nedá, že?

Ne, tam za Rašínovým nábřežím je Vyšehradská tunel, je to tam úzké, asi necelý metr široký průchod a cyklisté tam neustále nedodržují dopravní značku, cyklisto, sesedni z kola a často tam dochází ke střetům, třeba když tam jde maminka s kočárkem, tak zabírá celý profil toho chodníku a pak tam vrazí cyklista a to je problém. Cyklistům se poté i povolila a vyznačila jízda po vozovce. My tam prosazujeme provedení lávky kolem Vyšehradské skály, aby alespoň chodci mihli chodit po jednoduché lávce kolem. Ale to se nelíbí památkářům, kteří přišli s nápadem prodloužit náplavku, kdyby byla náplavka stejně stavebně provedená jako na Rašínově nábřeží, tak proti tomu až zase tolik nemáme, ale musela by být dlouhá, pak s nějakým výstupem nahoru. Z našeho pohledu by bylo jednodušší tam udělat jednoduchou, ne masivní, ale lehkou lávku pro

chodce, ale prý by to narušilo pohledy na Vyšehrad, ale když se podíváte z druhého břehu, tak určitě nějaký malý lem bez masivního zábradlí by pohled na Vyšehrad určitě nenarušil. To byla tedy záležitost těch cyklistů a ve volebním období 2006-2010 se tam ujal jakési koordinace akcí sdružení Dvojka sobě, pan Slavík, ten tam začal provádět nějaké kulturní záležitosti a snažil se dosáhnout s Prahou, Praha to nikdy městské části nesvěřila do správy. My máme například ve správě všechny parky na území Prahy 2, nicméně nemáme náplavku, tudíž ze záboru veřejného prostranství nemůžeme vybírat nájem, ale všechny stížnosti chodí sem, aniž bychom to mohli řešit, to je problém hlavního města Prahy, kde statutem je působnost a správa majetku tedy působnost samosprávná i státně správní svěřovaná tedy městským částem, státní správa je téměř v plném rozsahu svěřena 22 městským částem z těch 57, nicméně z titulu samosprávy to vlastnictví majetku jenom něco, u nás jsou to bytové domy a pár dalších domů, Novoměstská radnice a podobně, ale veřejné komunikace nám svěřeny nejsou, leč my odnášíme všechny ty stížnosti, když tam není uklizeno nebo je tam hluk, jde se na nás. Je velice obtížné toto řešit a vysvětlovat občanům, že za to nemůžeme. Praha nám to převést prostě nechce. Takže to jsem skončil u té Dvojky sobě a u Slavíka, ten tam obstaral jakousi vysloužilou loď, která ze začátku vypadala hrůzostrašně, protože to bylo takové ocelové torzo, proti tomu vznikl trochu odpor těch občanů kolem, navíc tam byly různé ty koncerty, což jim také vadilo. Do této chvíle se to napravilo tím, že se ta loď posunula co nejvíce k Železničnímu mostu, kde není přímý kontakt s tou zástavbou, tomu Slavíkovi se nepodařilo na hlavním městě Praze vymámit, aby ta náplavka byla nějakým způsobem organizována, aby to město, když to nesvěřilo městské části a ta to nemůže organizovat, tak aby Praha ze své působnosti to nějakým způsobem řešila a celá ta organizace té náplavky se spoustu let nedařilo, až teprve v poslední době byla pověřena organizací Trade Centre Praha a po jistých komplikovaných začátcích jakž takž funguje a ten pořádek tam udržuje, protože když měl všechno dělat magistrát z nějaké kanceláře a ten jeden úředník, který měl milión dalších starostí, to řešil pomocí lejster, tu někomu něco pronajal, tu dal výpůjčku zdarma, ale už nekontroloval žádný pořádek. My se snažíme s nimi spolupracovat a v poslední době se to maličko zlepšilo. Došlo tam k vyhození velkého množství peněz, kde technická správa komunikací (TSK), která se o to stará z titulu stavebně technického, to je příspěvková organizace hlavního města Prahy, tak nechala udělat nějaké ty přípojky sítí pro loď a opravila ty kóje, ovšem naprosto necitlivě se to zfušovalo, zadělalo se to kovotěsem, vypadá to

hrozně. Byla na to studie, kde bylo takové to velkoprostorové sklo uděláno do kruhu, dokonce to zaujalo i někoho v Americe, byla na to přislíbená půjčka, ale nepodařilo se to prosadit, protože TSK na to peníze nemělo a Prahu to nezajímá, což je obrovská škoda, protože z toho mohl být pro Prahu docela něco, co by jí propagovalo. Postupem doby se to celkem stabilizovalo, až na ty konflikty s IPR, kde všichni chtějí samozřejmě podnikat tam, kde je to nejbližší dopravě. V tom je ten problém Prahy 5, protože tam dopravu přivedenou poblíž toho nábřeží nemají. My tady máme na Praze 2 výstup z metra, máme tramvajovou trať, která vede přímo nad tím, loď jezdí přímo k tomu a je tam hlavní přístavní molo pro Pražskou paroplavební společnost, která má dvě historická vozidla, která jsou zapsána mezi kulturní památky, loď Vltava a Vyšehrad, to jsou technické památky zapsané na seznam. Takže teď je situace taková, že z toho Praha v dohodě s pražskou plavební správou dělá přístaviště nebo co, hlavní problém je, že celostátní zákony tu činnost na té vodě směřují k té dopravě na vodě a nikoli k té vazbě občan – plavidlo a obce kolem, kterých se to dotýká. Toto by bylo potřeba v těch zákonech trochu propracovat, změnit, aby ty zájmy občanů byly trochu povýšeny nad zájmy čistě technicistními, které ten dnešní zákon jaksi řeší o vnitrozemské plavbě a tak dále. To je tak zhruba všechno.

Správce nábřeží je tedy ta firma Trade Centre Praha?

V: Ano ta vykonává pro Prahu správce nábřeží, je tam dohoda, že my to organizujeme, byť bychom neměli, tak dáváme dohromady městskou policii s tím Trade Centre něco ve vazbě i na Prahu, jsou tam některé problémy, které musíme pořešit per partes, když tam byl nepořádek, protože tam kdysi uklízela naše firma Komwag, městská část je spoluvlastníkem této firmy a bylo kdysi domluveno, že na území Prahy 2 budou uklízet a budou subdodavatelé pro Pražské služby, což je zase podnik hlavního města Prahy a uklízeli tam dobře, nicméně pak někdo v tom viděl nějaký kšeft, tak to dostal někdo jiný, v tu ránu tam byl bordel, udělá se tam nějaká akce, nejenom že na té náplavce, ale ti občané odcházejí po nábřeží do těch okolních hospod a dělají tam velký binec. Nám se podařilo tam ten Komwag navrátit a jelikož na ně máme nějaké vazby, tak to dokážeme pohlídat, samozřejmě to stojí nějaké peníze, jak město tak nás, ale je to mnohem lepší, než to bylo před nedávnem. Také je tu otázka hluku a otevírací doba těch akcí a předzahrádek. Pro celé město je rozhodnutí státní správy, tedy odboru dopravy Prahy 2, tam je řečeno, že to může být otevřeno do 22 hodin. Hlavní město Praha má v trestním řádu nebo kde do 24 hodin tuším. Takže je tam rozpor, chtěli jsme po Praze,

aby to omezila, ale zatím se to nepovedlo, takže ten rozpor existuje stále a policie neví, co má dříve řešit.

Je tedy dobře, že se o náplavky stará firma a ne město?

V: Byla tady spousta názorů na to, jak to zabezpečit, mohla by to organizovat nezisková společnost, nešlo by tam o výdělek, ale pouze o to, aby si vydělali na svou činnost a aby to tam skutečně řídili. A jestli je to dobře, to opravdu nevím

Proč se nejvíce „prosadila“ náplavka na Rašínově nábřeží?

V: Je to jednak dopravou a my jsme tady zachytili ty požadavky občanů a mládeže se nějak realizovat v tom veřejném prostoru, povolilo se to tam a mezi lidmi se to zažilo. Je to tam i příjemnější, protože v odpoledních hodinách tam svítí sluníčko ze západu, kdežto na druhé straně na Smíchově udělali koupaliště, ale odpoledne je to ve stínu. Oni se snaží to dohnat nějakým způsobem, například tam uspořádají koncert, ale na tom koncertu je pár desítek lidí, ale kdyby to bylo u nás, tak tam není k hnutí. Samozřejmě jsou tam tlaky, že to někteří chtějí využívat pro své cíle, které jsou všelijaké, byla tam akce Lodě na vodě, poškorpilo se to s občany, především s cyklisty. Je to veliká komerční akce, Praze to udělalo celkem reklamu i v cizině, ale na ty tři dny se to muselo zavřít, takže tam nemohli cyklisté, no to byl binec. Ve všech sociálních sítích, hrozné stížnosti, kdo na tom co vydělává. No, nevím, jestli na tom někdo něco vydělává, my aby se to rozjelo, byli jsme spolupořadatelé, aby se neplatil veřejný zábor, takže na tom měli slevu, ale žádné peníze jsme nedostali, nikdo ani Praha. Ale nikdo to nemohl pochopit, nikdo nebyl podplacený, holt byla taková doba. Navíc to není naše, my to na svých územích, třeba na Náměstí Míru nebo v Riegrových sadech tak je to tak, že když je tam někdo, kdo něco prodává, tak z toho stánku, nikoli z celé plochy platí nájem. Když bude nějaký koncert pro nějaké dobročinné účely, tak od nich nic neinkasujeme, ale pokud si tam objednají nějaké občerstvení, tak za tu plochu stánku, ten kdo tam něco utrží, tak za ten zábor zaplatit musí. My to máme celkem vyvážené. Postupem času byl odpor proti té akci Lodě na vodě dost velký, že to do Prahy nepatří atd., ale my jsme si mysleli, že tři dny v roce by to ti občané mohli vydržet. Nakonec jsme postupem doby tu podporu omezili natolik, že to nemohou zavřít, ale zavírají to na protějším břehu na Praze 5. Takže je to taková komedie a kovbojka. V poslední době se u toho Železničního mostu začíná prosazovat ponton s beach volejbalem, požádali státní plavební správu, aby jim tam povolila půjčovat kajaky, šlapadla a tak dále. Nás se nikdo neptal, nicméně se to musí povolit podle zákona o vnitrozemské plavbě, potažmo

městská část je účastníkem řízení. Pražská plavební správa nám to poslala k vyjádření, tak jsme jim odepsali, že beach volejbal ano, s tím nemáme problém, ale půjčování kánoí a šlapadel v místě, kde neustále přistává k nábřeží množství lidí, by mohlo být značně nebezpečné, tak si to sami zhodnoťte, Zatím to nijak nedopadlo. A pokud jde o občany, tak je problém, jak to udržet v nějakých mezích. Občané by samozřejmě měli mít možnost se v klidu vyspat, ale zase na druhou stranu nejsme na samotě u lesa, aby se tam nedělo nic. Jsme hlavní město a tyto činnosti na ten veřejný prostor patří.

Má pro Vás náplavka nějakého ducha? Nebo třeba měla a teď už nemá?

V: Dá se říci, že nějakého genia loci má, ale otázka je, jak to pojmenovat. Aby to bylo výrazně vyjádřeno pro jeden účel, to není, ale je to bůžek, který podporuje veřejný život na veřejném místě, takže z tohoto hlediska ano.

Setkala jsem se s termínem vytěžování veřejného prostoru, myslíte, že je to problém i náplavky na Rašínově nábřeží?

V: Komerce by samozřejmě mohlo být méně a více kultury nebo sportu a podobně, ale stanovte tu míru. Kdokoliv to udělá, tak vždycky je to pro někoho špatně, ono se to tak úplně nedá. Komerce má samozřejmě snahu vetřít se kamkoliv, ti co chtějí vydělávat, tak chtějí vydělávat pokud možno neomezeně. Ale to omezení by zase nemělo být přílišné. Člověk ve svém životě by zase tolik omezován být neměl, a pokud ano, tak to už se opakuje, tak v tom případě, kdy ta činnost začne výrazněji vadit těm okolo.

Je tedy možné spravovat vltavské břehy bez nějaké koncepce? Jak to vlastně bylo dříve před vznikem Koncepce pražských břehů?

V: No o to se vlastně téměř nikdo nestaral. Dopraváci z hlediska dopravy, životní prostředí z titulu čistoty řeky a nábřeží, starala se to TSK, ale z titulu technického, to bylo tak všechno. Hlavní bylo využití pro dopravu. V koncepci jde například i o to, kde mají stát ty lodě, odkud kam budou plavat, kde bude jaký přívoz, co má být s pozemky podél celé Vltavy, zda tam mají být různá hřiště, co a jak s přístupem k vodě. Když si třeba vezeme tu oblast Vltavy na severu za Trójou, od ZOO dál, tam je zákaz vjezdu a je tam krásná cyklotrasa, chodí tam spousta lidí a žádný velký problém okolo toho není. Na zátopových pozemcích okolo Radotína se mají podle plánu udělat nějaké vodní nádrže, které poté mohou být využity pro něco jiného. To je obsahem té Koncepce a nemělo by to být o té organizaci detailů života, že tahle loď bude stát tady a trhy budou na místě, kam už málokdo dojde a nic tam neutří. My jsme

v rámci pražských břehů chtěli vyřešit tu lávku okolo Vyšehradské skály, také vyústění Botiče do Vltavy, tam je to úplně nešťastné, jak je to zatrubněné, dokud neobjevíte ten půlkruh v té zdi, tak ani nevíte, že tam něco vytéká. Mohlo by to být otevřené, přes ten potok by tam mohla být udělaná nějaká užší lávka, aby bylo vidět, že tam něco teče, mohlo by to být i zasklené, aby se to trochu projevilo. Tohle bych očekával od IPR. Zrovna tak se tam neřešila Rokytky.

Co si myslíte, že je největším problémem na náplavce na Rašínově nábřeží.

V: Asi ten vztah těch požadavků na využití náplavky ve vztahu k ovlivnění okolní zástavby a také vztah těch jednotlivých uživatelů na té náplavce.

Jaká by byla Vaše vize využití náplavky?

V: Rozhodně bych nějak pojednal ty kóje, to chce zcela razantní úpravu, která by tvořila tomu nábřeží jakousi reklamu, nebo jak to říct. Pokud tam budete mít obrovský zasklený kruhový prostor, který bude třeba v noci svítit, tak to bude pro Prahu obrovská reklama a netvrdím, že to musí být takhle, nicméně tohle tam doslova schází. Ještě tam schází jedna dopravní věc a to zastávka vlaku nad Rašínovým nábřežím, na předpolí Železničního mostu, ale to nechtějí povolit památkáři, protože dráhy tvrdí, že tam přes most potřebují mít třetí kolej. Na každé straně mostu jsou tři koleje, původně měl most jen jednu kolej, posléze ho rozšířili na dvě koleje a teď už rozšíření na tři koleje není tak možné, navíc památkáři nechtějí porušit tu stávající konstrukci, záleží jim velmi na těch nýtech, kterými jsou ty ocelové pruty spojeny a nechtějí k tomu nic přivařovat. Jednali o tom, že by se tam těsně vedle postavil most jiný, což z mého hlediska je naprosto špatná myšlenka, takže se snaží tvrdit, že tam by tam těch lidí nevystupovalo a nastupovalo mnoho, nicméně je to řešení vnitroměstské dopravy mezi hlavním nádražím i severem, od Vysočan a Libně přes Smíchov a těch lidí, co těmito trasami jezdí je mnoho. Památkáři tvrdí, že to není třeba a odmítají odstranit byť jediný oblouk, který je tam na břehu v rámci toho viaduktu, ale těch je tam mnoho a asi by se tolik nestalo. Holt chtějí, aby se žilo jako před sto lety.

Myslíte si, že na náplavce může docházet k nějakým dalším střetům, kromě cyklistů a chodců?

V: Pochopitelně, jsou to projevy opilých občanů, kteří požijí větší množství alkoholu a pak se tam poškorpi, proto je tam potřeba dohled toho správce, který, když tam není zrovna ta policie, tak ji zavolá.

V rámci toho jak se náplavka využívá, myslíte si, že dochází k prosazování nějakých skupinových zájmů?

V: Pochopitelně, proč by to třeba mělo sloužit pro malý počet cyklistů, když to tam potřebuje užívat velké množství chodců. Máte to svěřit někomu, koho je málo nebo někomu, koho je hodně. Musí se to vyrovnat, to jinak nejde.

Myslíte si, že mají občané chuť se podílet na spolurozhodování o pražských březích? Nějakým způsobem participovat?

V: Vždycky se najdou občané, kteří k tomu něco řeknou. Nicméně zpravidla jsou to mladí lidé, kteří prosazují své momentální zájmy, až zestárnou, tak už ty zájmy neprosazují, protože mají nějaké zkušenosti ze života a nemají na to sílu. Třeba tady jsme projednávali koncepci rekonstrukce Vinárenské ulice, IPR na to má svoje oddělení, oddělení participace, ale kdo tam přijde, lidi ve vašem věku, co jezdí na kole a chtějí mít vyhrazené cyklostezky a aby tam neparkovala a nejezdila auta. A ty starší lidé, kterých tady v centru je celkem hodně, tak ty už se příliš neexponují, ty si řeknou, to už je marný. Já bych navíc participaci viděl jiným způsobem než IPR, ti za participaci považují shánění názoru na to, jak to má být. Já bych za participaci daleko více považoval, pokud jde o stavebně technické záležitosti, rekonstrukce náměstí, ulic a tak dále, aby to napřed navrhl nějaký odborník a pak by se k tomu občané vyjadřovali. U IPR se to sbírá předem, což je ta participace, ale nikdo neví co, tak každý říká, co obecně potřebuje, ale potom, když je to hotové, a pak už se ta participace nedělá, pak už musí vynaložit hodně úsilí, se k tomu dostat.

Tím, jak se náplavka vcelku extenzivně využívá, myslíte si, že to má nějaký dopad na životní prostředí?

V: Nedá se říct, že by to mělo nějaký devastující dopad. Je to běžný dopad, jaký by to asi mělo mít. Nic extrémního. Občas je tam špína na Vltavě, tak se to vyčistí, občas tam jsou odpadky, občas tam někdo něco vysype, rozlije, tak se to uklidí, občas je tam nějaký hluk, nějaký koncert, tak se to musí holt přežít nebo se to omezí, aby toho nebylo moc. Také tam svého času byla na té lodi sauna, takže tam byly hádanice, že se tam topí dřevem a než se to rozhoří, tak to trošku kouřilo, tak byly stížnosti.

Může naopak mít náplavka nějaký pozitivní vliv na to bezprostřední okolí?

V: Těm provozovněm nahoře to určitě pomáhá, protože tam mají víc kšeftů. Dneska už je náplavka známá i ve světě, a když přijedou do Prahy, tak jdou na

Rašínovo nábřeží. Pro občany, kteří vyžadují klid, je to samozřejmě naopak, ale holt to není na samotě u lesa.

V rámci těch stížností, které se k Vám dostanou, vy je tedy delegujete někam jinam?

V: Když něco můžeme řešit, tak se o to pokoušíme. Projednáváme to s městskou policií. Projednáváme to se správcem náplavky, který nám chodí vysvětlovat, proč se stalo to a ono a jestli u toho byl ten dotyčný, co tam má dohlížet a proč se tam povolila, nebo nepovolila nějaká akce a my těm občanům pošleme nějaké vysvětlení, aniž bychom to mohli výrazněji ovlivnit. Kromě toho, že chceme, aby to bylo lépe, pokud je tam opravdu nějaká chyba.

Chtěl byste ještě něco dodat...?

Mám pocit, že jsem vám toho napovídal dost.

Děkuji za rozhovor.

Příloha 4 Scénář rozhovor s návštěvníkem náplavky

Proč jste sem dnes přišel/a?

Chodíte sem často?

Za jakým účelem náplavku navštěvujete?

Když chodíte na náplavku, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno...?

Lákají Vás různé akce, které se na náplavce konají? (farmářské trhy, festivaly...).

Kde se o těchto akcích dozvídáte?

Potkáváte tu nějaké turisty/cizince?

Využíváte některé ze zde kotvících lodí?

Dokázal/a byste říct, kdy jste tady na náplavce byl/a úplně poprvé?

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

Když se tu takhle rozhlédnete okolo, jak se Vám tu po vizuální stránce líbí?

Ruší Vás tu vizuálně něco (přijde Vám tu něco navíc)?

Naopak postrádáte tu něco?

Prošel/a jste náplavku někdy po celé její délce?

Viděl/a jste někdy na náplavce policisty? (Museli zasahovat u nějakého konfliktu nebo byly na obchůzce?).

Cítíte se tu bezpečně?

Kdyby byla možnost, se nějakým způsobem podílet na spolurozhodování o náplavce, například o tom, jaké se budou na náplavce konat akce, nebo jak náplavku lépe přizpůsobit uživatelům, měl/a byste o to zájem?

Pohyboval/a jste se po náplavce někdy jinak než pěšky? (na kole, na koloběžce...).

Jaká to pro Vás byla zkušenost?

Naopak jaká je pro Vás zkušenost jako pro chodce, potkávat se tu s lidmi na kole, na koloběžce, běžci...?

Vyrazíte, případně vyrazil/a byste na náplavku s kočárkem, malým dítětem nebo třeba se psem?

Myslíte si, že například tím, jaké se na náplavce pořádají akce, mohou být upřednostňovány některé skupiny? Nebo na některé přímo cílit?

Chtěl/a byste bydlet v okolí náplavky?

Proč ano, proč ne?

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

Myslíte si, že zdejší „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

Příloha 5 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 1

Respondent č. 1, 19. 9. 2016 16:33

Proč jste sem dnes přišla?

R: Tak my jsme přišli s partnerem na procházku.

Jak často sem chodíte? Jestli se to dá nějak takto říci?

R: Tak my nechodíme nijak pravidelně, ale když je hezké počasí a teplo a jsme ve městě, tak na náplavku vždycky zajdeme. V létě jsme tu celkem často, je tady takový zvláštní kolorit, atmosféra. Lidi mladý, starší, procházejí tu a schází se tu, je nám tu příjemně.

Navštěvujete to tu tedy za nějakým konkrétním účelem, nebo vás sem láká ta atmosféra, o které jste mluvila?

R: Tak jednak jde o tu atmosféru, tady u té vody, jak si člověk může sednout, můžeme si dát něco k pití. Většinou sem chodíme tedy se psem, ale dnes ho nemáme, tak to pak většinou procházíme celou náplavku a končíme u Železničního mostu a vracíme se na Smíchov, to máme takovou trasu. Ale často sem chodí i moje švagrová s bratrem, oni bydlí tady kousek.

Vracíte se sem vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno?

R: Ne to ne, my tu nemáme vyhlídnutý konkrétní podnik. Rádi se třeba díváme, když je tu živá hudba, což tu bývá často. Vždycky si někde sedneme, zastavíme, dáme si víno, popojdeme dál, zase se někde zastavíme. Takže to nemáme spojené s konkrétním místem.

Lákají Vás různé akce, které se tu konají, různé festivaly a tak?

R: My to tedy nemíváme dopředu vytipované, ale vždycky když tu jsme, tak tu prostě něco je. Máme rádi teda tu živou hudbu. To už tedy víme, kde asi zrovna by to mohlo být, když tu jsme přes léto celkem často.

Takže si nehledáte nějaké akce, třeba na internetu a cíleně sem šli kvůli tomu.

R: Ne, ne, to my takhle nemáme. Je to hodně spontánní, s tím, že víme, že tu určitě někde něco bude.

Potkáváte zde hodně cizinců?

R: Jo tak to vnímáme hodně, samozřejmě, ale ne jenom mladých. To je patrné, že je tu hodně cizinců. U těch mladých převažují určitě ještě spíše Češi, ale tak to je i tím, že jich tu hodně bydlí, takže to nemusí být jenom turisté. Ale angličtina je tady slyšet celkem dost.

Využíváte některé ze zde kotvících lodí?

R: To ani ne, párkrát jsme byli na takové té u Mánesa, co stojí, ale jinak ani ne, nás to baví takhle tady na břehu.

Dokázala byste si uvědomit, kdy jste tu byla poprvé?

R: No já bych řekla, že tak před čtyřmi roky. Já jsem začala navštěvovat tady ty trhy, co jsou tu o víkendu a to jsou tak čtyři roky, možná pět. Ale já sem chodím třeba i před Vánoci, třeba pro nějaké čaje, drobnosti a tak, to sem jdu cíleně, tak to bylo asi poprvé.

A když sem chodíte na ty trhy, jde Vám i o ten fakt, že je to tady na té náplavce, nebo by mohly být klidně někde jinde?

R: Ne tak já jdu speciálně sem na náplavku, tak oni se konají samozřejmě i jinde, ale mě se to tu prostě líbí. To město, ta voda...

Máte zkušenost s jinými náplavkami?

R: Tak vlastně jo, my máme takový okruh, obcházíme to tu většinou celé a končíme na té smíchovské straně. Tam se ale nic moc nekoná, dříve tam bylo letní kino, ale to už tam také není. Když tam tuhle byla nějaké akce, tak jsme tam byli ...Ale tohle je určitě kvůli tomu sluníčku, tam prostě nesvítí. Koukat se, jak zapadá slunce nad Petřínem, to tam prostě nevidíte, tady ano.

Když se tu takhle rozhlédnete, je tu něco, co se vám tu vyloženě líbí?

R: No tak určitě je to taková ta restaurace tam na začátku, taková ten bílý domeček, je tam pěkné posezení. To je tady asi původní...Ale trošku je tu problém s cyklistama, sice tady mají ten pruh, ale když je tady hodně lidí, tak se tady tak proplétáte, že je to trošku nepříjemné. Někdy je to i nebezpečné, jako člověk jim taky nechce překážet, ale při tom množství lidí to občas nejde...to je ale asi jediná věc, jinak je to tu pěkné.

A přijde Vám, že by tu něco chybělo nebo Vám tu naopak něco třeba vadí?

R: To ani ne, spíš doufám, že tu nebude nic přibývat. Už je tady toho dost. Nechat to spíše takové rozvolněné a už to tu nedusit. Docela dobré jsou ty lodě na vodě, aby se příliš nezahlcovala ta plocha tady...doufám, že se to nebude zastavovat víc a komercializovat.

A tohle množství podniků a lodí vám tedy přijde adekvátní.

R: Určitě, míň by toho zase být nemohlo, na to množství těch lidí, když si chce člověk něco dát, tak se tu stejně už tvoří všude fronty. Ne víc, ani ne míň, tak ono to člověka taky zase otráví, když musí stát ve frontě.

Viděla jste tu někdy policisty? Že by třeba museli řešit nějaký konflikt, nebo tak...?

R: No to si vůbec nevybavuji, myslím, že ne, nikdy. Ani svědky žádného konfliktu jsme nebyli, no policii jsme tam opravdu nikdy neviděli.

Cítíte se tu bezpečně.

R: Naprosto

Zkoušela jste se tady pohybovat někdy jinak než pěšky? Třeba na kole...?

R: Ne, ne, to ne. Jenom s tím psem a to je v pohodě.

Vyrazila byste na náplavku s kočárkem nebo malým dítětem?

R: Jo tak s kočárkem asi i jo, tak v dnešní době, to už je o něčem jiném, ale je pravda, že s dětmi, to si nejsem jistá.

Myslíte si, že například tím, jaké akce se tu pořádají, mohou být určité skupiny upřednostňovány?

R: Tak já bych řekla, že to spíš pro ty mladší je, holt to léto, asi ani ne cíleně, ale holt to tak vyplývá přirozeně z toho, že ty mladí více někam chodí ven, vydrží déle, jsou to různé skupiny, party, je to takové přirozenější. My starší sem chodíme leda tak ve dvojicích nebo se psem. Skupinky těch starších příliš vidět nejsou. Mladí lidi se chtějí více bavit, družít, to ty starší tak moc nemají, myslím, že jich je tu dost, i třeba turistů, ale moc se nesdružují ve skupinky, chodí spíše v párech. Taky je možná zajímavá, co se tu děje, tak se jdou podívat. Ale třeba i podle té hudby, takové rokové, je to asi spíše cílené na ty mladší.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, třeba jaké se tam budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům..., měla byste o to zájem?

R: Tak vždycky je co zlepšovat, ale to by měli asi spíš ti nahoře.

Chtěla byste bydlet někde v okolí náplavky?

R: No to já bych tady asi chtěla bydlet, mně by to nevadilo, když člověk bydlí ve čtvrtém patře, tak už to stejně asi neslyší a je to tady u té řeky. Já teda nevím, jak je to hlukově, ale když je to tady ponořené a ta vysoká zeď, tak stejně tady jezdí tramvaje, auta, to se asi ztratí. Celkově je tu hluk, tak nevím, jestli je to v tom nějak více znát.

Myslíte si, že lidem bydlícím zde v okolí náplavky by mohlo tedy něco vadit?

R: Já to asi nedokážu posoudit, ty tramvaje musí dělat hrozný hluk, plus ta doprava a myslím, že ta zed' může docela dobře odhlučnit, ale opravdu nevím. A kromě hluku asi jinak nic...

Myslíte si, že to, jak se náplavka využívá, může nějak škodit životnímu prostředí?

R: Jedině ty labutě, že je to vyhánění na druhou stranu, to je evidentní, ale asi jinak nic zásadního si myslím, že se tu neděje

Chtěla byste ještě něco dodat, nebo zapoměla jsem se na něco zeptat?

R: Tak já myslím, že je pozitivní, že to tu vůbec vzniklo, i pro Pražáky, máme se kam jít projít, je lepší, než kdyby to bylo nějaké nepřístupné, nebo ve špatném stavu.

Takže náplavku vnímáte jako pozitivní věc?

R: Přesně tak. Velmi pozitivní 😊

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: žena, 48 let, pracující, Praha

Příloha 6 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 1

Respondent č. 2, 19. 9. 2016 17:47

Můžu se zeptat, proč dnes projíždíte?

R: Tak já dnes projíždím, protože to tu mám na trase, mám takový třicetikilometrový okruh a ten zahrnuje i tady tu trasu.

Jezdíte tudy každý den?

R: Tak každý den ne, ale když se podaří, tak třeba párkrát do týdne.

A setkáváte se tu s nějakými problémy, když tudy projíždíte?

R: Tak problémy samozřejmě jsou, bývá tu hodně živo, což je hezké, mně se líbí, jak jsou náplavky oživené, ale pro cyklisty to není úplně dobré, protože tady jsou pouze ty dva úzké proužky a spousta chodců je využívá, protože nechtějí chodit po dlažebních kostkách, takže se samozřejmě člověk vyhýbá.

Stává se Vám, že byste toto řešit nemusel? Že by tu nebylo tolik lidí?

R: To se mi tedy nestává. Já jezdím v čase po pracovní době a to je tady bohužel asi špička. Další část té náplavky za právnickou fakultou, tam už to takové není, tam spíše jenom kotví lodě a nastupují a vystupují turisté.

Kudy vede Vaše trasa, pokud se můžu zeptat?

R: Já jezdím z Výtoně, tam se napojím, když přijedu z Nuslí a jedu k Mánesu...

A jezdíte tedy spodem, po náplavce...?

R: Většinou ano, ale někdy na to nemám nervy, takže to vezmu horem.

A jak se Vám jede horem po nábřeží?

R: Tak tam je taková ten hodně široký chodník, s takovou lipovou alejí, ale po něm nejzdím, pak už to беру radši po silnici.

A jak se tam cítíte, když jedete po silnici?

R: Tak není to ideální, ale ta doprava je tam tak hustá a pomalá, že toho cyklistu v podstatě moc neohrozí a pak je tam taková ten pruh pro tramvaje s takovými obrubníky, takže když se jako cyklista držíte při kraji, tak to auta má mnohdy i strach vás předjet.

Nebylo by tedy jednodušší jezdit pouze horem?

R: Asi jo, ale mě se tu líbí, takže já tudy jezdím rád, je tu hezký výhled, hezké prostředí. Když se třeba vracím večer zpátky z toho svého okruhu a je tu nějaký koncert, tak to беру většinou horem, to už se nedá. Stojí tu hloučky lidí a to už neprojedete. Nebo vedete kolo a zase se můžete zaposlouchat do té hudby a taky to není špatné.

A neláká Vás tedy se sem podívat na nějakou akci nebo jen tak bez kola?

R: Tak já to tu občas procházím třeba o víkendu s přáteli, ale cíleně tady žádné akce nevyhledávám, nebo že bych sem chodil na pivo, to taky ne. Nebo třeba když někoho provázím městem, tak už si toho všimne, když jede po tom Železničním mostě, že je tam spousta lidí, tak se mě pak ptají, co se tam děje. Tak jim říkám, že je to takový hodně kulturní prostor, že se sem chodí na to pivo a na ty koncerty, takže se sem většinou chtějí podívat.

Takže vnímáte, že je o to zájem?

To určitě, teď sem tu měl kamarády ze Šumperka a ty na to koukali hodně překvapeně, co se to tady děje. Vůbec náplavku neznali, neslyšeli o ní. Ale líbilo se jim tady, přišlo jim to hrozně fajn, ta řeka okolo, že mohli koukat na Pražský hrad, na loď, na labuť. Že nás nikdo nenutil sedět někde, kde jsme museli, ale člověk si dojde, kam chce a sedne si tam, kde se mu to líbí.

Potkáváte tady cizince?

R: No určitě sem chodí, to je slyšet, když tudy jenom projíždím.

Dokázal byste říct, kdy jste byl na náplavce poprvé?

R: To vím naprosto přesně, vloni na jaře, když sem začal jezdit víc na kole.

Když tudy projíždíte, sledujete, že by docházelo k nějakým střetům mezi cyklisty a chodci. Nebo vy sám, zažil jste někdy něco podobného?

R: Tak ti pěší mě teda zlobí, že jdou po tom pruhu, chápu maminku s kočárkem, to je jasný, ale když proti vám jdou dva mladí lidé, a vidí, že já jedu a neuhnou se, tak to mě rozčiluje, protože oni mají daleko větší prostor pro tu chůzi. Když tu výjimečně procházím pěšky, tak se také snažím z těch pruhů uhnout. Možná by stálo za to, tu plochu trošičku rozšířit, ale zase po Praze jsou mnohem horší místa na ježdění než náplavka.

Zase na té náplavce existuje nějaký řád, ve kterém je zaneseno, že cyklisté by měli projíždět s opatrností a průjezd není zmožné si vynutit, takže přece jenom mají ty chodci přednost.

R: Jo jo, když se sjíždí vlastně od Výtoně, tak tam ta cedule je, já to respektuji, ale zase je to v tom projektu té cyklotrasy A2, která vede někam až do severního Německa, po které projedete jako turista z Budějovic až do Německa. Takže o tom respektu vím, ale asi by to mělo být oboustranné. Možná, že by stálo za to obnovit tady ty piktogramy, které tu dříve byly.

On se tady právě měnil režim toho průjezdu pro cyklisty a ve chvílích, kdy je tu hodně lidí a nedá se projet, by měl ten cyklista jet asi horem po nábřeží, kde je prý ten průjezd vyřešený, ale já nejsem cyklista...

R: Já si teda myslím, že nahoře to vyřešené není, když tam jedu od Výtoně, tak je tam jenom kousek cesty ten široký chodník s těmi lipami k Palackému náměstí, pak už se musí na silnici, takže tam není moc prostor. Jako já to chápu, je to historické centrum, ale říct, že to mají cyklisté vyřešené někde nahoře, mi přijde špatné. Když pak jedete třeba ke Karlovu mostu, tak tam už člověk musí i do pruhu pro tramvaje, ale zase tam jezdí celkem pomalu ty auta.

Máte pocit, že tudy jezdí velké množství cyklistů?

R: Jo, to celkem jo. Myslím, že je to celkem frekventované, také bych řekl, že to sem stáhne i lidi kvůli tomu výhledu, kvůli tomu okolí a vlastně i ty cyklisty, vidím je tu postávat u těch koncertů, že to vlastně není jenom projet to tu na ten svůj okruh. Takže je určitě dobře, že něco takového vzniklo.

Takže Vám jako cyklistovi se náplavka jako nějaký kulturní prostor líbí, když Vám to vlastně znesnadňuje průjezd?

Tak dole mi to znesnadní pár lidí a nahoře pár aut. Že bych měl mít představu, že by měla být náplavka jen pro cyklisty, kteří tudy projíždějí to v žádném případě. Tahle symbióza se mi celkem líbí. Určitě by se to nějak nemělo vracet zpátky.

Vyrazil byste na náplavku s kočárkem nebo třeba dítětem.

R: Asi spíš ne, vzhledem k tomu, že vím, jak to tu občas musím složitě řešit s kolem, tak řešit to tu s kočárkem nebo dítětem by se mi asi nechtělo.

Dokázal byste říci, co se Vám tady líbí?

R: Třeba ta loď s divadlem bratří Formanů, to mi přijde fajn nebo takový ten kolesový parník, ono to teda vydá trochu jako šrot, jsou tam taková ta sedátka, dáte si tam pivo, mají tam takovou tu plachtu na promítání filmů a saunu a někdy o víkendy tam mají i bleší trh na těch lodích, takže to je fajn, ale cíleně to nevyhledávám. Nikde na internetu si nehledám program, jo co bude příští pátek na náplavce.

A když tudy projíždíte, všímáte si, že by vám tu vizuálně něco vadilo, nebo postrádáte tady něco?

R: Tak třeba když se sjíždí tady od Mánesa, tak jak tam parkují ty auta pod tím mostem, to by tam být nemuselo. Když už jdu do té luxusní restaurace, tak si tam můžu dojít pěšky. Někdy jsou trochu odpudivé ty velké kontejnery na odpad, ale chápu, že je

tu velká kumulace lidí a asi teda toalety. Fajn jsou ty zabudované toalety v té staré části pod silnicí, pak je tu pár toiek, že jo a někde jsem tu viděl takové ty venkovní pisoáry pro pány, ale když se to postaví pod chodník, který je nahoře, tak je tam vidět. Ale ty toiky jsou vyloženě ošklivé.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, jaké se zde budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům..., měl byste o to zájem?

R: Asi bych teda nepřišel s nějakým chytrým projektem, to asi ne, ale líbilo by se mi, kdyby třeba vznikly nějaké studie, dvě, tři, čtyři a z nich by se mohlo vybírat a nějak o nich diskutovat a pak se to podle toho zrealizovalo. Sám bych se asi nezapojil do nějaké iniciativy, třeba Postavme nové toalety, na to asi nemám invenci, ale rád bych to klidně podpořil a myslím, že by lidé tady s tím asi problém neměli. Tady je to hodně oblíbené místo, a kdyby se aktivně někdo rozhodl něco dělat, že by se lidé k němu klidně přidali a vyjádřili názor. Opak jsou teda asi ti lidé, kteří tu bydlí, to jsem někde četl, že jim ten hluk vadí, no.

Myslíte si, že například tím, jaké se na náplavce pořádají například akce, mohou být upřednostňovány některé skupiny? Nebo na některé přímo cílit?

R: Tak cykloakce se tady příliš nepořádají, takže předpokládám, že budou upřednostňovány spíše chodci, ale naprosto to chápu.

Viděl jste tu někdy policisty?

R: No to si teda nevybavím, asi sem je tu nikdy neviděl?

Cítíte se tu bezpečně?

R: Jo, jo, úplně v pohodě.

Myslíte si, že to, jak se tady ta náplavka využívá, může mít nějaký vliv na životní prostředí?

R: No možná někdy někomu něco upadne do řeky, pak asi ten hluk teda, který tu vzniká. Jinak si myslím, že životní prostředí tu dostává zabrat z ostatního okolí, hlavně ta doprava, že už se to ztratí, zvlášť ty koncerty, když tu jsou, to těm lidem, kteří bydlí okolo, musí asi hodně vadit. Asi by to chtělo být s těmi lidmi, kteří tu bydlí, nějak ve styku, nedělat si z nich nepřátelé. To budou lidé bohatí, kteří mají styky. Asi by si na to ti správci nebo pořadatelé měli dát pozor.

Takže bydlet byste tu asi nechtěl, předpokládám.

R: Ale tak asi jo, Václav Havel si tu užíval a byl spokojený s tím bydlením, asi by to tu bylo opravdu hezké. Já bych tu asi i rád bydlel, ale proti tomu hluku bych asi pak trochu bojoval. Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: muž, 33 let, pracující, Praha

Příloha 7 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 3

Respondent č. 3, 20. 9. 2016 15:02

Proč jste sem dnes přišla?

R: Na procházku s malou, chodíme ven každý den, občas zajdeme i sem.

Chodíte sem často?

R: No tak dvakrát za měsíc, řekla bych, pak občas když je tu nějaká akce.

Za jakým účelem náplavku navštěvujete?

R: Většinou se sem jdu přes den projít s malou, to se to ještě dá, jinak jak říkám, občas když je tu nějaká akce, takové ty různé festivaly s jídlem nebo tak, tak sem zajdeme s manželem

Na ty festivaly chodíte i s kočárkem?

R: Ne to ne, to si seženeme hlídání a necháváme malou doma, tady bývá tak plno, že by se mi ani s kočárkem nechtělo.

Kde se dozvídáte o těchto akcích?

R: Většinou na facebooku, nebo s tím třeba přijde manžel, že mu to řekl někdo v práci a tak.

Když chodíte na náplavku, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno...?

R: Když jsem tu s malou na procházce tak to tu většinou projdeme sem a tam, jinak ani ne, nemám pocit, že bych se upínala k nějakému podniku nebo tak něco.

Lákají Vás ještě nějaké jiné akce, které se tu konají? Třeba farmářské trhy?

R: Ani ne, na farmářské trhy ráda zajdu, ale bydlíme na Vinohradech, takže to mám třeba na Jiřák blíž, přijde mi fajn sem zajít na nějakou akci, něco různorodého, nebo na procházku, přes den je tady celkem klid a dá se tu i tak trochu relaxovat. Malá se ráda vozí v kočárku, takže nám to tu vyhovuje

Potkáváte tu nějaké turisty/cizince?

R: Celkem i jo...

A spíše, přes den, když jste tu na procházce s kočárkem nebo na spíše na nějakých akcích?

R: No asi spíš přes den, ale ono se to při těch akcích asi v těch davech ztratí, když jsem tu přes den s malou tak je více prostoru koukat okolo a užívat si to tu, když tady jdete na nějaký ten festival, tak jste občas rádi, že jste, koukáte, abyste do nikoho nevrátili, nepošlapali mu nohy, je to holt trošku o něčem jiném

Využíváte některé ze zde kotvících lodí?

R: Ani moc ne, to spíš si člověk dá tady něco na břehu, ale já loď moc nemusím, tak to bude možná tím.

Dokázala byste říct, kdy jste tady na náplavce byla úplně poprvé?

R: No, možná tak tři roky...? No asi tak nějak

Přišlo Vám to tu jiné?

R: No asi bych řekla, že tu bylo méně lidí, možná i těch lodí, asi takový klidnější to tu bylo

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Vůbec, tak ono naproti ani nevypadá, že by se tam něco dělo...

Když se tu takhle rozhlédnete okolo, jak se Vám tu po vizuální stránce líbí?

R: Tak mě přijde super ta lokalita, já sem v pohodě dojedu s kočárkem, nemusím to nijak složitě vymýšlet, pak u té vody je to tu hrozně hezké, když do toho svítí sluníčko, tak je to takové úplně povznášející, nabíjí mě to energií. Je fajn, jak je ten prostor využitý.

Když se tu rozhlédnete, ruší Vás tu vizuálně něco, přijde Vám tu něco navíc?

R: No asi ty toiky, to mi přijde jako taková zrudnost, řekla bych, že se to sem vůbec nehodí. Taková plastová krabice. Jako toalety jsou samozřejmě potřeba, ale asi by se měl najít nějaký lepší způsob, jak to vyřešit. A taky mi vlastně asi přijde, že některé ty lodě jsou takové „přereklamované“. Je to přehnané, chápu, že mají vývěsku, co mají za pití, sem tam nějaká reklama, ale celá ta loď, to je prostě moc, i ty slunečníky někde mi přijdou, že je to zbytečně moc, kdyby byly prostě jednobarevné, nemusí tam mít žádné logo, asi by mi to bylo sympatičtější, ale tak ostatní s tím třeba problémy nemají, možná je to jenom můj problém.

Naopak postrádáte tu něco?

R: Kromě nějakého lepšího řešení těch toalet asi ani ne. Chtít, aby se to tu nějak lépe přizpůsobilo maminkám s kočárky, je asi blbost. Nemyslím, že jsme nějaká jejich cílovka. Já jich tu stejně ani moc nepotkávám, takže by to bylo asi takové zbytečné.

Viděla jste tu někdy policisty?

R: No víte, že asi jenom jednou, někdy přes den, asi to tu procházeli, ačkoliv tady se toho přes den moc neděje, možná by stálo za to, aby tu byli spíš odpoledne nebo po večerech.

Cítíte se tu bezpečně?

R: Jo to zase jo.

Pohybovala jste se po náplavce někdy jinak než pěšky? Třeba na kole?

R: Ne ne, to vůbec, já vždy pouze po svých, buď s kočárkem, nebo pak odpoledne bez kočárku.

A potkáváte tu cyklisty?

R: Jo to ano, když sem chodím dopoledne s malou tak tu jezdí a je to celkem v pohodě, podle mě se to tu snaží využít, dokud můžou, než se jim sem nahnou davy, to pak mají asi smůlu a musí jezdit po silnici, což jim teda nepřeju.

Viděla jste tu někdy nějaký konflikt?

R: Jako kvůli cyklistům? Vůbec. Mě přijde, že jsou takoví ohleduplní. Já taky vlastně jezdím s kočárkem po těch pruzích stejně jako oni a nikdy jsem žádnou špatnou zkušenost neměla, vždycky se nějak vyhneme. Teda spíš oni mne, takže mně tu nijak nevadí. Věřím, že později, jestli sem jedou už je to asi trochu o něčem jiném, ale myslím, že pokud jsou lidé nějak vychovaní, tak by se tu měli nějak porovnat, To je jako když necháte nejdřív vystoupit lidi z tramvaje nebo pustíte starou babičkou sednout. Tak by to prostě mělo být a ne všude je to zvykem, takže si myslím, že tady to celkem funguje.

Takže žádnou špatnou zkušenost nemáte?

R: Ne, přijde mi to vlastně tak nějak dobře vyřešený.

Myslíte si, žetím, jaké se tu pořádají akce, které cílí na určité skupiny lidí?

R: Tak každá akce asi trochu cílí na konkrétní skupiny, když se tu budou pořádát nějaké zvěřinové hody, vegetarián vám asi nepřijde. Ale myslím, že ty akce, které se tu konají, jsou opravdu různorodé, že si vlastně každý najde to svoje. Jako akce pro děti tu asi nebudou, ale tak to si myslím, že ani nikdo neočekává, to už spíš vidím starší lidi, kteří se sem přijdou projít nebo třeba na farmářský trh, nevím. Opravdu mám pocit, že ty akce nejsou cílené pouze na jednu konkrétní skupinu lidí, ten záběr mi přijde opravdu velký.

Kdyby existovala možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například jaké se tu budou konat akce, jak náplavku lépe přizpůsobit uživatelům, měla byste o to zájem?

R: Vlastně ani nevím, mě to tu přijde takhle dobrý, takže nemyslím, že je potřeba něco extra vylepšovat, zjišťovat a zbytečně o něčem rokovat.

Chtěla byste bydlet v okolí náplavky?

R: No asi spíš ne, to prostředí je tu krásné, ale ten provoz je tu opravdu veliký, všude hluk. Věřím, že když si chce člověk v létě otevřít okno, které vede na ulici, tak vlastně ani nemá šanci. To musí jít do oken i prach a upřímně, když se tady koná nějaký koncert, tak to musí být slyšet, až támhle za roh. Jak sem říkala, my sice bydlíme na Vinohradech, což taky není žádná periferie, ale jsme v takové zapadlé uličce, provoz žádný a mám to blízko do parku, takže s dítětem bych tu bydlet asi nechtěla.

Myslíte si, že zdejší „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Tak Vltavě to asi neprospívá, mám pocit, že ty lidi tady jsou schopni tam hodit cokoliv. Otázka zase je, jestli se to v tom neztratí, že jo. Pak asi ten hluk, když je nějaký hlučnější koncert, tak se to fakt nese, až bůh ví kam. Ale myslím, že kdyby se toto eliminovalo, snad by neměl být nějaký větší problém. Ono asi tady v centru s těmi auty a vším je to asi taková kapka v moři.

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: žena, 32 let, pracující (mateřská), Praha

Příloha 8 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 4

Respondent č. 4, 20. 9. 2016 17:13

Proč jste sem dnes přišla?

R: Já tady mám sraz s kamarádkou, jdeme na pivo...

Jak často sem chodíte?

R: Tak asi jednou, dvakrát do měsíce.

Za jakým účelem náplavku navštěvujete?

R: No většinou za účelem, že jdu na pivo...no na pivo, ale vlastně mě baví, že to není hospoda, ale že to je nějaký společenský prostor, kde se může stát, že z toho piva najednou jdu na koncert, který jsem si neplánovala. Má to tu pro mě nějakou přidanou hodnotu a vlastně je to i jedno z mála míst, kam si umím představit, že si se sednu sama s pivkem a knížkou třeba a budu tam sama si poslouchat muziku a budu tam sama a nepřijde mi to divný. V tomhle prostoru mi to přijde, že je to taková norma. V podstatě jsem vždycky s někým domluvená, že se tu sejdeme, ale občas prostě přijdu o půl hodiny dřív, jako dneska a nasávám tady tu atmosféru, koukám tady na lidi, protože mi přijde, že sem chodí zajímavé lidi, je to pro mě vlastně takový symbol léta v Praze.

Máte pocit, že sem chodí určité typy lidí?

R: No možná mám spíš pocit, že sem chodí různé typy lidí. Jsou tady vidět třeba dvojice, které jsou úplně nesourodé, že sem přijde týpek v obleku, protože jde zrovna z práce, sundá si sako a sedne si na zem. Je to tu pro mě taková nostalgie, mám pocit, že je v tom vlastně kus punku. I když všichni pracujeme v korporátu, na náplavce můžeme být ještě chvíli punk, protože sundám sako a dám si to pivko na tý zaplivaný zemi s živou muzikou za zády. To je prostě nejvíc.

Vracíte se sem vždy na stejné místo, třeba ke konkrétnímu podniku, nebo je Vám to jedno?

R: Většinou je mi to jedno. Mám tady jeden oblíbený podnik, který mě baví, ale není to nutnost.

Lákají Vás různé akce, které se tu konají? Festivaly, výstavy, koncerty...?

R: Lákají mě akce, které jsou od Bajkazylu, ale nebaví mě, jak je to organizované, protože se na facebooku o té akci dozvím asi tak půl hodiny před tím, než začne, nebo že už začala. Bajkazyl má to promo takový, že řekne v pět hodin odpoledne, dnes večer hraje na náplavce DJ Kato, kterého se třeba už dva roky snažím na náplavce slyšet. Za celé dva roky se mi to nepovedlo, protože buď jsem to zjistila

pozdě, nebo mám třeba už jiné plány. Bajkazyl je jediná součást náplavky, kterou sleduju na facebooku, o ničem ostatním nevím, takže když tu na nějaké konkrétní akci sem, tak je to spíš náhoda. A vlastně mě to docela štve...

Takže o těch akcích se dovídáte pouze na facebooku?

R: No ale takovým způsobem, že se těch akcí nemůžu účastnit. Vlastně se dovím, co už to proběhlo.

A sledujete tedy pouze to, co se děje u toho Bajkazylu?

R: Ano nic jiného vlastně ani nesleduji. Ani vlastně nevím, kde a jak.

Potkáváte tady mnoho turistů nebo cizinců?

R: To mi ani nepřijde, mám takový pocit, že náplavka je taková lokální věc a když už jsou to cizinci, tak mi přijde, že jsou to takoví ti cizinci, co tady žijou. Že je to tu spíš jako pro místňáky. Ale zároveň je to místo, kam vezmu kamaráda, který přijede na jeden den do Prahy a chce vidět Prahu jako takovou. Nechce vidět Karlův most a Pražský hrad, ale chce vidět, jak se v Praze žije, tak ho prostě vezmu na náplavku. Vlastně ani nevím proč, ale mám pocit, že ty cizinci, které tady potkávám, jsou místní. Nemám pocit, že jsou tady turisté.

Takže máte pocit, že turista, který třeba v Praze nikoho nezná a nejde třeba zrovna okolo, se o tom nemá jak dozvědět...?

R: No vlastně asi jo, já teda nevím, co se píše v posledním Lonely Planet o Praze, ale určitě tu nepotkávám davy turistů, který chodí, zmateně koukají a zaclání a blokují tě. Když už tu jsou, mám povit, že se tam pohybují takovým domácím způsobem, možná i proto soudím, že to úplně nejsou turisté, ale vypadají, že vědí, jak to tu chodí, že tam nějak zapadají.

Využíváte některé ze zde kotvících lodí?

R: No občas, jeden podnik mám fakt ráda, ale zase tak často tam nechodím.

Pamatujete si, kdy jste tu byla úplně poprvé?

R: To bude asi tak před třemi lety.

Přišlo Vám to tehdy jiné, než je to tu dnes?

R: Řekla bych, že ani ne, pocit z toho mám stejný. Furt to pro mě má velmi specifickou atmosféru.

Máte zkušenost s jinými náplavkami v Praze?

R: Na Smíchovské náplavce jsem jednou krmila labutě.

Když se tu takhle rozhlédnete, co se Vám tady líbí?

R: Tak mě celkově přijde dobrý ten nápad, přijde mi dobrý využít tuhle plochu, která je na takhle lukrativním místě takovým nsvázaným neturistickým způsobem. Můžu sedět a koukat na Pražský hrad, ale přitom nejsem na Karlově mostě, vizuálně je to super. Večer mám pocit, že to místo má atmosféru, a že je to o tom lokálním životě, když večer se sem těch turistů nahrne reálně asi víc, tak furt nemám pocit, že jsem třeba v Karlových lázních. Že je to taková známka Prahy, ale ne turisticky. Nebo možná už se to trošku začíná dít, ale já to tak nevnímám. Je to pražský místo pro Pražáky a cítím se tu doma. Takovej underground pro třicátníky, kteří mají nějakou úroveň.

Vadí Vám tu něco, například vizuálně.

R: No úplně se nemůžu smířit s toikama, nevím, proč na těch lodích nejsou chemické záchody. Na takovém místě, které je permanentně celé léto v provozu, toiky patří na akce, které jsou na pár dní. A taky mi sem úplně nesedí takové ty grilovací čluny, to mi přijde vyloženě turistický. Takový turistický tah, jakože OK, teď to tady zkomercializujeme a zašlapeme ten underground a pozveme si holandský turisty, kteří si to zaplatí, podle mě to žádný Čech nevyužije.

A chybí Vám tu něco, že byste si řekla, jo to by tu fakt mělo být.

R: Asi by se mohla rozšířit nabídka s jídlem. Jakože nějaký základ tu je, ale vegetarián se tu podle mě nenají. Ještě vlastně trochu bojuju s tím, že pivo si tu člověk dá za celkem normální peníze, ale třeba zmrzlinu tu mají brutálně drahou. Taková nastupující komercializace. Jo náplavka je dobrý místo, tak tam dáme stánek s drahou zmrzlinou a ty lidi si to prostě koupí. Protože si jinak budou muset dojít na Karlák a koupí si nanuk. Nevím no, nejsem žádný náplavkový guru, ale přijde mi, že to jde proti celému konceptu, který ta náplavka má.

A kde myslíte, že se ten koncept vzal?

No podle mě asi od Bajkazylu, jako hele přes náplavku se asi hodně jezdí na kole a tohle by bylo dobrý místo, kde se zastavím opravit kolo a dám si u toho pivko a pokecat s ostatníma lidma a udělat si tady takovou pauzičku. Prostě takovej koncept, kdy v roztrhaným tričku se svým Applem v batohu si jedu na silničce, potřebuju seřídít kolo a dám si tam k tomu pivko. Ale asi je to holt nějaký přirozený vývoj, je to místo které má fakt potenciál, tak to asi je tak.

Prošla jste si náplavku někdy po celé délce?

R: Jo, jo, několikrát jsem šla od Apolináře dolů na nábřeží až na náplavku a k Mánesu.

Viděla jste tady někdy policisty.

R: No vlastně jenom nějakou pobřežní stráž nebo tak něco, ale jenom tam tak nějak chodili, vlastně ani nevím, co tam moc dělali. Jako vlastně na mě působili, jakože jim někdo půjčil trička, jako že jsou nějaká stráž a oni se tvářili hrozně drsně.

Cítíte se tu bezpečně?

R: Určitě, s tím nemám problém.

Pohybovala jste se tu někdy jinak než pěšky?

R: Ne, to vůbec, ale asi si trochu s cyklisty překážíme. Já chodím totiž po těch pruzích. Ale nic šíleného.

Vyrazila byste sem třeba s kočárkem?

R: Ne. Nebo dopoledne jo, to sem tu párkrát byla a je to úplně jiný prostor. Mě to přijde podobný, jako kdybych vzala dítě třeba do hospody na zahrádku, prostě nevzala. Vzít dítě někam, kde se primárně pije a kouří, to bych šla prostě radši někam jinam, třeba do Riegráků.

Myslíte si, že akce, které se tu pořádají, cílí třeba na určitou skupinu lidí?

R: No určitě, řekla bych, že tak pro skupinu třicátníků, čtyřicátníků. V jádru mi náplavka přijde, v rámci těch večerních/ odpoledních akcí, které se tu normálně přes léto dějí, tak to mi přijde, že je tak pro svobodné třicátníky. Pak je to trochu rozstřelené téma akcemi jako jdou food festivaly, vinobraní a tak...to mi přijde, že je třeba pro rodiny, starší páry, ale věkově níž to, podle mě, necílí vůbec. Pod 25 to necílí a podle mě to ani není žádoucí, že tu nechcete potkávat ožralý dvacetiletý děcka, ale ty rodiny o víkendů tam na nějaký festival nalákat nechce. Pro seniory, tam asi nic cíleného není.

Kdyby byla možnost se nějak spolupodílet na tom, co se tu bude dít za akce nebo třeba jak to tu má vypadat, měla byste zájem?

R: Asi ani ne, já jsem konzument, tuhle ambici fakt nějak nemám.

Chtěla byste bydlet někde v okolí náplavky?

R: No proč ne, bydlet v centru musí být krásný.

Myslíte, že lidem, kteří bydlí v okolí náplavky, by mohlo něco vadit?

R: Maximálně asi ten hluk, ale zase je tady celkem dost rušná ulice, a že by to šlo až nahoru k těm oknům? Nevím. I když tam, kde já bydlím, je taky občas nějaká akce a se zavřeným oknem je to v pohodě, ale když ho otevřete, tak máš tu akci doma, což v létě je vlastně dost na prd. Ale asi bych fakt řekla, že ten hluk z náplavky se ztratí v tom hluku z těch aut. A na hluk aut si podle mě zvykneš, nad rušnou ulicí jsem

bydlela několikrát a nebylo to tak hrozný. Koneckonců je to taková ten white sound, co mají rádi děti, u kterého usneš, vysavač, fén a tak...ale koncert, to je zase něco jinýho

Myslíte si, že tím, jak se náplavka využívá, může mít dopad na životní prostředí.

R: Rozhodně bordel ve Vltavě, asi by bylo fajn, kdyby se lidi naučili, že není úplně fajn tam házet vajgly. Zase na druhou stranu, ty lidi sedí deset centimetrů od Vltavy a koukají do ní, že by to mohlo mít vlastně i ten pozitivní efekt, jakože uvidí, že je to fakt špinavý a třeba jim to zabrání v tom tam něco hodit. Ale nějaký ožralci ve dvě ráno, těm je to asi fakt jedno.

Děkuji za rozhovor

Sociodemografické údaje: žena, 25 let, pracující/studující, Praha

Příloha 9 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 5

Respondent č. 5, 20. 9. 2016 18:06

Proč jste sem dnes přišla?

R: Projít se, ráda se tu takhle procházím.

Jak často sem chodíte, jestli se to dá nějak říct?

R: No, zhruba asi tak 3x do měsíce. Když je čas a vyjde počasí.

Za jakým účelem náplavku navštěvujete, chodíte sem jenom na procházky?

R: Většinou za nějakou zábava, odpočinek, odreagování. Ono se to tak všechno stejně vždycky spojí.

Když sem chodíte, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno?

R: No, tak mám v oblíbě asi tak tři místa, ale že bych musela chodit zásadně jen tam, to určitě ne, ono taky ne vždycky je všude místo, že jo, když sem jde člověk nějak odpoledne nebo navečer.

Lákají Vás různé akce, které se na tu konají? Například farmářské trhy, různé festivaly a podobně?

R: Určitě, bezvadné bylo husobraní, pivobraní a různé takovéhle akce a ráda mám i farmářské trhy. Ono občas je tu fakt hodně lidí, stojíte třeba i frontu, ale za to mi to stojí, alespoň má člověk čas se tu třeba porozhlédnout, nekoukat pořád jenom po stáncích a tak?

Kde se o těchto akcích dozvídáte?

R: Především z různých plakátů umístěných po Praze nebo na internetu. Fakt je, že někdy je to překvapení. To se tak člověk vydá se projít na náplavku a hele nějaká akce. Ale ono je to vlastně hrozně fajn, ne vždycky chce člověk hledat někde na internetu, kde se co děje a tady je vlastně dobrá možnost se sem jen tak vydat a nakonec i něco objevit.

A chodíte na podobné akce i někam jinam. Když se třeba různé festivaly konají někde jinde nebo i ty farmářské trhy?

R: Víte, že vlastně ani ne, ono to tady má takovou jinou atmosféru. U té vody, s tím výhledem. Je sem i dobrá dostupnost. Ne že by člověk nechodil vůbec nikam jinam, to samozřejmě ne, ale třeba na ty trhy, to chodím pouze sem.

Potkáváte na náplavce nějaké turisty/cizince?

R: Jo sem tam, to člověk i zaslechne angličtinu nebo jiný jazyk, ale spíš chodím s vlastní společností.

Využíváte některé z lodí, které kotví na náplavce?

R: Jo jo, jednu mám jednu velice oblíbenou, chodíme tam často

Dokázala byste si říct, kdy jste na náplavce byla úplně poprvé?

R: Tak asi tři čtyři roky, bych řekla.

A dokázala byste si vzpomenout, kolik tady bylo dříve těch lodí při břehu?

R: No rozhodně méně, vlastně jenom pár. Ale nevadí mi to, že je jich tu teď víc. Přijde mi to jako dobré využití toho prostoru při břehu a taky když sem chodí hodně lidí, je potřeba, aby si měli kde sednout a tak...takže myslím, že tohle je tu dobře vyřešené.

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Nemám, tamhle na Smíchově se mi to nelíbí a na ostatních se nic neděje, takže tam moc nemá cenu chodit.

Když se tu rozhlédnete, jak se vám tady po vizuální stránce líbí?

R: Mě moc, je to tu takové sympatické prostředí, plné lidí, kteří se chtějí pobavit. Jsou tu mladý, starý, skupinky i jednotlivci, myslím, že v Praze nic podobného není.

Ruší Vás tu vizuálně něco, přijde Vám tady třeba něco navíc?

R: Vůbec, neruší, naprosto mi to tu vyhovuje.

Naopak postrádáte tady něco?

R: Nic mě nenapadá...

Prošla jste náplavku někdy po celé její délce?

R: Samozřejmě, několikrát, když se sem jdeme projít, většinou začínáme na jedné straně a projdeme to tu úplně celé na druhou stranu

Viděla jste někdy na náplavce policisty?

R: No jednou jo...

...a to zasahovali u nějakého konfliktu, nebo byli na obchůzce?

R: Ne, žádný konflikt, pouze na obchůzce

Cítíte se tu bezpečně?

R: Rozhodně ano.

Pohybovala jste se po náplavce někdy jinak než pěšky? Na kole, na koloběžce...

R: Ne, ne, chodím pouze pěšky

Potkáváte se tu cyklisty?

R: Jo, jo, oni tady projíždí, asi aby nemuseli horem, vůbec se jim nedivím. Asi to není žádný med, jezdit horem po nábřeží.

Zažila nebo viděla jste tu třeba nějaký konflikt s cyklisty?

R: Vůbec, mě osobně nevadí a mám pocit, že se tu ty lidi, tak nějak tolerují. Když jsou tu nějaké akce, tak se tady tomu asi radši vyhnou a při normálním provozu se to dá nějak zvládnout.

Vyrazíte, případně vyrazila byste na náplavku s kočárkem, malým dítětem nebo třeba se psem?

R: No jasně, klidně s oběma najednou, bez zábran.

Myslíte si, že tím, jaké se na náplavce například pořádají akce, nebo třeba nabízí nápoje atd., by mohly být upřednostňovány nějaké skupiny lidí?

R: Nepřipadá mi to tak, každý má své zájmy, nezávisle na věku, mobilitě, a když mi to tu nebude vyhovovat, tak sem prostě chodit nebudu, nemůžete se nikdy zavděčit všem.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například jaké se tu budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům, měla byste o to zájem?

R: Klidně vyplním dotazník nebo odpovím na otázky, ale na nějakou akci nemám čas, že by to člověk nějak vymýšlel nebo tak něco, to asi opravdu ne.

Chtěla byste bydlet v okolí náplavky?

R: Proč ne, pokud by vyhovoval byt, je tady dobrá dostupnost na tramvaj, metro, do centra. Takové strategické umístění.

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

R: Znam jedince, kterým vadí cokoli, kdekoli a všude si něco najdou, takže se určitě najdou lidi, kteří i zde budou mít spoustu důvodů, proč akce na náplavce zrušit a vyčistit od „nekalostí“.

Myslíte si, že „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: To si myslím, že nemá žádný dopad

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: žena, 60 let, pracující, Praha

Příloha 10 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 6

Respondent č. 6, 11. 3. 2017 10:27

Proč jste sem dnes přišla?

R: No ono, je to asi celkem poznat, přišla jsem si zaběhat.

Vy chodíte běhat takhle do centra?

R: Jo jo, asi to není úplně ideální prostor, ale bydlím támhle v Trojanově ulici, takže to mám blízko. Navíc bych chtěla v létě zkusit nějaký běžecký závod a to bývá na silnicích, takže mi to přijde i takové tréninkové.

Chodíte sem takto běhat často?

R: No vlastně jsem relativně nedávno začala, přes zimu to samozřejmě nešlo, nebo možná i jo, ale já nejsem takový ten blázen, který chodí běhat, když je venku sníh... a v létě to taky zase už nepůjde, až tady budou davy lidí, ale tak třeba ráno nebo dopoledne to bude asi v pohodě.

Navštěvujete náplavku i za jiným účelem, než jen sport?

R: No jasně, já to tu mám ráda, v létě je to tu super. Navíc, když to mám takhle blízko. Přijde mi super, že je člověk venku a ne někde na zahrádce u hospody, to mi občas přijde takový umělý.

Takže sem chodíte pravidelně?

R: Jo, v sezóně určitě, vlastně když začne být na jaře hezky, tak se tady dá být klidně ještě i v bundě a v létě vůbec, to jsem tu tak třikrát do měsíce určitě, možná i víc.

Když sem tedy chodíte takhle často, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno...?

R: Vlastně asi ani ne, ono je to občas spíš o tom, kde je místo. Hlavně v létě, ale vlastně se docela často potkáváme u Bajkazylu, ale určitě to není o tom, že bych se ostatním místům tady vyhýbala.

Lákají Vás různé akce, které se tu konají?

R: Občas jo, když to je zaměřené na něco, co mě zajímá, tak proč ne.

Kde se o těchto akcích dozvídáte?

R: Většinou na facebooku nebo od kamarádů.

Potkáváte tu nějaké turisty/cizince?

R: Určitě, celkem dost. Člověk si tu může i občas s některými pokecat. Jsou to podle mě takoví ti batůžkáři, kteří si cestují a jsou dost společenší. Takovej ten typ lidí,

kteří když někde cestují, bydlí někde v hostelech v těch společných velkých pokojích a seznamují se tam s ostatními.

Využíváte některé ze zde kotvících lodí?

R: Jo klidně zajdeme na pivo nebo drink na některou z lodí...

Dokázala byste říct, kdy jste tady na náplavce byla úplně poprvé?

R: Mno... pár let už to bude, ale asi to nedokážu přesně určit. Možná tak čtyři roky, ale pravidelně sem chodím, až co tu bydlím, takže tak rok

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Jo to vůbec, já chodím opravdu jen sem, jak to tu mám kousek.

Když se tu takhle rozhlédnete okolo, jak se vám tu po vizuální stránce líbí?

R: Mně se tu líbí moc, proto sem chodím, já vlastně nic moc podobného neznám. Přijde mi to tu super, využitý ten prostor. V létě jste tu vlastně u vody, svítí sem sluníčko, je tu spousta dalších lidí třeba na pokec, ale přitom jste pořád v Praze.

Ruší Vás tu vizuálně něco?

R: O to m sem nikdy nepřemýšlela, myslím, že nijak zvlášť.

Naopak postrádáte tu něco?

R: To si také nemyslím, možná ty záchody jsou tu takový divný no. Jakože buď si dojdete tady na ty plastový, nebo musíte dojít někam daleko. Možná tady postavit nějakou buňku, která nebude vypadat úplně blbě, dřív tady něco takovýho bylo.

Prošla jste náplavku někdy po celé její délce?

R: No já spíš proběhla, když chodím běhat tak určitě po celé délce, pak třeba až do Podolí.

Viděla jste někdy na náplavce policisty?

R: Ježíš, myslím, že ne, nebo možná je třeba nevnímám, jestli tudy někdy šli, ale teď si nevybavuju, spíš ne...

Cítíte se tu bezpečně?

R: No jasně.

Pohybovala jste se po náplavce někdy jinak než pěšky?

R: Ne, ne, buď pěšky, nebo běžím, jinak ne...

Potkáváte tu cyklisty?

R: Jo, jo, celkem jo, hlavně v době, kdy sem chodím běhat, takže buď ráno, nebo dopoledne, jindy to stejně moc nejde.

Zažila nebo viděla jste tu nějaký střet cyklistů a chodců?

R: Nemyslím si, tak snad nejsme zvířata.

Vyrazíte, případně vyrazila byste na náplavku s kočárkem, malým dítětem nebo třeba se psem?

R: V nějaké klidnější době klidně, myslím, že na pocházku s kočárkem je to tu fajn. Se psem nevím, tomu by chtěl asi člověk dopřát aspoň trochu nějaké zelené plochy. Vlastně mi to přijde stejně divný, když někde v centru vidím na těch kostkách na chodníku čurat psa nebo nedej bože něco jiného.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například o tom, jaké se tu budou pořádat akce, nebo jak náplavku více přizpůsobit uživatelům, měla byste o to zájem?

R: Možná jo, moct si třeba vybrat, jaké akce se tu budou konat, by asi nebylo vůbec špatné, akorát nevím jak.

Myslíte si, že může například v rámci toho, jaké se tu třeba pořádají akce, docházet k prosazování určitých skupinových zájmů? Že to cílí na určitou skupinu lidí?

R: Tak to rozhodně, ale myslím, že už z principu to sem táhne určitou skupinu lidí. Spíš mladší ročníky, i když potkávám tady určitě i starší lidi, to ne že ne. Ale holt závody ve štrikování se tady nepořádají, aby tady stáli zástupy babiček.

Vyhovuje Vám bydlení v okolí náplavky?

R: Rozhodně, tady jsem za chvíli a nejen tady, do práce to mám taky kousíček, vlastně všude. Jo tý zeleně tu sice moc není, ale zase tak člověk zajede třeba do Riegráče nebo do Žlutých lázní. Navíc, já vždycky byla spíš na ten městský život než na přírodu.

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

R: Mě nic nevadí...možná když někdo jde domů z hospody nebo od někud a je dost hlasitý, tak to pod okny slyšet je, ale to myslím, že je spíš otázka centra jako takového. Nicméně myslím, že to se vám může stát i na sídlišti.

Myslíte si, že zdejší „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Asi odhazování nějakých odpadků do té vody, to mi nepřijde úplně pěkné, ale zase na to kolik sem chodí lidí, mi to nepřijde až tak extrémní.

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: žena, 34 let, pracující, Praha

Příloha 11 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 7

Respondent č. 7, 11. 3. 2017. 9:48

Proč jste sem dnes přišel?

R: Přišel jsem na procházku se psem.

Chodíte se sem často, takhle procházet se psem? Pravidelně?

R: Řekl bych, že jo. Nemám to sem úplně daleko a máme to tu u vody rádi.

Navštěvujete náplavku i za jiným účelem?

R: Tak určitě, s kamarádama sem v létě chodíme na pivko

Když chodíte na náplavku, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno...?

R: Ano, vždycky se scházíme na začátku, jak točí Černou Horu.

Lákají Vás různé akce, které se na náplavce konají? Farmářské trhy, různé festivaly?

R: No ani moc ne. Pak je tady hodně lidí, to nemůžu brát sebou Charlieho (pes).

Takže sem s Charliem chodíte jen, když tu nejsou žádné akce?

R: Rozhodně, ani večer, když sem chodíme s přáteli, ho neberu. Musel bych neustále koukat kolem sebe, aby se mu náhodou nic nestalo. Však víte, večery v létě tu bývají občas divoký.

Potkáváte tu nějaké turisty/cizince?

R: Jo, těch sem podle mě chodí celkem dost. Hlavně teda v létě posedět, nebo se projít a tak.

Využíváte některé ze zde kotvících lodí?

R: Ani ne, většinou se scházíme u té Černé Hory, jak jsem říkal. Ty lodě mě ani nějak nelákají. Nikdy jsem vlastně ani na žádné nebyl. Asi mi to nepřijde jako pravá náplavka. Dřív jich tu tolik nebylo a přišlo mi to tak lepší.

Dokázal byste říct, kdy jste tady na náplavce byl úplně poprvé?

R: Řekl bych asi tak před čtyřmi lety.

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Jo se Smíchovskou, tam občas bývají nějaké akce a není tam tolik lidí jako tady a bývalo tam i letní kino, to nebylo špatný.

Když se tu takhle rozhlédnete okolo, jak se vám tu po vizuální stránce líbí?

R: Celkem jo, je to tu takový jiný než všude jinde, jen asi kdyby ubylo trochu těch lodí. To mi tu vlastně přes tu sezónu vadí, takhle mimo sezónu to je ještě dobrý, to tu nic moc není.

Ruší Vás tu vizuálně něco, přijde Vám tu něco navíc?

R: No jak jsem řekl asi jen ty lodě. To pak vlastně když si chce člověk sednout k vodě tady na ten rantl, tak pak koukáte prostě jen do těch lodí, než abyste měl výhled na vodu nebo třeba druhý břeh.

Naopak postrádáte tu něco?

R: Teď mě nic nenapadá.

Prošel jste náplavku někdy po celé její délce?

R: Jo, jo to určitě, když sem jdu se psem, tak prakticky vždycky. S přáteli se naopak většinou držíme na jednom místě.

Viděl jste někdy na náplavce policisty?

R: Myslím, že někdy v létě jednou jo.

Museli zasahovat u nějakého konfliktu nebo byli na obchůzce?

R: Myslím, že to byla pouze nějaká rutinní záležitost.

A cítíte se tu bezpečně?

R: Jistě, proč bych neměl...

Pohyboval jste se po náplavce někdy jinak než pěšky?

R: Ne to bohužel ne, nebo spíš bohu díky, nemyslím, že to tu je pro cyklisty ideální.

Proč myslíte?

R: Tak já vlastně ani nevím. Já ani na kole nejezdím, nejsem žádný cyklista, ale kdybych si chtěl zajezdit, tak sem asi nevyrazím. Skrz to, že mi tady nepřijde nejlepší ten povrch a v době, kdy je tady hodně lidí mi to přijde trochu postavené na hlavu. Ale když někdo třeba jezdí na kole do práce a ta trasa mu vede tudy, tak to holt asi jinak nejde...vlastně mi sem sedí taková ta cyklisti na těch skládačkách, nebo favoritech. Takový ten hipstr, který si sem na kole zajede na pívko a stojí u Bajkazyly a povídá si tam s týpkama od toho servisu.

A potkáváte tady cyklisty?

R: Jo tak jezdí tu, teď o víkendech asi celkem v pohodě, ale jezdí sem i v létě odpoledne a to je asi trochu horší.

Jaká je pro Vás zkušenost jako pro chodce, potkávat se tu s lidmi na kole?

R: Já myslím, že v pohodě. Nikdy jsem tu žádnou vyhrocenou situaci nezažil. Ono to vždycky nějak dopadne. Já myslím, že ty cyklisti taky nejsou blázni, aby to valili nějak hrozně rychle, prostě nejedou závod.

Vyrazíte, případně vyrazil byste na náplavku s kočárkem nebo třeba malým dítětem?

R: Jéžis o tom jsem nikdy nepřemýšlel, ale asi jo, ale tak zase člověk musí být soudný a vědět, co se hodí a co ne. Jít se sem projít o víkendu je podle mě naprosto v pohodě, ale po večer bych sem asi s děckem nešel.

Myslíte si, že může například v rámci toho, jaké se tu pořádají akce a tak, by mohlo docházet k upřednostňování zájmů jednotlivých skupin?

R: Jaké skupiny máte na mysli?

Třeba teenagery, cizinci, muži...?

R: Tak je to tu asi spíš pro mladý, i když vyloženě pro teenagery si myslím, že úplně ne, ale jinak si nemyslím, že by to tu bylo vytvářené pro nějakou konkrétní skupinu, ani si nemyslím, že sem tihne nějaká skupina. Nemyslím si, že existuje nějaký univerzální typ lidí, kteří sem chodí. Ženy, muži bych řekl tak půl na půl, s těmi mladšími to nakonec asi taky nebude úplně žhavý. Cizinci sem chodí, místní sem chodí. Asi je to taková hodně velká směska.

Kdyby existovala možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například jaké se tu budou konat akce, jak náplavku lépe přizpůsobit uživatelům, měl byste o to zájem.

R: Noo, jo, proč ne. Třeba kdyby mě někdo stopnul na náplavce a chtěl odpovědět na pár otázek nebo vyplnit dotazník, tak toho bych se asi zúčastnil.

Chtěl byste bydlet v okolí náplavky?

R: No nevím, asi proč ne.

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

R: No možná jen to, že tady asi není takový klid jako kdysi, když tu nic nebylo. Ale zase, tady jezdí tramvaje, hluk je tu v centru asi jako všude jinde v centru, takže si myslím, že by jim nic vadit nemuselo.

Myslíte si, že zdejší „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Tak rozhodně tady ty lidi dělají bordel, jako nepořádek. Jak tady na náplavce, tak i kde co hází do řeky a občas do Vltavy v létě nějaký ten blázen skočí, ale to je už spíš jeho problém.

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: muž, 29 let, pracující, Praha

Příloha 12 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 8

Respondent č. 8, 11. 3. 2017 9:16

Proč jste sem dnes přišla?

R: Na procházku.

Jak často chodíte na náplavku?

R: Vlastně celkem často. Léta bydlím v Myslíkově ulici. Obden chodím na procházky. Často mě nohy zavedou i sem.

Za jakým účelem náplavku navštěvujete?

R: No za účelem se projít a sem tam dorazím o víkendu na Farmářské trhy, to je fajn.

Když chodíte na náplavku, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno...?

R: Jo i ne. Do žádného podniku tady nechodím, ale sedávám tady vždycky na lavičce a třeba půl hodinu si tu posedím, než jdu zase dál.

Procházíte náplavku v celé její délce?

R: Párkrát sem jí prošla, ale vždycky ne, ono je to pak na mě zase už dlouhé.

Kromě Farmářských trhů Vás lákají nějaké jiné akce, které se na náplavce konají?

R: Ani ne, já to tu mám radši, když je tu větší klídek. Když vidím, kolik je tu lidí na těch trzích, které se tu konají pravidelně, tak nechci vidět, kolik tu musí být lidí na akci, která je jednou za rok.

Potkáváte na náplavce nějaké turisty/cizince?

R: Občas jo. Slýchávám tu cizí jazyky.

Využíváte některé z lodí, které kotví na náplavce?

R: Ne, to vůbec.

Dokázala byste říct, kdy jste na náplavce byla úplně poprvé?

R: Já no to je spoustu let, ale pravidelně chodím na procházky tak sedm let asi, ale to tady bylo úplně jiné.

Můžete říct, co se nejvíce změnilo?

R: Množství lidí, určitě. Dřív sem skoro nikdo nechodil, teď tady člověk potkává davy a s tím souvisí i množství těch podniků, to tady taky nebylo.

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Jo, tak já se jdu občas projít i třeba Na Františka nebo i naproti na Smíchov, tam je větší klid než tady, ale zase je to dál.

Když se rozhlédnete po náplavce, jak se vám tam po vizuální stránce líbí?

R: Když tady zrovna není moc lidí, tak moc, mě se u té vody moc líbí, v létě je hrozně osvěžující i ten pocit, že jste v blízkosti té vody a ani se v ní nějak nemusíte máchat.

Ruší Vás tam vizuálně něco, přijde Vám tam něco navíc?

R: Teď ani nic moc. Když nehraje nějaká hlasitá muzika a není tu moc lidí, tak je to tu fajn.

Naopak postrádáte něco?

R: V létě by tady mohly být nějaké slunečníky, alespoň u těch laviček, aby si člověk mohl posedět v klidu ve stínu.

Viděl jste někdy na náplavce policisty?

R: Myslím, že ne.

Cítíte se tu bezpečně.

R: Určitě, nemyslím si, že by to tu bylo nějaké nebezpečné.

Pohybovala jste se po náplavce někdy jinak než pěšky?

R: Dejte pokoj, to určitě ne, ale cyklisti tu jezdí, to je pravda.

A jaká je pro Vás zkušenost jako pro chodce, potkávat se tu s cyklisty.

R: Já myslím, že celkem dobrá. I když jim chodím po tom pruhu, který je pro cyklisty, tak oni mě objedou a nic se neděje.

Takže jste nebyla nikdy svědkem nějakého střetu cyklistů s chodci?

R: Ne to vůbec.

Vyrážíte, případně vyrazila byste na náplavku s kočárkem, malým dítětem nebo třeba se psem?

R: Asi klidně jo, takhle dopoledne si myslím, že je to tu ideální na takovou procházku s kočárkem.

Myslíte si, že by na náplavce mohly být upřednostňovány nějaké skupiny? Například tím, jaké se tu pořádají akce a tak?

R: Tak to netuším. Tak já ani vlastně pořádně nevím, jaké všechny akce se tu pořádají, ale na těch trzích je opravdu pestrá směs lidí, takže si myslím, že nejspíše ne.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například na tom, jaké se tu budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům, měla byste o to zájem?

R: Asi ne, jak já bych se na tom mohla podílet, vždyť ani nevím jak. Já jsem takhle spokojená, procházky a trh jsou pro mě dostačující, jestli to chce někdo nějak měnit, tak ať se o to zaslouží sám.

Chtěla byste bydlet ještě blíže u náplavky?

R: Ne, vyhovuje mi to tak, jak to je.

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

R: Asi hluk, když se tu sejde opravdu velká masa lidí, tak to musí být dost šrumeček, a když je nějaká hudba k tomu ještě, tak to teprve...

Myslíte si, že „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Myslím, že to množství lidí, které se tady v létě vystřídá, vyprodukuje dost velké množství odpadu. Občas tu bývá opravdu nepořádek.

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: žena, 65 let, v důchodu, Praha

Příloha 13 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 9

Respondent č. 9, 25. 3 2017 11:07

Proč jste sem dnes přišel?

R: Přišel sem na Farmářské trhy

Chodíte sem pravidelně na trhy?

R: Nechodím každý týden, ale jednou měsíčně sem zaskočím.

Navštěvujete náplavku i za jiným účelem než trhy?

R: Ano, určitě, s partnerkou sem chodíme v létě večer posedět a občas na nějaké akce, které nás zajímají.

Kde se o těchto akcích dovídáte?

R: Většinou na internetu.

Když chodíte na náplavku, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno...?

R: Určitě je mi to jedno, rád zkouším nové věci, takže bych řekl, že jsme většinou pokaždé jinde. Někde vás něco zaujme, někde hraje dobrá muzika, taky se mi občas stalo, že jsem tu potkal nějaké známé, to se pak člověk zapovídá.

Potkáváte na náplavce nějaké cizince?

R: Ano, to ano. Dokonce jsme sem s kolegou z práce brali jedny zahraniční partnery. Říkali, že by chtěli zažít pražský noční život, tak jsme to zkusili tady a byli nadšení.

Využíváte některé z lodí, které kotví na náplavce?

R: Samozřejmě, jak jsem říkal, ty místa, u kterých se zastavíme, se dost mění, takže nám je to jedno, jestli na lodi, nebo na břehu.

Dokázal byste říct, kdy jste na náplavce byl úplně poprvé?

R: No asi sem začal chodit tady na ty trhy a až pak sem nějak začal trávit ten čas tady i mimo ty trhy. Možná tak dva roky, nebo dva a půl.

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Ne to nemám. I když jednou sem někde nastupoval na nějakou plavbu lodí, ale to už si nepamatuji, kde to bylo. Nicméně vracím se pouze sem.

Když se rozhlédnete po náplavce, jak se vám tam po vizuální stránce líbí?

R: No spokojenost, mě se líbí, jak to tu žije a pulzuje

Ruší Vás tu vizuálně něco?

R: Neřekl bych, že mi tady něco vadí. Dnes je tu tedy opravdu hodně lidí, ale s tím tak člověk počítá.

Naopak postrádáte něco?

R: No, když se ptáte, tak vlastně asi toalety. Když jsme tady s partnerkou, tak ta vždycky nadává, že musí někam daleko.

Prošel jste náplavku někdy po celé její délce?

R: Jasně, tady se krásně korzuje.

Viděl jste někdy na náplavce policisty?

R: Myslím, že někdy v minulosti, když tady byly trhy.

Zasahovali u nějakého konfliktu?

R: Ne, jen to tu asi nějak procházeli.

Cítíte se tu bezpečně?

R: Rozhodně.

Pohyboval jste se po náplavce někdy jinak než pěšky?

R: Ne, to ne, na to já moc nejsem.

Potkáváte tady cyklisty?

R: Ano, jezdí tudy.

Jaká je to pro Vás zkušenost jako pro chodce, potkávat se tu s lidmi na kole?

R: Tak občas mi to nepříjde úplně kompatibilní, když je tu hodně lidí, tak se do toho tady pustit na kole, ale tak to už je každého věc.

Byl jste někdy svědkem nějakého konfliktu mezi chodci a cyklisty?

R: Tak to zase ne, žádnou kolizi jsem tu nikdy nezažil, ale je pravda, že to občas na tom kole prosvítí tak rychle, že si říkám, udělat teď krok do strany, tak ho mám na zádech, ale díky bohu, zatím nic.

Vyrazíte, případně vyrazil byste na náplavku s kočárkem, malým dítětem nebo třeba se psem?

R: Asi radši ne, umím si představit klidnější místa, než je náplavka, kde budou lidé s dětmi nebo psi šťastnější.

Myslíte si, že tím, jaké se na náplavce pořádají akce, mohou cílit na nějaké skupiny, nebo mohou nějaké skupiny upřednostňovat?

R: To bych neřekl. Opravdu sem chodí různá věková skladba lidí, řekl bych, že s různými zájmy, povoláními i vzděláním a stejně se tady všichni sejdem, takže naopak si myslím, že to tady ty lidi nějak spojuje.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například jaké se tady budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům, měl byste o to zájem?

R: Klidně, ale asi bych nešel sám někam na úřad a o něco se tam pokoušel, ale kdyby tady někdo oslovil lidi, tak mi to nepřijde jako špatný nápad.

Chtěl byste bydlet v okolí náplavky?

R: Ani ne, moje bydleními vyhovuje.

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

R: No umím si celkem reálně představit, že jim bude vadit hluk tady odsud z nějakých koncertů a hudby především.

Myslíte si, že „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Řeka asi může trochu trpět, pořád se najdou lidé, kteří tam odhodí odpadky a tak, jinak si myslím, že nic dalšího

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: muž, 52 let, pracující, Praha

Příloha 14 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 10

Respondent č. 10, 27. 3. 2017, 10:47

Proč jste sem dnes přišel?

R: Dneska jsem tu kvůli tomu, abych tu zkusil něco namalovat.

Chodíte sem často takhle malovat

R: Ne, dnes jsem tu poprvé, teda malovat jsem tu poprvé, jinak sem normálně chodím na pívko, akce a tak.

Takže sem chodíte nějak pravidelně?

R: Tak jak se to vezme. V létě sem chodím celkem často, když je hezky a příležitost.

Když sem chodíte, vracíte se vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno?

R: To my spíš tak pendlujeme. Vezmeme si pívko sebou a kousek popojdeme, tam se třeba zastavíme, pak jdeme zase někam dál a tak.

Lákají Vás různé akce, které se tu konají?

R: Tak určitě, hlavně různé koncerty.

Kde se o těchto akcích dozvídáte?

R: Na internetu, facebook především.

Potkáváte na náplavce nějaké cizince?

R: Občas, sem tam i s někým pokecám, je to tu takový otevřený.

Využíváte některé z lodí, které kotví na náplavce?

R: Janě, proč ne.

Dokázal byste říct, kdy jste tu byl úplně poprvé?

R: Myslím, že předloňský léto. Šel jsem sem s několika kamarádama na nějakou akci a dost se nám tu zalíbilo.

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Jee tak to vůbec.

Když se rozhlédnete po náplavce, jak se vám tu po vizuální stránce líbí?

R: Přijde mi to fajn, žádný problém. Vlastně to tu má super výhledy, to panorama, voda, most. Třeba na to malování si myslím, že je to super.

Ruší Vás tam vizuálně něco, přijde Vám tu něco navíc?

R: Tak vždycky je asi co zlepšovat, nic není dokonalý, ale myslím, že tady je ten potenciál využít dobře a nechal bych to klidně trochu nedokonalý.

Postrádáte tady něco?

R: Nic.

Prošel jste náplavku někdy po celé její délce?

R: Jak jsem říkal, když jsme tu s přáteli, tak tady tak pendujeme sem a tam, takže ano.

Viděl jste někdy na náplavce policisty?

R: Jo, jo, to viděl.

Museli zasahovat u nějakého konfliktu?

R: Ježiš to ne.

Cítíte se tu bezpečně?

R: Tak určitě.

Pohybovala jste se po náplavce někdy jinak než pěšky?

R: Ne, to ne, nějak se mi to tady hodí víc do té kulturnější roviny.

Takže si myslíte, že sem kola nepatří?

R: Tak asi ne přímo nepatří, ale vlastně se peru trošku s myšlenkou, že mi to tu v určitým čase přijde fakt mimo, jako takhle mimo sezónu, vem to čert, ale, v létě navečer, tak to je takový postavený na hlavu, nevím, možná bych to tady nějak omezil.

Je to pro Vás tedy nepříjemná zkušenost se tu potkávat s cyklisty?

R: Tak když je tady plno, tak celkem i jo, ne že by mě někdy nějak srazil, to určitě ne, ale jde o to, že tu má člověk ten „pobyt“ takovej trochu znepríjemněnej.

Vyrazíte, případně vyrazil byste na náplavku například s kočárkem, malým dítětem nebo třeba se psem?

R: Tak to je vtipná představa, ani jedno nemám, ale v rámci toho, o čem jsme mluvili před chvílí asi spíš ne, nebo třeba dneska třeba i jo, ale ve špičce asi ne.

Myslíte si, že by na náplavce mohly být upřednostňovány nějaké skupiny, například tím, jaké akce se na náplavce pořádají?

R: Myslím, že by asi měli být před cyklisty upřednostněni ty chodci.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, jaké se tu budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům..., měl byste o to zájem?

R: To bych musel asi vidět nějaký konkrétní případ, jakým způsobem by to probíhalo, a pak bych viděl.

Chtěl byste bydlet v okolí náplavky?

R: To by asi byla drahá sranda, bydlet tady někde v centru, ale kdybych na to měl, tak určitě.

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

R: Myslím, že spíš ne, asi je tady celkově dost hluk, ale myslím, že to je spíš zásluha tady té dopravy, tramvaje a tak.

Myslíte si, že to, jak se náplavka využívá, by mohlo mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Nemyslím si, že to má nějaký dopad.

Děkuji za rozhovor

E. Sociodemografické údaje: muž, 21 let, student, Praha

Příloha 15 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 11

Respondent č. 11, 27. 3. 11:49

Proč tu dnes projíždíte?

R: Když je dnes tak hezky, tak jsem se rozhodla, že se půjdu projet na kole, tak proto.

Jezdíte tudy často?

R: Letos jsem tu poprvé, ale v loňské sezóně jsem tu několikrát byla
Setkáváte se tu s nějakými problémy, když tudy projíždíte?

R: Tak ne vždycky je to ideální, těch lidí tu bývá opravdu mnoho. Ale naučila jsem se sem jezdit holt v určitém čase. Když mám volný den, takhle přes týden, tak vyrazím právě radši přes den. V létě to už pak později moc nejde, kdybych chtěla jít třeba nějak odpoledne. Ale zase já jezdím opravdu turisticky a to se tady tomu můžu prostě vyhnout, když to tu nejde, třeba přes víkend, když je tu nějaká akce a tak.

Jezdíte i horem po nábřeží?

R: Tak člověk se tomu nevyhne, když jede takhle centrem.

A jak je to příjemné s ohledem na dopravu?

R: Ono zase, když je tam ten pruh pro cyklisty, tak to není zase tak špatné, ale já jsem zvyklá. Bydlím na Smíchově, nějaká hustá doprava mi příliš nevadí, když ale občas jede nějaký střelec, který spěchá, tak to je trochu nepříjemný.

Musela jste tu někdy řešit nějaký konflikt cyklista versus chodec?

R: To fakt ne, já nejsem blázen, abych to tu valila stovkou. Ale je pravda, že i když je tu těch lidí míň, tak se drží na těch pruzích. Já to chápu, dříve než jsem sem začala jezdit na kole, tak mě to taky svádělo po nich chodit, ale jak se ze mě stal tak trochu cyklista, tak se snažím tam nezaclánět.

Navštěvujete náplavku i za jiným účelem než jen jízda na kole.

R: Jasně, já sem normálně chodím s kamarády na pokec. To jsem sem začala takhle chodit dřív, než jsem tudy začala jezdit na kole.

Uměla byste říct, kdy jste tu byla poprvé?

R: Počkejte, já to spočítám... Řekla bych, že asi jaro 2015.

A kromě vyjížděk na kole, za jakým účelem náplavku navštěvujete?

R: Tak hlavně se tu potkáváme s kamarády a s přítelem to tu máme rádi, v létě sem pak dost chodíme.

Takže sem chodíte pravidelně?

R: Když počasí dovolí, tak by se dalo říct, že pravidelně.

Vracíte se sem vždy na stejné místo, nebo je Vám to jedno?

R: Spíš jedno. My dost často chodíme pěšky z druhé strany (břehu).

Lákají Vás různé akce, které se na náplavce konají?

R: No moc na ně nechodím, spíš, když vyrazím na kolo, tak si občas hledám, jestli se tu zrovna něco nekoná, abych kdyžtak jela jinou trasou.

Kde se o těchto akcích dozvídáte?

R: Na internetu.

Potkáváte na náplavce nějaké cizince?

R: Tak já se s nimi až tak nepotkávám, ale slyšet tu cizí jazyky jsou, tak ostatně, pořád jsme v centru Prahy, že jo.

Využíváte některé z lodí, které kotví na náplavce?

R: Občas jo, ale radši to mám tady na břehu, sednout si tady na roh s pivkem je fajn.

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: Jasně, tak já na tom kole objíždím většinou celé nábřeží, ale tady je to rozhodně vždycky nejvíce plné.

Když se tu rozhlédnete, jak se vám tam po vizuální stránce líbí?

R: Mě moc, jinak bych se sem nevracela. Já mám ráda vodu, takže jsem ráda v její blízkosti a navíc ta atmosféra tady, to je úplně něco jiného než kdekoli jinde.

Ruší Vás tu vizuálně něco, přijde Vám tam něco navíc?

R: Ne, ne, asi ne...ale slyšela jsem, že tady dříve parkovala auta, tak to jsem ráda, že už je pryč...no a možná támhle ty grafity, to teda fakt nechápu, co ty lidi vede k tomu, aby to tady takhle sprejovali.

Naopak postrádáte něco?

R:Hmmm. No možná ty stojany na kola. Mě se fakt líbí ty kolařský města, Kodaň, Amsterdam, to musí být fakt super, když se tam ty kola takhle používají normálně jako dopravní prostředky, to tady moc nefrčí.

Viděl jste někdy na náplavce policisty?

R: Hmmm, myslím, že ne.

Cítíte se tu bezpečně?

R: Jo to se tu cítím naprosto bezpečně.

Ještě se vrátím trochu zpět k cyklistům, když vy sama jste tu žádný konflikt nezažila, byla jste svědkem nějakého jiného konfliktu mezi chodci a cyklisty.

R: To si nevybavuju, asi spíš ne.

Vyrazíte, případně vyrazila byste na náplavku s kočárkem, malým dítětem nebo třeba se psem?

R: Jo, to si myslím, že by neměl být žádný problém.

Myslíte si, že by na náplavce mohly být upřednostňovány nějaké skupiny, např. cizinci, chodci, cyklisté, mladí lidé..., například tím, jaké akce se na náplavce pořádají?

R: Tak pro cyklisty to tu teda až tolik není, ale jinak nemyslím

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, například o tom, jaké se tu budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům..., měla byste o to zájem?

R: Asi jo, možná trochu víc zalobbovat pro ty cyklisty.

Chtěla byste bydlet v okolí náplavky?

R: Tak já to vlastně nemám až tak daleko z toho Smíchova, ale bydlet tady někde, to mě nikdy nenapadlo. Vlastně nevím...jsem spokojená, tam kde jsem.

Myslíte si, že lidem, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti náplavky, by mohlo něco vadit?

R: Možná ta kumulace velkého množství lidí, kteří také vyprodukují asi dost hluku. On si to člověk ani neuvědomuje, jak toho je součástí, ale hudba tu bývá celkem hlasitá.

Myslíte si, že tím jak se náplavka využívá, by mohlo mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Nemyslím si, že nějak zvlášť.

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: žena, 23 let, studující/pracující, Praha

Příloha 16 Rozhovor s návštěvníkem náplavky 12

Respondent č. 12, 29. 3. 2017, 15:22

Proč jste sem dnes přišel?

R: Dnes jsem tu na procházce s pejskem.

Chodíte sem často?

R: Ano, to chodím. To víte, s Montym jsme sami a chodíme se venčit třikrát denně. Ale to si zase nemyslete, že jsme tady tak často, ale snažím se mu alespoň tak třikrát čtyřikrát týdně dopřát delší procházku, to pak chodíme i sem.

Takže sem chodíte jenom takhle na procházky nebo i za nějakým jiným účelem?

R: Občas si tu dám třeba malý pivíčko, když už tu jsme na té procházce, ale bez něj sem nechodím.

Vracíte se vždy ke stejnému podniku, nebo je Vám to jedno?

R: Tak to je mi jedno, tady si člověk pivo dá na každém rohu.

Lákají Vás různé akce, které se na náplavce konají? Například farmářské trhy, různé festivaly a podobně?

R: Jee to už ne, farmářským trhům se záměrně vyhýbám, to tady je opravdu hodně moc lidí a festivaly, to už není moc pro mě, to tady bývá takový šramot. O víkendech sem moc nechodím, kvůli těmto akcím. To bychom se tu s Montym museli akorát někomu vyhýbat.

Potkáváte na náplavce nějaké turisty/cizince?

R: Jo tak občas sem asi nějakí chodí, to je slyšet, ale nebavím se s nimi.

Využíváte některé z lodí, které kotví na náplavce?

R: Ne, to vůbec, pivíčko si můžu nechat natočit vždycky někde tady po cestě, když mám chuť a ani nevím, jestli by mě tam s Montym pustili.

Dokázal byste říct, kdy jste na náplavce byl úplně poprvé?

R: No to až s Montym a toho budu mít v květnu třetím rokem.

Máte zkušenost i s jinými náplavkami tady v Praze?

R: No tak tu vůbec nemám, to já to mám pak už dost daleko.

Když se tu rozhlédnete, jak se vám tu po vizuální stránce líbí?

R: Ale jo, je to tu pěkné. Monty je tu možná sice trochu nervózní z toho, že musí čůrat na dlaždičky, ale je to taková naše procházka.

Ruší Vás tu něco, vadí Vám tu něco?

R: No možná by tady mohly být nějaké lavičky, více laviček. Dost často bývají obsazené a někdy bych si třeba rád udělal menší pauzičku a vypil si třeba to pivíčko

Prošel jste náplavku někdy po celé její délce?

R: Občas, když máme chuť, tak jdeme až dozadu.

Viděl jste někdy na náplavce policisty?

R: Ano, ano, to viděl, letos ještě ne, ale vloni několikrát, je dobře, že tu chodí.

Cítíte se tu bezpečně?

R: Jo to zase jo, ale myslím, že by tudy procházet policie určitě měla, jako prevence.

Pohyboval jste se po náplavce někdy jinak než pěšky?

R: Tak to jste dobrá, na to já už nejsem.

Jaká je pro Vás zkušenost jako pro chodce, potkávat se tu s lidmi na kole, na koloběžce?

R: No tak jsou rychlí, občas se úplně leknu, když okolo mě nějaký jede.

Takže je to pro Vás nepříjemná zkušenost?

R: No ano, mám tady Montyho na vodítku, protože tak by to mělo být a co kdyby si toho třeba někdo na kole nevšiml a pak bychom se do toho zamotali všichni tři. Ale zatím se nic takového nestalo, za tu dobu, co sem chodíme, tak v tom asi umějí chodit.

Vyrazíte, případně vyrazil byste na náplavku s kočárkem nebo třeba malým dítětem?

R: Víte co, já bych je sem klidně vzal, ale oni by se tu asi nudili. Oni musí furt něco dělat a tady by asi neměli moc co.

Myslíte si, že by na náplavce mohly být upřednostňovány nějaké skupiny, například tím, jaké akce se na náplavce pořádají?

R: Víte co, já moc nevím, jaké se tady pořádají akce, ale pro starší to tu asi moc není, to by tu bylo více těch laviček.

Kdyby byla možnost se nějakým způsobem spolupodílet na rozhodování o náplavce, např. jaké se tu budou konat akce, jak náplavku více přizpůsobit uživatelům..., měl byste o to zájem?

R: Tak zájem by klidně i byl, třeba by nám sem dali více těch laviček.

Chtěl byste bydlet v okolí náplavky?

R: Tak já tady vlastně kousek bydlím, takže ano.

A vadí vám takhle něco, když bydlíte kousek, nebo případně myslíte, že by ostatním, kteří bydlí v okolí náplavky, mohlo něco vadit?

R: Mně nic nevadí a co by mohlo vadit ostatním, bohužel netuším.

Myslíte si, že „život“ na náplavce by mohl mít nějaký dopad na životní prostředí?

R: Možná je tady poházeno více odpadků, než by bylo zdrávo.

Děkuji za rozhovor.

Sociodemografické údaje: muž, 67 let, v důchodu, Praha

Příloha 17 Vyjádření odboru Magistrátu hlavního města Prahy, Odbor kontrolních činností

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Odbor kontrolních činností

Vážená paní
Barbora Matušková
Livornská 433
109 00 Praha 10
e-mail: bmatuskova10@gmail.com

Váš dopis zn./ze dne	Č. j. MHMP 1616580/2016 Sp. zn. S-MHMP 1515448/2016	Vyřizuje / linka Mgr. Lucie Bukovjanová / 2103	Datum 16.09.2016
		Počet listů 2/ příloh 0	

Věc: Poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážená paní Matušková,

hlavní město Praha, Magistrát hl. m. Prahy, odbor kontrolních činností, jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), obdržel Vaši žádost ze dne 4.9.2016 o poskytnutí těchto informací podle InfZ:

„1. žádám o informaci, zda dochází ke stížnostem (zejména ohledně hluku) kvůli akcím pořádaným na náplavce na Rašínově nábřeží

2. žádám o informaci, v jaké četnosti k těmto stížnostem dochází od roku 2015 do současnosti

3. žádám o poskytnutí příkladu těchto stížností nebo možnosti nahlédnutí“

(dále jen „*požadované informace*“ a „*žádost*“).

Požadované informace žádáte poskytnout na Vaši v žádosti uvedenou e-mailovou adresu.

Povinný subjekt konstatuje, že požadované informace se vztahují k jeho působnosti (ustanovení § 2 odst. 1 InfZ) – srov. ustanovení § 68 odst. 2 písm. e) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením čl. 6 odst. 1 Pravidel pro přijímání a vyřizování petic a stížností podaných orgánům hl. m. Prahy (příloha č. 1 k usnesení Rady hl. m. Prahy č. 313 ze dne 5.3.2013).

Povinný subjekt posoudil obsah Vaší žádosti a v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) InfZ Vám poskytuje následující informace:

Ad 1. Ano, dochází.

Ad 2. V období od 1.1.2015 obdržely orgány hl. m. Prahy celkem 2 takováto podání.

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
tel.: Kontaktní centrum: 12 444, fax: 236 007 157
e-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

Ad 3. Obě stížnosti byly podány v souvislosti s nadměrným hlukem (a vibracemi), vycházejícím z četných hudebních produkcí nejen na náplavce Rašínova nábřeží, ale také v oblasti Výtoně či Vyšehradu. Jedna z podaných stížností se týká výslovně baru Bajkazyl, sídlícího na náplavce Rašínova nábřeží. Obě stížnosti byly podány letošního roku.

V souladu s ustanovením § 5 odst. 3 InfZ bude tato informace zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

S pozdravem

Ing. Irena Ondráčková
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Fakulta humanitních studií UK

katedra magisterského oboru

Sociální a kulturní ekologie

U Kříže 8/661, 158 00 Praha 5-Jinonice

Projekt diplomové práce (DP) oboru sociální a kulturní ekologie

1. Jméno studenta, tituly: Barbora Matušková, Bc.
2. Osobní číslo (UKČO): 77552264
3. Rok imatrikulace na FHS UK (bak. studium, jinak mag. studium): 2013
4. Datum zápisu na katedru sociální a kulturní ekologie FHS UK (alespoň měsíc, rok): září, 2013
5. Názvy všech předchozích bakalářských (magisterských) prací, škola, obor a rok, kde a kdy byly obhájeny: Životní strategie mládeže z dětských domovů, UHK, sociologie obecná a empirická, 2013, Hradec Králové
6. Předběžný název DP: Náplavky v Praze jako veřejný prostor
7. Obecný kontext (souvislosti tématu, širší rámec [zasazení „do světa“]): Diplomová práce je zaměřena na téma náplavek v Praze, a to z pohledu veřejného prostoru, jenž bude také základním výkladovým rámcem. Veřejný prostor se v posledních letech stává velmi diskutovaným pojmem, což dokládá Kancelář veřejného prostoru (KVP) spadající pod Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy. KVP se zabývá tvorbou a správou veřejného prostoru v Praze a tvrdí, že vltavské břehy jsou jednou z nejcennějších oblastí v Praze. Jedním ze základních koncepčních dokumentů, ze kterého bude práce vycházet, je výtvar z per právě zmiňované KVP, a to Koncepce pražských břehů. Současně bude diplomová práce ve své teoretické části určitým historickým exkurzem do doby výstavby pražského nábřeží, konce doby vorařství na Vltavě a proměn jejího bezprostředního okolí vedoucího k budoucímu vzniku náplavek.
8. Předmět zkoumání (vlastní předmět práce [zasazení „do vědy“]):
Tématem diplomové práce jsou pražské náplavky, jednak jako celek, a to hlavně v teoretické části, kde dojde k historickému přiblížení jejich vzniku, k popisu současného stavu, a to jak z pohledu jejich využití pro dopravu, trhy, jako kulturní prostor, politický a občanský prostor a intimní prostor, ale také z pohledu střetů zájmů a jejich řešení prostřednictvím rozhodovacích procesů. V empirické části se diplomová práce soustředí na jednu z pražských náplavek, a to na Rašínovo nábřeží. Výběr právě této náplavky proběhl zcela účelově jednak proto, že z pražských náplavek je nejznámější, dále pro její relativní historické mládí a konečně proto, že způsob využití zde byl již vyřešen a je tedy možné studovat výhody a nevýhody tohoto řešení v praxi, což bude hlavním předmětem mého sociologického výzkumu.
9. Hlavní vstupní hypotéza nebo hypotézy (2–4 na výběr): pro práci 1–2, možno však formulovat výzkumné otázky, event. jen výzkumný problém: Výzkumným problémem je využití náplavky na Rašínově nábřeží, praktický provoz, střety zájmů jednotlivých aktérů a dopady na bezprostřední okolí a životního prostředí.

10. Metodologický postup: metody a techniky, které budou v práci použity:

Metodou této práce je případová studie, v empirické části se práce soustředí na získání vyčerpávajících informací pomocí různých technik na téma náplavka na Rašínově nábřeží. Základem bude rešerše odborných podkladů, zápisů z jednání zastupitelstva apod. Součástí budou expertní rozhovory s jednotlivými odborníky (architekt, urbanista, geograf, představitel veřejné správy, představitel tzv. Smart Cities...). Výběr vzorku bude v tomto případě probíhat účelově. Dále povedu rozhovory s návštěvníky náplavky (metoda náhodné procházky), příp. s reprezentací jednotlivých zájmových skupin. Také budu provádět zúčastněná pozorování.

11. Cíl DP (kromě ověření hypotéz a teoretického přínosu např. praktický přínos, vypracování metodologie, základ pro řešení problémů v praxi atd.):

Cílem diplomové práce je podrobný popis jevu náplavek v Praze. Pomocí rešerše se budu snažit zmapovat tento jev od historického vzniku až po současnost. V empirické části má práce za cíl co nejpodrobněji popsat a vysvětlit „život“ náplavky na Rašínově nábřeží, případně přijít s návrhy, jež by umožnili zlepšení „kvality života“ na náplavec. Posledním cílem práce je poskytnutí návodu, jak střetům aktérů na dalších náplavkách již při rozhodování o jejich využití předejít.

12. Čím budou rozšířeny dosavadní znalosti (vědecká „přidaná hodnota DP“): Práce rozšíří dosavadní znalosti o současném fenoménu náplavek, který v posledních několika letech prochází dynamickými změnami. Práce bude příspěvkem k obecnému tématu veřejného městského prostoru. Práce by mohla aspirovat na návod zapojení společností do utváření podob veřejného prostoru prostřednictvím rozhodovacích procesů.

13. Jaké bude (bude-li) jejich teoretické zobecnění a přínos: Diplomová práce bude drobným příspěvkem k teorii využití veřejného prostoru.

14. Struktura DP (předběžný obsah – názvy oddílů a kapitol):

1. Úvod
2. Teoretická část
 - 2.1. Historie
 - 2.1.1. Vznik nábřeží
 - 2.1.2. Právo k řece
 - 2.1.3. Doprava na Vltavě
 - 2.1.3.1. Voroplavba
 - 2.1.3.2. Paroplavba
 - 2.1.3.3. Nákladní plavba
 - 2.1.4. Povodně
 - 2.2. Veřejný prostor
 - 2.3. Současnost
 - 2.3.1. Využití
 - 2.3.1.1. Doprava
 - 2.3.1.2. Trh
 - 2.3.1.3. Kulturní prostor
 - 2.3.1.4. Politický, občanský prostor
 - 2.3.1.5. Intimní prostor
 - 2.3.2. Střety zájmů
 - 2.3.2.1. Rozhodovací procesy
3. Empirická část
 - 3.1. Metodologie

- 4. Diskuse
- 5. Závěr.

15. Předběžná bibliografie k tématu:

- Čáka, Jan. *Zmizelá Vltava*. 2002. Praha
Čelakovský, Jaromír. *Právo obce Pražské k řece Vltavě*. 1882. Praha
Bečková, Kateřina. *Zmizelá Praha: Nové Město*. 1998. Praha
Bečková, Kateřina. *Zmizelá Praha: Malá Strana a Hradčany*. 2000. Praha
Bečková, Kateřina. *Zmizelá Praha: Staré Město*. 2006. Praha
Bakalář, Petr. *Psychologický průvodce Prahou*. 2006. Votobia: Praha
Gehl, Jan. *Města pro lidi*. 2012. Partnerství: Brno
Gehl, Jan. Gemzoc Lars. *Nové městské prostory*. 2002. Era: Brno
Hubert, Miroslav. *Na Vltavě v Praze – jak bylo a jak je*. 2012. Mare-Czech: Praha
Soukup, Jiří. *Pražské jezy, mlýny, vodárny a nábřeží*. 1905. Praha
Senett, Richard. *Architektura a veřejný prostor*. 2012. Praha
Ruth, František. *Kronika královské Prahy a obcí sousedních*. 1903. Praha
Kohout, Jiří. Vančura Jiří. *Praha 19. a 20. století*. 1986. Praha
Krier, Léon. *Architektura – volba nebo osud*. 2001. Academia: Praha
Kancelář veřejného prostoru. *Strategie rozvoje veřejných prostranství hlavního města Prahy*. 2014.
Laštovka, Marek. Ledvinka Václav. *Pražský uličník: Encyklopedie názvů pražských veřejných prostranství*. 1997. Praha
Lukeš, Zdeněk. *Praha moderní*. 2014. Praha
Veřejný prostor, veřejná prostranství: sborník z konference AUÚP, Znojmo 21.-22.11.2013. 2013. Ústav územního rozvoje: Brno
Prostory: průvodce tvorbou a obnovou veřejných prostranství. 2013. Partnerství: Brno
Manuál tvorby veřejných prostranství
Věstník Klubu Za starou Prahu
Bohuslav Blažek

16. Předpokládaný vedoucí DP: PhDr. Ivan Rynda

17. Důvod volby tématu (dosavadní znalosti, zázemí, praxe a zájem studenta):¹

Jinonice 30. května 2015

diplomant

vedoucí DP

vedoucí katedry SKE

¹ nepovinné

Příloha 19 Seznam tabulek

Tabulka 1 Rámcová analýza expertů – ekonomický pilíř

Tabulka 2 Rámcová analýza expertů – environmentální pilíř

Tabulka 3 Rámcová analýza expertů – lidský pilíř

Tabulka 4 Rámcová analýza expertů – sociální pilíř

Tabulka 5 Seznam respondentů – návštěvníci náplavky

Tabulka 6 Rámcová analýza návštěvníků – ekonomický pilíř

Tabulka 7 Rámcová analýza návštěvníků – environmentální pilíř

Tabulka 8 Rámcová analýza návštěvníků – lidský pilíř

Tabulka 9 Rámcová analýza Návštěvníků – sociální pilíř

Příloha 20 Seznam obrázků

Obrázek 1 Strategické plánování

Obrázek 3 Náplavka přes den

Obrázek 3 Farmářské trhy

Obrázek 4 Nepořádek při břehu Vltavy

Obrázek 5 Reklama na náplavce

Obrázek 6 Grafity

Obrázek 7 Kontejnery

Obrázek 8 Nevhodné toalety

Obrázek 9 Návštěvní řád na náplavce